

LECCIONARI

I (B)

EN LLENGUA VALENCIANA

PER ALS DUMENGES I FESTES DEL SENYOR
-ANY B -

Presentació

En 1980, l'associació cristiana Amunt el Cor publicava el Leccionari en Llengua Valenciana per als Dumenges i Festes del Senyor, treball d'un destacat equip de sacerdots i seglars valencians encapçalats pel que fora el seu fundador i president, el sacerdot, canonge i erudit valencià Josep Alminyana i Vallés. La Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes Lo Rat Penat el va reeditar en abril de 2007, afegint-li els texts de les misses en llengua valenciana de Sant Vicent Ferrer i de la Mare de Deu dels Desamparats, aprovats per Roma en 1983.

Com molt be dien els seus primer editors, *“este volum únicament té caràcter privat i és, per tant, per a us particular. Els seus texts no són típics ni oficials, ni tampoc pretenen ser-ho; sabem que això no és de la nostra competència, sino exclusivament de la Santa Sèu. Ab este volum, igual com ab els atres llibres anteriorment editats, oferim un nou element de treball pastoral als nostres capellans i religiosos de la Província Eclesiàstica Valentina preocupats pel be integral del nostre poble fidel i, cóm no, també a la nostra Jerarquia, per si el vol tindre en conte, com a una possible i sincera aportació i ajuda, a l'hora de preparar els texts llitúrgics típics i oficials definitius en Llengua Valenciana.”*

En el número extraordinari 3465 del Bolletí Oficial de l'Arquebisbat de València, es varen publicar les Constitucions del Sínode Diocesà de València (2019-2021). En el punt 12 de l'Undècima proposta, *Iglesia, cultura, educación y sociedad*, a on es tracta el tema *El “valenciano” o lengua valenciana: una realidad en la vida social y eclesial*, se demana a l'Arquebisbe, en comunió en els Bisbes sufragàneus de Sogorp-Castelló i d'Oriola-Alacant, que *“den los pasos necesarios para constituir los grupos de trabajo para la traducción valenciana de los textos litúrgicos más allá de polémicas y de intereses no eclesiales que sirvan a la comunión que se expresa, de suyo, en la celebración litúrgica”* i que *“se proceda, por el bien pastoral y de una Iglesia evangelizadora, a esta versión valenciana de los textos litúrgicos oficiales cuanto antes. Y habrá de tenerse muy en cuenta que este tema no se mezcle con implicaciones o intromisiones políticas”*. I el punt 20 afig: *“cumpliéndose lo establecido en el canon 838 del CIC”* (Còdic de Dret Canònic), el qual diu que l'ordenació de la sagrada llitúrgia depén exclusivament de l'autoritat de l'Iglésia, també en quant a les traduccions dels texts llitúrgics.

El capítul II, punt 48, de la Constitució *Sacrosanctum Concilium* sobre la Sagrada Llitúrgia, que parla sobre l'Eucaristia, diu: *“Per tant, l'Iglésia, en diligent recapte, procura que els cristians no assistixquen a este misteri de fe com a estranys i muts espectadors, sino que comprenent-lo be a través dels ritos i oracions, participen conscients, piadosa i activament en l'acció sagrada, siguen instruïts en la paraula de Deu.”* Mentres es porten a terme els treballs per a esta edició oficial, en la que esperem prevalga, junt ad este esperit del *Concili Vaticà II*, el consens necessari entre les diferents sensibilitats llingüístiques per a procurar un text pròxim al poble i assumible per tots els fidels de parla valenciana, la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes ha cregut convenient fer una nova edició del Leccionari en Llengua Valenciana estructurada en tres volums: Leccionari I (A), Leccionari I (B) i

Leccionari I (C), d'acort en la nova numeració dels Leccionaris de la Missa de la *Conferència Episcopal Espanyola*, la qual, en la presentació dels nous Leccionaris en castellà, expressa el seu fi: que els nous volums tinguen una numeració més coherent, en la que el número I es indicatiu del *Leccionari dominical* del denominat *Propi del Temps*, i les lletres A-B-C que l'acompanyen fan referència al respectiu cicle anual al que correspon el llibre.

Aprofitant la nova edició, s'han corregit errors de les edicions anteriors, actualisant el text segons la Nova Gramàtica de la Llengua Valenciana i el Diccionari General de la Llengua Valenciana. S'han corregit per tant, a banda d'alguns errors en les cites bíbliques, uns atres de tipo ortogràfic i també lèxic. Per eixemple, s'ha minimisat l'us de la preposició 'ab', considerant-la només en aquells casos en que pot presentar confusió l'us de la preposició 'en', si be, en el context de la teologia cristiana es prou habitual este cas.

S'ha canviat també el criteri de reduir el tamany de la lletra en aquells versículs de llectura optativa que s'havia adoptat per a evitar un excessiu número de pàgines en la seua edició en paper (la presentació en tres volums diferents fa innecessari este criteri). En esta nova edició, les llectures que tenen una versió optativa més breu se situen a continuació de la versió llarga, introduïdes pel text *O be, més breu*, fent referència a la cita corresponent als versículs que conté realment.

DUMENGES D'ADVENT

DUMENGE I D'ADVENT

PRIMERA LLECTURA

Oh, si esgarrares el cel i baixares

Lectura del llibre del profeta Isaïes **63, 16b-17; 64, 1.3b-8**

Tu, Senyor, eres el nostre pare; el teu nom des de sempre és «El-nostre-redentor». Senyor, ¿per qué deixes que nos desviem dels teus camins, i que els nostres cors s'obstinen a no creure en tu? Reconcilia't ab nosatres per amor dels teus servents i de les tribus que has pres per heretat.

Oh, si esgarrares el cel i baixares, si davant de tu es fongueren les montanyes.

Ninguna orella ha sentit ni cap d'ull ha vist mai a un deu, fòra de tu, que salvara als qui esperen en ell. Tu ixes al pas dels qui fan el be i se'n recorden dels teus camins.

Pero ara t'has disgustat ab nosatres, que hem pecat i nos hem rebelat sempre contra tu. Tots nosatres nos pareixem a persones impures; la nostra justícia és com un drap brut. Tots nos mustiem com la fulla caiguda, i les nostres culpes, com el vent, se nos enduen.

Ya no hi ha ningú que invoque el teu nom ni que es recolze en tu en desvelarse, perque nos has amagat la teua mirada i nos entregues en mans de les nostres culpes. Pero, en mig de tot, tu eres el nostre Senyor, tu eres el nostre pare; nosatres som l'argila i tu, el ceramista; tots som obra de les teues mans.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 79, 2ac i 3b. 15-16. 18-19 (R./: 4)

R./ Oh, Deu, renova-nos;
fes-nos vore la claror de la teua mirada i salva-nos.

Pastor d'Israel, escolta-nos;
tu que t'assentes sobre els querubins, resplandix;
desvela el teu poder
i vine a salvar-nos. **R./**

Deu de l'Univers, gira't;
mira des del cel, i vine a visitar la teua vinya,
el cep que la teua mà havia plantat
i que tu feres tant robust. **R./**

Que la teua mà protegixca al teu elegit,
a l'home que tu feres tant fort;
no nos apartarem mai més de tu;
dona-nos vida, i invocarem el teu sant nom. **R./**

SEGONA LLECTURA

Vivim esperant la manifestació de nostre Senyor Jesucrist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **1, 3-9**

Germans:

La gràcia i la pau de Deu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor, estiga ab vosatres.

Sempre done gràcies a Deu per vosatres, pensant en el dò que Deu vos ha fet en Jesucrist. Li done gràcies perquè de tot vos ha enriquit en ell: en paraules i en coneiximent. Aixina, el testimoni que doneu de Crist s'ha confirmat tant entre vosatres que no vos falta ninguna classe de dò mentre viviu esperant, encara, la manifestació de Jesucrist, nostre Senyor. Ell, per la seua part, vos mantindrà segurs fins a lo últim de tot, per a que el dia de Jesucrist, nostre Senyor, sigau trobats irrepressibles. Deu és fidel; però ell és qui vos ha cridat a viure en comunió ab el seu Fill Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya Sal 84, 8

R./ Aleluya. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona-nos la teua salvació. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Vigileu: No sabeu quan tornarà l'amo de casa

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc **13, 33-37**

En aquell temps, Jesús dia als seus discípuls:

«Estigau atents i vigileu, perquè no sabeu quan vindrà el temps decisiu: açò és lo mateix que un home que se n'anà a l'estranger, deixà sa casa, va fer a cada u dels seus criats responsables de les faenes que els havia confiat i al porter li recomanà que vigilara.

Igual heu de vigilar vosatres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà de vesprada, a mijanit, al cant del gall o de bon matí. El tindreu ací a l'hora que no penseu: mireu que no vos trobe dormint.

I açò que vos dic a vosatres, ho dic a tot lo món: Vigileu».

Paraula del Senyor.

DUMENGE II D'ADVENT

PRIMERA LLECTURA

Obriu al Senyor una ruta

Lectura del llibre del profeta Isaïes 40, 1-5. 9-11

«Consola't, consola't, poble meu», diu el vostre Deu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digau-li que s'ha acabat la seua esclavitud i ha segut perdonada la seua culpa, ya que ha rebut de mans del Senyor doble pena pels seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Deu; s'alçaran les barrancades, i baixaran les montanyes i els tossals; la serra es tornarà plana, el terreny escabros s'igualarà. I apareixerà la glòria del Senyor i la voran tots al mateix temps. Ho ha dit la boca del Senyor.

Puja a una montanya ben alta, ¡emissari que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, ¡alça ben forta la teua veu, alça-la ben forta, no tingues por! Digues a les viles de Judà: ¡Ací està el vostre Deu! El Senyor Deu arriba ple de majestat, el seu braç ho domina tot, l'acompanya el fruit de la seua victòria, i el precedixen els trofeus; vela com un pastor per la ramera, l'arregla en el seu braç, porta al coll als corderets, i acompanya a les ovelles que estan criant».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (R./: 8)

R./ Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona-nos la teua salvació.

Yo escolte lo que diu el Senyor:
Deu anuncia la pau al seu poble.
El Senyor està prop per a salvar als seus fidels,
i la seua glòria habitarà en el nostre territori. **R./**

La fidelitat i l'amor se trobaran,
se besaran la justícia i la pau;
la fidelitat germinarà en la terra
i la bondat mirarà des del cel. **R./**

El Senyor nos donarà la pluja
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà per davant d'ell
i la pau seguirà els seus passos. **R./**

SEGONA LLECTURA
Esperem un cel nou i una terra nova

Lectura de la segona carta de sant Pere **3, 8-14**

Amics: una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor un dia és com mil anys, i mil anys, com un dia. El Senyor no retarda el compliment de les promeses, com ho suponen alguns; i és que és pacient en vosatres, perquè no vol que ningú es perga, sino que tots arriben a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; aplegarà inesperadament com un lladre. Eixe dia el cel acabarà en un estrèpit espantós, els elements, abrasits en flames, se desintegraran, quedarà al descobert la terra en tot lo que hi ha en ella.

Tenint present, per tant, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, en quina santitat i en quina pietat vos heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor serenament i feu tot lo possible per a que aplegue pronte. Eixe dia el cel, inflammat, se desfarà, i els elements, abrasits, desapareixeran. Però nosatres, com ell nos ho ha promés, esperem un cel nou i una terra nova, a on regne la justícia.

Per tant, amics, mentres espereu açò, mireu que ell vos trobe en pau, immaculats i irrepressibles.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 3, 4cd. 6

R./ Aleluya. Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes. Tot lo món contemplarà la salvació de Deu. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Prepareu el camí per al Senyor

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **1, 1-8**

Ací comença l'Evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Deu.

En el profeta Isaïes està escrit açò: «Yo envie davant de tu al meu emissari per a que et prepare el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí».

Complint açò, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un batisme de conversió per a obtindre el perdó dels pecats, i acodiën ad ell gents de tota la Judea i de la ciutat de Jerusalem; confessaven els seus pecats i es feen batejar per ell en el riu Jordà.

El vestit de Joan era de pèl de gamell, i en un cinturó de pell se l'ajustava, i s'alimentava de llangostins i mel silvestre. I predicava d'esta manera: «Darrere de mi ve el qui és més poderós que yo, tan poderós que no soc digne ni de baixar-me a deslligar-li la correja de les sandàlies. Yo vos he batejat només en aigua; ell vos batejarà en l'Esperit Sant».

Paraula del Senyor.

DUMENGE III D'ADVENT «GAUDETETE»

PRIMERA LLECTURA *Ple de goig, aclame al Senyor*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **61, 1-2a. 10-11**

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a curar als de cor dolorit, a proclamar als captius la llibertat, i a retornar als presos a la llum i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclama al Senyor, plena de goig, ànima meua, i celebra al teu Deu, que m'ha mudat en vestits de salvació, i m'ha cobert en una capa de felicitat, com el núvia coronat en una diadema, o com la núvia que s'engalana en l'adreç. El Senyor farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa nàixer la llavor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial Lc 1, 46-48. 49-50. 53-54 (R./: Is 61, 10b)

R./ Ànima meua, canta la grandea del Senyor.

Ànima meua, canta la grandea del Senyor;
i tu, cor meu, goja't en Deu, el meu salvador.
¡Cóm s'ha commogut el Senyor
davant de l'humilitat de la seua esclava!
Des d'ara totes les generacions me diran feliç. **R./**

El Totpoderós feu portents per mi.
Sant és el seu nom.
La seua pietat no abandonarà als qui el temen,
generació a generació. **R./**

Ha coromullat de bens als famolencs
i ha expulsat de buit als rics.
El seu fill sempre ha estat ab Israel.
La promesa als nostres pares ha segut ferma. **R./**

SEGONA LLECTURA

Que Deu guarde el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per a quan retorne nostre Senyor Jesucrist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 5, 16-24

Germans:

Vixcau sempre contents; no vos canseu mai de pregar; doneu gràcies en tota ocasió. Açò és lo que Deu vol de vosatres en Jesucrist. No apagueu l'Esperit, ni desestimeu els dons de profecia; examineu-ho tot i quedeu-vos en lo que trobeu de bo i guardeu-vos de tota ombra de mal.

Que Deu mateix, el Deu de la pau, vos consagre del tot i guarde plenament irrepreusibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per a quan retorne nostre Senyor Jesucrist. Deu, que vos crida, és digne de tota confiança; Ell complirà lo que ha promés.

Paraula de Deu.

Aleluya Cf Is 61, 1 (Lc 4, 18ac)

R./ Aleluya. L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Encara que no el coneixeu, ya teniu entre vosatres al qui ha de vindre

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 1. 6-8. 19-28

Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

Quan els judeus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per a interrogar-lo, el testimoni de Joan fon este:

Li preguntaren: «¿Quí eres tu?».

Ell, sense ninguna reserva, confessà clarament: «Yo no soc el Messies».

Li preguntaren: «¿Quí eres si no? ¿Elies?».

Els digué: «No soc Elies».

«¿Eres el Profeta que esperem?».

Respongué: «No».

Li digueren: «Puix, ¿quí eres tu?». Hem de donar una resposta als qui nos han enviat: ¿qué dius de tu mateix?

Digué: «Soc una veu que crida en el desert: «Aplaneu el camí del Senyor», com diu el profeta Isaïes.

Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «¿Per qué bateges

si no eres el Messies, ni Elies, ni el Profeta?».

Joan els respongué: «Yo batege només en aigua, pero, encara que no el coneixeu, ya teniu entre vosatres al qui ve darrere de mi; yo no soc digne ni de deslligar-li la correja de les sandàlies»

Açò va passar en Betània, a l'atra banda del Jordà, a on Joan batejava.

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV D'ADVENT

PRIMERA LLECTURA

El regne de Davit se perpetuarà davant del Senyor

Lectura del segon llibre de Samuel 7, 1-5. 8b-12. 14a. 16

Quan el rei Davit s'havia establert en el seu palau, en acabant de que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al rededor, digué al profeta Natan: «Mira, yo vixc en una casa de cedre, mentres l'arca de Deu continua en una tenda de campanya».

Natan digué al rei: «Ves i fes tot lo que et dicte el teu cor; perque tens en tu al Senyor».

Pero aquella mateixa nit Natan recebí esta paraula del Senyor: «Ves i dis-li a Davit, el meu servent: Açò diu el Senyor: ¿Tu m'has de fer una casa per a residir allí? Yo t'he tret del tancat de la ramera, de guardar les ovelles i les cabres, per a fer-te príncip del meu poble, Israel. He estat en tu en totes les campanyes que has mamprés, he derrotat als teus enemics i et donaré un nom com el dels hòmens més famosos de la terra. He destinat un lloc per al meu poble Israel; allí el plantaré per a que vixca sense por i no l'oprimiran més els perversos, com ho havien fet abans, quan vaig haver d'enviar juges per a governar Israel, el meu poble, i a tu et vaig deixar en pau de tots els teus enemics. Ara el Senyor t'anuncia que et donarà una dinastia.

Quan t'aplegarà l'hora de reposar en tos pares, te donaré per successor un descendent, eixit de les teues entranyes, i consolidaré el seu regne. Yo seré per ad ell un pare i ell serà per a mi un fill.

Ta casa, la teua dinastia, se perpetuarà davant de mi, i el teu tro es mantindrà per a sempre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 88, 2-3. 4-5. 27 i 29 (R./: 2a)

R./ Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

Anunciaré la teua fidelitat d'una generació a l'atra.

Perque tu vas dir: «la meua misericòrdia és indestructible; mantinc la meua fidelitat en el cel». **R./**

He fet aliança en els meus elegits,

jurant a Davit el meu servent:

«T'he creat per a sempre una dinastia,
mantindré per tots els sigles el teu tro». **R./**

Ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que em salva».
Li mantindré per a sempre el meu amor,
i la meua aliança en ell serà perpètua. **R./**

SEGONA LLECTURA

Ha eixit a la llum el pla de Deu, amagat en el silenci dels sigles

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **16, 25-27**

Germans:

Glòria ad Aquell que té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que vos anuncie, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Deu, amagat en el silenci dels sigles, pero que ara ha eixit a la llum, per la decisió del Deu etern, comunicat a tots els pobles, segons els escrits dels profetes, per a que siguen obedients a la fe.

A Deu, l'únic ple de sabiduria, la glòria eterna per Jesucrist. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 1, 38

R./ Aleluya. Soc l'esclava del Senyor: que es complixquen en mi les teues paraules.

R./ Aleluya.

EVANGELI

Deu t'ha concedit el seu favor i tindrà un fill

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **1, 26 -38**

En aquell temps:

Deu envià a l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea nomenat Nazaret, per a dur un encàrrec a una donzella, promesa a un descendent de Davit, que es dia Josep, i el nom de la verge era Maria. L'àngel entrà a on estava ella i li digué: «Deu te guarde, plena de gràcia, el Senyor és ab tu». Ella es torbà en sentir estes paraules, i es preguntava per qué la saludava d'eixe modo.

Pero l'àngel li digué: «No tingues por, Maria, Deu t'ha concedit el seu favor. Tindrà un fill i li posarà el nom de Jesús. Serà gran i el nomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Deu li donarà el tro de Davit, son pare; serà rei del poble d'Israel per a sempre, i el seu regnat no tindrà fi».

Maria preguntà a l'àngel: «¿Cóm pot ser açò?, puix yo encara soc verge».

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim te cobrirà en la seua ombra; per això, el fruit sant que naixerà de tu el nomenaran Fill de Deu. També la teua parenta, Isabel, ha concebut un fill a pesar de la seua avançada

edat; i la qui dien que era estèril està ya de sis mesos, perquè per a Deu no hi ha res impossible».

Maria va respondre: «Soc l'esclava del Senyor: que es complixquen en mi les teues paraules». I l'àngel se va retirar.

Paraula del Senyor.

TEMPS DE NADAL

25 de decembre

NADAL
MISSA DE LA VIGÍLIA

Les llectures següents se llegiran en la missa que se celebra la vesprada del dia 24 de decembre, be abans de les I vespres de Nadal, be en acabant.

PRIMERA LLECTURA
El Senyor t'amarà

Lectura del llibre del profeta Isaïes 62, 1-5

Per amor de Sió no vullc callar, per amor de Jerusalem no descansaré fins que aparega la seua justícia com l'aurora i la seua salvació flamege com una antorcha encesa.

Els atres pobles voran la teua justícia, tots els reis voran la teua glòria i et posaran de nou un nom designat per la boca del Senyor. Seràs una corona magnífica en les mans del Senyor, i una diadema real en la palma del teu Deu.

Ya no et podran dir mai més «L'Abandonada», ni a la teua terra, «La Devastada»; a tu et diran «La Preferida», i a la teua terra, «La Desposada», perquè el Senyor te preferix a tu i tindrà marit la teua terra.

Com un jove es casa en la seua núvia, aixina et prendrà per esposa qui t'haja reconstruït; l'alegria que té el marit en la seua dona la tindrà el teu Deu en tu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 88, 4-5. 16-17. 27 i 29 (R./: Cf. 2a)

R./ Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

He fet aliança en els meus elegits,
jurant a Davit, el meu servent:
«T'he creat per a sempre una dinastia,
mantindré per tots els sigles el teu tro». **R./**

Senyor, feliç el poble que sap glorificar-te,
que camina a la llum de la teua presència;
el teu nom és el seu goig de cada dia,
i la teua justícia, el seu orgull. **R./**

Ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que em salva».
Li mantindré per a sempre el meu amor
i la meua aliança en ell serà perpètua. **R./**

SEGONA LLECTURA

Sant Pau dona testimoni de Crist, el Fill de Davit

Lectura dels Fets dels Apòstols **13, 16-17. 22-25**

Troband-se en Antioquia de Pisídia, Pau s'alçà en la sinagoga, feu senyal de silenci en la mà i digué:

Israelites i vosatres els qui creeu en Deu, escolteu-me. El Deu del poble d'Israel elegí als nostres pares i, quan vivien com a forasters en Egipte, els va fer un poble immens i els tragué d'allí en el poder del seu braç.

Més tart els donà a Davit per rei, de qui va fer esta alabança: «He trobat que Davit, fill de Jessé, és un home com el que desija el meu cor, que durà a terme tot lo que em proponc». Com ho havia promés, de la seua descendència Deu va traure per a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans d'ell, vingué Joan, com a precursor, predicant a tot el poble d'Israel un batisme que li servira com a senyal de conversió. Pero Joan, a punt d'acabar la seua vida, dia: «¿Quí penseu vosatres que soc yo? No soc el qui espereu; darrere de mi en ve un atre, a qui no mereixc deslligar-li les sandàlies».

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Demà les culpes seran borrades de la terra i el Salvador del món serà el nostre rei. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **1, 1-25**

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit, fill d'Abraham:

Abraham va ser el pare d'Isaac; Isaac, de Jacop; Jacop, de Judà i dels seus germans; Judà va ser el pare de Fares i Zaré, i la mare d'ells fon Tamar. Fares va ser el pare d'Hesron, i Hesron ho va ser d'Aram. Aram va ser pare d'Aminadap; Aminadap, de Nahason; Nahason, de Salmon, i Salmon, de Booz; la mare de Booz fon Rahap. Booz va ser el pare d'Obet, i la mare d'Obet fon Rut. Obet va ser el pare de Jessé, i Jessé, el pare del rei Davit.

Davit va ser el pare de Salomó, naixcut de la dona d'Uries; Salomó va ser el pare de Roboam; Roboam, d'Abies; i Abies, d'Asà. Asà fon el pare de Josafat; Josafat, de Joram; Joram, d'Ozies; Ozies, de Joatam; Joatam, d'Acáz; i Acáz, d'Ezequies. Ezequies va ser el pare de Manassés; Manassés, d'Amós; Amós, de Josies; i Josies, de Jaconies i dels seus germans, en temps de la deportació a Babilònia.

Despuix de la deportació, Jaconies va ser el pare de Salatiel; Salatiel, de Zorobabel; Zorobabel, d'Abihut; Abihut, d'Eliaquim; i Eliaquim d'Azor. Azor fon el pare de Sadoc; Sadoc, d'Aquim; i Aquim, d'Elihut. Elihut va ser el pare d'Eleazar,

Eleazar, de Matan; i Matan, de Jacop.

Finalment Jacop fon el pare de Josep, l'espós de Maria, de la qual naixqué Jesús, que és el Messies.

En total, per tant, hi hagué catorze generacions d'Abraham fins a Davit; unes atres catorze, de Davit fins a la deportació a Babilònia; i catorze més, de la deportació fins al Messies.

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 1, 18-25

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se en Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en ensomis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que es complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula del Senyor.

MISSA DE MIJANIT

PRIMERA LLECTURA

Se nos ha donat un fill

Lectura del llibre del profeta Isaïes 9, 1-6

El poble, que caminava en la foscor, ha vist una gran llum; una llum resplandí per als qui vivien en un país tan negre com la mort. Els vas omplir de goig i d'una alegria immensa; s'alegren davant de tu com els segadors en acabar la sega, com fan festa els vencedors quan se repartixen el botí. Perque has fet astelles el jou que l'oprimia, el bastó que duya als muscles, i l'agullada de l'arreador; tot ho has fet trossos com en el dia de Madian. Perque el calcer del soldat que chafa fort i la túnica chopada en sanc seran consumits, aliment del fòc.

Perque un chiquet nos ha naixcut, se nos ha donat un fill que porta al muscle l'insígnia de l'imperi, i Deu l'ha nomenat: «Conseller-maravellós», «Deu-fort», «Pare-sempitern», «Príncip-de-la-pau». Serà immens el seu principat, i sense condicions ni fi, la seua pau, quan s'assentarà en el tro de Davit i quan el seu regne serà fonamentat i sostingut, des d'ara i per a sempre, sobre el dret i la justícia. Açò és lo que farà el zel del Senyor del món.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 95, 1-2a. 2b-3. 11-12. 13 (R./: Cf. Lc 11)

R./ Hui nos ha naixcut un salvador,
que és el Messies, el Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat. **R./**

Proclameu tots els dies la seua victòria,
conteu als pobles la seua glòria,
i els seus prodigis, a totes les nacions. **R./**

Que el cel s'alegre, i la terra faça festa,
que brame la mar en tot lo que es mou;
que exulten els camps en tot lo que hi ha en ells
i ballen de goig els arbres de la selva. **R./**

Hem vist que ve el Senyor,
que ve a governar la terra;
Ell regirà tot el món en justícia,
i tots els pobles, en la seua fidelitat. **R./**

SEGONA LLECTURA

S'ha manifestat l'amor de Deu, que vol salvar a tots els hòmens

Lectura de la carta de sant Pau a Tit **2, 11-14**

Germans:

Ya s'ha fet visible l'amor de Deu, que du la salvació a tots els hòmens, i nos ensenya a renunciar a l'impietat, a les passions desordenades d'este món i a viure, ya des d'ara, una vida de sobrietat, d'honradea i de pietat, mentres esperem que es complisca feliçment la nostra esperança: la manifestació de la glòria de Jesucrist, Deu gran i salvador nostre. Ell mateix se sacrificà per nosatres per a rescatar-nos de l'esclavitut del pecat i fer de nosatres un poble seu, ben net i elegit, entregat del tot a fer el be.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 2, 10-11

R./ Aleluya. Vos anuncie una gran alegria: hui vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Hui nos ha naixcut un salvador

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc **2, 1-14**

Per aquells dies, l'emperador August de Roma publicà un edicte ordenant que es fera el cens de tots els habitants del seu imperi. Quan se va fer este primer empadronament, Quirini era governador de Síria. Per a complir l'edicte, tots havien d'anar a inscriure's a la població d'a on descendia cada u.

Per això Josep, que era de la casa i família de Davit, va pujar des de Nazaret de Galilea a Judea, al poble de Davit, nomenat Belem, per a inscriure's en Maria, la seua esposa, que esperava un fill.

Mentres estaven allí, se van complir els dies del part i Maria va donar a llum al seu fill, el primogènit; li posà els bolquers i el gità en un pesebre perque no havien trobat hostage en l'hostal.

En la mateixa comarca, vivint al ras, hi havia uns pastors que velaven, guardant de nit les seues rabetes. De sobte se'ls aparegué un àngel del Senyor i la resplendor de la glòria del Senyor els omplí de llum. Els pastors se van esglayar moltíssim. Pero l'àngel els va dir: «No tingau por, perque vinc a dur-vos una bona notícia, que omplirà d'una gran alegria a tot el poble: hui, en la ciutat de Davit, vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les senyes per a que el reconegau són estes: trobareu al chiquet en bolquerets i gitat en un pesebre». En aquell mateix instant s'uní a l'àngel una multitud d'uns atres àngels del cel que alabaven a Deu i cantaven:

«Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor».

Paraula de Senyor.

En les misses que se celebren el dia de Nadal s'utilitzaran les llectures ací anotades; no obstant açò, per raons pastorals se podran elegir també les llectures més aptes d'una de les tres misses.

MISSA DE L'ALBA

PRIMERA LLECTURA

El teu salvador està ací

Lectura del llibre del profeta Isaïes **62, 11-12**

Escolteu lo que el Senyor fa oir fins a l'extrem de la terra:

«Digau a la ciutat de Sió: Mira: el teu salvador ya està ací; l'acompanya el premi de la seua victòria i el precedix la recompensa dels seus trofeus. A vosatres vos diran «El-poble-sant», «Els-redimits-del-Senyor»; i a tu te diran «La-de-l'enamorat», «La-ciutat-no-abandonada».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 96, 1 i 6. 11-12

R./ Hui resplandix una llum per a nosatres:
nos ha naixcut el Senyor.

El Senyor és rei: que la terra goge
i s'alegren les illes innumerables.
El cel pregona la seua justícia,
i tots els pobles contemplen la seua glòria. **R./**

La llum apunta per als honrats,
i l'alegria, per als sincers de cor.
Alegreu-vos, justs, ab el Senyor,
enaltiu el recort del seu sant nom. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos salva per la seua misericòrdia

Lectura de la carta de sant Pau a Tit **3, 4-7**

Germans:

Ara ya s'ha fet patent la bondat i l'amor que Deu, salvador nostre, té als hòmens. Ell nos ha salvat, no en virtut dels nostres mèrits, sino per pura bondat seua; i ho ha fet a través de l'aigua, que nos fa nàixer de nou, i nos renova en l'acció de l'Esperit Sant, que Deu ha abocat a mans plenes sobre nosatres per mig de Jesucrist, el nostre Salvador. Aixina, justificats per la seua gràcia, som ya hereus de la vida eterna que des d'ara tenim dret a esperar.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 2, 14

R./ Aleluya. Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor. R./ Aleluya.

EVANGELI

Els pastors trobaren a Maria i a Josep en el chiquet

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 2, 15-20

Quan els àngels se'n tornaren al cel, els pastors se dien els uns als altres: «Anem en seguida a Belem a vore això que ha passat i que el Senyor nos ha fet saber». Anaren corrent i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist en els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven es meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament.

En acabant, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Paraula del Senyor.

MISSA DEL DIA

PRIMERA LLECTURA

D'un cap a l'atre de la terra voran la salvació del nostre Deu

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 7-10

¡Quin goig sentir en les montanyes els passos del pregoner que anuncia la pau i la bona nova, que pregonja la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Deu és rei»! ¡Atenció!: els teus sentineles alcen la veu i criden, plens de goig, porque veuen, cara a cara, al Senyor que torna a Sió.

Canteu, ruïnes de Jerusalem. Alceu, totes, el crit d'alegria, porque el Senyor ha consolat al seu poble i ha redimit a Jerusalem. A la vista de tots els pobles el Senyor ha estés el seu braç sagrat, i, d'un cap a l'atre de la terra, tots voran la salvació del nostre Deu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R./: 3c)

R./ D'un cap a l'atre de la terra
tots han vist la salvació del nostre Deu.

Canteu al Senyor un càntic nou,
puix ha fet obres prodigioses;
la seua dreta i el seu braç sagrat
s'han fet en la victòria. R./

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions.
L'han mogut la misericòrdia i la fidelitat
que li té a la Casa d'Israel. R./

D'un cap a l'atre de la terra,
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor, tots els de la terra,
i esclateu en cants de goig i en ovacions. R./

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i a toc de clarins. R./

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha parlat en la persona del Fill

Lectura de la carta als Hebreus 1, 1-6

En distintes ocasions i de moltes maneres, Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes; pero ara, en estos dies de l'etapa final, nos ha parlat en la persona del seu Fill, a qui l'ha constituït hereu de tot, per mig del qual ya havia dut al món a l'existència. I el Fill, que és resplandor de la glòria del Pare i image perfecta del seu ser, i que sosté l'univers en el poder de la seua paraula, despuix d'haver-nos purificat dels pecats, compartix, en les altures, junt al tro de la majestat de Deu, el seu poder sobirà, i ocupa un lloc de valedor tant més superior al dels àngels com més incomparable és el títol que ha heretat.

Perque, en efecte, mai li ha dit Deu a cap dels àngels: «Tu eres el meu Fill, hui t'he engendrat»; ni tampoc: «Yo seré son Pare, i ell serà el meu Fill». Inclús, quan presenta al món al seu Fill primogènit, ordena: «Que tots els àngels de Deu se prosternen davant d'ell».

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Naix la claror d'un dia sant: vingau, pobles, adoreu al Senyor; que hui ha baixat a la terra una gran llum. R./ Aleluya.

EVANGELI

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Però a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve darrere de mi és més gran que yo, porque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitud tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-5.9-14 8

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor,

pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

En el dumentge de dins de l'octava de Nadal, o be, si no n'hi ha, en el dia 30 de decembre.

PRIMERA LLECTURA *Qui creu en el Senyor honra a sos pares*

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 3, 3-7. 14-17a; grec 2-6.12-14

És voluntat de Deu que els fills honren al pare i reconeguen els drets de la mare. Qui respecta al pare expia els pecats, qui honra a la mare es guanya un tesor. Els propis fills faran feliç al qui honra a son pare; quan rese, Deu l'escoltarà. Qui honra al pare viurà molts anys, qui creu a sa mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, cuida de ton pare en la seua vellea, no el mortifiques mentres vixca. Si es debilita el seu enteniment, sigues compassiu, tin paciència i no et burles d'ell, encara que estigues en plena força. Deu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en conte per a compensar els teus pecats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 127, 1-2. 3. 4-5 (R./: 1)

R./ Feliços els qui temen al Senyor,
i van seguint els seus camins.

Feliços els qui temen al Senyor,
i van seguint els seus camins.
Quan menges del fruit de les teues mans,
seràs feliç i afortunat. **R./**

La teua dòna serà com una parra fecunda
en l'intimitat de ta casa;
i els fills, com plantons d'olivera
al voltant de la teua taula. **R./**

Esta és la recompensa dels qui temen al Senyor.
Que el Senyor te beneïxca des de Sió,
i pugues vore prosperar a Jerusalem
tots els dies de la teua vida. **R./**

SEGONA LLECTURA
Vida familiar en el Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses **3, 12-21**

Germans:

Revestiu-vos en els sentiments que convenen a la vostra vocació d'elegits de Deu, ja que Ell vos ha santificat i vos ha donat el seu amor: sigau compassius, bondadosos, humils, pacients i comprensius; aguanteu-vos els uns als altres i, quan algú tinga alguna queixa contra un altre, perdoneu-vos-la. El Senyor vos ha perdonat; perdoneu també vosatres. I per damunt de tot açò, ameu-vos, que l'amor és el coronament de la perfecció. Que la pau de Crist regne en les vostres vides; recordeu que ad esta pau vos ha cridat Deu per a formar part, com a membres, d'un sol cos. I sigau ben agraïts.

Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors, i instruïu-vos i aconselleu-vos els uns als altres en tota classe de doctrina. En el cor ben ple d'agraïment a Deu, canteu-li salms, himnes i càntics inspirats. En fi, tot lo que feu, be de paraula o be d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, dirigint, per ell, a Deu Pare l'acció de gràcies.

Dònes, sigau sumisses als vostres marits: este és el vostre deure de cristianes. Marits, ameu a la vostra dona i no sigau mai aspres en ella. Fills, cregau en tot als pares, perquè açò espera de vosatres el Senyor. Pares, eduqueu en molt de tacte als vostres fills per a que no es desanimen.

Paraula de Deu.

Aleluya Col 3, 15a. 16a

R./ Aleluya. Que la pau de Crist regne en les vostres vides. Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El chiquet creixia i s'omplia de sabiduria i de prudència

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç **2, 22-40**

Havent passat ja el temps que manava la Llei de Moisès per a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor, complint lo que prescriu la Llei de Moisès que «tot chiquet primogènit ha de ser consagrat al Senyor» i també per a oferir en sacrifici «un parell de tórtoles o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia aquells dies en Jerusalem un home que es dia Simeó. Era un home just i piadós que esperava la lliberació d'Israel. Tenia en ell a l'Esperit Sant, el qual, en una revelació, li havia promés que no moriria sense haver vist a l'Ungit enviat del Senyor.

Anà al temple guiat per l'Esperit Sant, i, quan els pares de Jesús entraven en el chiquet per a complir en ell lo que era costum segons la Llei, Simeó el va prendre en braços i beneí a Deu dient:

«Ara, Senyor, ya pots deixar morir en pau al teu servent, porque has complit ya la teua promesa: els meus ulls han vist al Salvador que tu has preparat davant de tots els pobles com a llum que es revela a les nacions i glòria del teu poble Israel».

Els pares de Jesús estaven meravellats d'açò que Simeó dia del chiquet. Simeó els beneí i digué a Maria, sa mare: «Este chiquet serà una senyera diversament entesa: per ell molts cauran en Israel i molts atres s'alçaran; aixina es revelaran els sentiments amagats en els cors de molts; i a tu una espasa et traspassarà l'ànima».

Hi havia també una profetesa, Ana, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: huitantaquatre anys. De ben jove havia vixcut set anys en el seu marit, pero havia queda viuda en acabant. No es movia mai del temple, dedicada dia i nit a servir al Senyor en dejunis i oracions. Ella, que es trobava allí a la mateixa hora, començà a donar gràcies a Deu i a parlar del chiquet a tots els qui esperaven la lliberació de Jerusalem.

I quan varen complir tot lo que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret.

El chiquet anava creixent i fent-se fort; estava ple de sabiduria i prudència, i el favor de Deu l'acompanyava.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluc **2, 22. 39-40**

Havent passat ya el temps que manava la Llei de Moisès per a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor.

I quan varen complir tot lo que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret.

El chiquet anava creixent i fent-se fort; estava ple de sabiduria i prudència, i el favor de Deu l'acompanyava.

Paraula del Senyor.

1 de giner
OCTAVA DE NADAL

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DEU

PRIMERA LLECTURA

Interpondran el meu nom a favor del poble d'Israel, i yo el beneiré

Lectura del llibre dels Números 6, 22-27

Per aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Parla a Aaron i als seus fills i dis-los: Beneireu al poble d'Israel en estes paraules: «Que el Senyor te beneïxca i et guarde, que et faça vore la claror de la seua mirada i s'apiade de tu; que el Senyor gire cap a tu la llum dels seus ulls i et done la pau».

Aixina interpondran el meu nom a favor dels fills d'Israel, i yo els beneiré».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 66, 2-3. 5. 6 i 8 (R./: 2a)

R./ Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,
que nos faça vore la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles voran la salvació. **R./**

Que s'alegren els pobles i canten de goig,
perque tu riges el món en justícia,
governes les nacions en rectitut
i guies als pobles de la terra. **R./**

Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben al mateix temps tots els pobles.
Que Deu nos beneïxca,
i tots el veneren d'un cap a l'atre de la terra. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 4, 4 -7

Germans:

Quan se complí el temps de l'història, Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna, naixcut baix del règim de la Llei, per a rescatar-nos del jou de la Llei, i obtindre-nos ya la condició de fills adoptius de Deu. I bona prova de que som fills és que Deu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que crida: «¡Abbà! Pare». Per tant, ya eres fill i no esclau. I si eres fill, també eres hereu, per voluntat de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya Hb 1, 1-2

R./ Aleluya. Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes, pero ara nos ha parlat en la persona del seu Fill. **R./** Aleluya.

EVANGELI

*Trobaren a Maria i a Josep en el chiquet. Passats huit dies,
li posaren el nom de Jesús*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 2, 16 -21

En aquell temps:

Els pastorets anaren corrent a Belem i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist en els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven se meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament. En acabant, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Als huit dies, dugueren a circumcidar al chiquet i li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebera sa mare.

Paraula del Senyor.

DUMENGE II DE NADAL

PRIMERA LLECTURA

La sabiduria de Deu habita en el poble que ell s'ha escollit

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 24, 1-4. 12-16 (grega 1-2. 8-12)

La sabiduria es fa el seu propi elogi, se gloria en mig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, i es gloria davant dels seus eixèrcits; en mig del poble serà ben enaltida, i admirada en la reunió plena dels sants; li farà gran elogi la multitud dels elegits i entre els beneïts se proclamarà beneïda, en dir: «El Senyor de l'univers me donà una orde; el qui em va crear i em senyalà a ón havia de plantar la tenda, me digué: “Acampa entre els fills de Jacop, que siga Israel la teua heretat”.

M'ha creat abans del temps, des del principi, i no deixaré mai d'existir. Li done cult davant d'ell en la seua tenda santa, i m'ha establert en Sió; m'ha fet trobar repòs en la ciutat amada, i en Jerusalem eixercixc el meu poder. M'he arraïlat en un poble ple de glòria, en la porció del Senyor, en la seua heretat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R./: Jn 1, 14)

R./ El qui és la Paraula es va fer home
i plantà entre nosatres la seua tenda.

O be: Aleluya.

Glorifica al Senyor, Jerusalem,
canta alabances al teu Deu, Sió.
Ell és qui assegura les teues portes.
qui beneïx als teus fills dins de tu. **R./**

Ell manté la pau dins del teu territori
i t'assecia en la flor del blat.
Ell envia órdens a la terra,
i la seua paraula corre a pressa, no es deté. **R./**

Ell anuncia els seus plans als fills de Jacop,
i als fills d'Israel, els seus preceptes i decrets.
No ha obrat aixina en els atres pobles,
ni els ha fet conéixer les seues decisions. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha destinat a ser fills seus per Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 1, 3-6. 15-18

Alabat siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que nos ha beneït en Crist en tota classe de bens espirituals i celestials. Ell nos elegí en la persona de Crist abans de crear el món, per a que fórem irreprensibles als seus ulls, com correspon als ad Ell consagrats. Per amor nos destinà a ser adoptats com a fills seus per Jesucrist, per pura iniciativa de la seua benevolència. D'este modo, la grandea dels favors que nos ha concedit en el seu Fill benamat, se convertix en un himne d'alabança a la seua glòria.

Ara que tinc notícies bones de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fi dels, yo no em canse de donar gràcies per vosatres, i vos recorde en les meues pregàries, demanant al Deu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare, a qui correspon tota la glòria, que vos concedisca una comprensió profunda i la seua revelació interior, per a que conegau de veritat quí és ell i que també allumene la mirada interior del vostre cor, per a que conegau quina és l'esperança a la qual vos ha cridat, i qué immensa és la glòria que oferix en herència al seu poble de sants.

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. 1 Tim 3, 16

R./ Aleluya. Glòria a Tu, oh Crist, proclamat a tots els pobles; glòria a Tu, oh Crist, en qui creu el món. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que es dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots aplegaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve darrere de mi és més gran que yo, perque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitud tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 1-5.9-14

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula es va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Paraula del Senyor.

6 de giner

EPIFANIA DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

Sobre tu, Jerusalem, clareja, com l'alba, la glòria del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes 60, 1- 6

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teua llum, i sobre tu clareja, com l'alba, la glòria del Senyor. Mentre les tenebres rodegen la terra i espesses boires cobrixen les nacions, sobre tu clareja el Senyor i apareix la seua glòria.

Els pobles s'acosten a la teua llum i els reis busquen la claror de la teua albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots estos se reunixen per a vindre cap a tu; apleguen de llunt els teus fills, i duen als braços a les teues filles.

Tota radiant i meravellada voràs en el cor eixamplat cóm aboquen damunt de tu els tesors de la mar, i porten a ta casa les riqueses de les nacions. Te cobriran onades de gamells i de dromedaris de Madian i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i incens i cantant les grandees del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 71, 1-2. 7-8. 10-11. 12-13 (R./: Cf. 11)

R./ Totes les nacions, Senyor, te serviran.

Oh Deu, dona al rei la teua rectitut,
i al príncip, la teua justícia.
Que el rei governe al teu poble en equitat
i que siga just en els humils. **R./**

Que florixca el benestar en els seus dies,
i abunde la pau, més durable que la lluna.
Que domine des d'una mar a l'atra mar,
i des del Gran Riu fins a l'extrem de la terra. **R./**

Els reis de Tarsís i de les illes li pagaran tribut,
i els reis d'Aràbia i de Sabà li oferiran presents.
Li faran homenage tots els reis
i li serviran totes les nacions. **R./**

Lliurarà als pobres que reclamen,
als afligits i als qui no tenen defensor.
S'apiadarà dels dèbils i dels indigents,
i salvarà la vida dels humils. **R./**

SEGONA LLECTURA

Ara Deu ha revelat que tots els pobles compartixen la mateixa promesa

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 3, 2-3a. 5-6

Germans:

Segurament ya sabeu que Deu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seua gràcia. Per revelació divina he conegut el pla secret amagat per Deu als hòmens de les generacions passades, i que ara, en canvi, l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. Este és el pla secret: que des d'ara, per l'Evangelí, tots els pobles tenen part en la mateixa herència, són membres d'un mateix cos i compartixen la mateixa promesa en Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 2, 2

R./ Aleluya. Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar al Senyor el nostre homenage. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Venim de l'orient per a adorar al vostre rei

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 2, 1-12

Quan Jesús va nàixer en Belem de Judà, en temps del rei Herodes, vingueren de l'orient uns sabis que, en aplegar a Jerusalem, preguntaren: «¿A ón està el rei dels judeus recent naixcut? Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar-li el nostre homenage».

El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir estes noves. Aixina que convocà als grans sacerdots i els mestres de la Llei, i els preguntà a ón havia de nàixer el Messies.

Els li respongueren: «En Belem de Judà, perque aixina ho va escriure el profeta: 'Tu, Belem de Judà, no eres de ninguna manera la més menuda entre les ciutats importants de Judà, perque de tu eixirà un caudill que serà pastor del meu poble Israel'».

A l'instant, Herodes cridà secretament als sabis i s'informà per ells del moment en que se'ls havia aparegut l'estrela. En acabant, els encaminà a Belem ab esta recomanació: «Aneu allí, busqueu ben be ad este chiquet i, quan l'hajau trobat, aviseu-me, perque yo també vullc presentar-li el meu homenage». Quan ixqueren de l'audiència del rei, els sabis se posaren en camí cap a Belem.

I l'estrela, que havien vist alçar-se, els anava guiant fins que es parà sobre el lloc a on estava el chiquet. Plens d'alegria, en seguir veent allí l'estrela, entraren en l'acte dins de la casa, i van vore al chiquet en Maria, sa mare. En seguida, postrats de

genolls davant d'ell, l'adoraren; i, obrint en acabant les arquetes dels seus tesors, li van oferir com a presents: or, incens i mirra.

Més tart, advertits en un ensomi de que no anaren més a vore a Herodes, se'n tornaren a la seua terra per un atre camí.

Paraula del Senyor.

Dumenge darrere del 6 de giner

BATISME DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

Ací teniu al meu servent, en qui s'ha complagut la meua ànima

Lectura del llibre del profeta Isaïes 42, 1-4. 6-7

Açò diu el Senyor:

«Ací teniu al meu servent, al qui yo ampare, al meu elegit, en qui yo m'he complagut. He posat en ell el meu Esperit per a que duga el dret a les nacions. No cridarà ni alçarà la veu, no es farà sentir pels carrers; no trencarà la canya badada, ni apagarà la flama de la mecha que vacila; promourà el dret en fortalea, sense desmai, sense titubejar, fins haver implantat el dret en la terra i les seues lleis, que les illes esperen.

Yo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, te prenc per la mà, t'he guardat i t'he fet aliança del poble, llum de les nacions, per a tornar la vista als ulls dels cegos, per a soltar de la presó als encadenats i lliberar del calabós als qui vivien en la foscor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 28, 1a-2. 3ac-4. 3b i 9b-10 (R./: 11b)

R./ El Senyor beneïx al seu poble en la pau.

Aclameu al Senyor, fills de Deu,
doneu al Senyor glòria i honor;
tributeu al Senyor la glòria del seu nom,
adoreu al Senyor davant de la seua esplendor sagrada. **R./**

La veu del Senyor ve sobre les aigües,
el Senyor, sobre les aigües torrencials.
La veu del Senyor és poderosa,
la veu del Senyor està plena de majestat. **R./**

El Deu de la glòria fa sentir el seu tro poderós
i en el seu palau tot canta: ¡Glòria!
El Senyor té el soli en les aigües diluvials
i s'assenta com a rei etern. **R./**

SEGONA LLECTURA
El Senyor va ungir a Jesús en l'Esperit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols **10, 34-38**

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i va dir: «Ara veig clarament que Deu no fa diferències entre uns i altres; Deu acull a tot el qui creu en ell i fa el be, de qualsevol nacionalitat que siga.

Ell va dirigir la seua paraula al poble d'Israel, anunciant-li la bona nova de la pau per Jesucrist, que és el Senyor de tots.

Vosatres ya sabeu lo que ha passat últimament per tota la Judea, encara que la cosa començà per Galilea, despuix que Joan haguera predicat a la gent que es fera batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí en l'Esperit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on va passar, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni, porque Deu estava ab Ell».

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. Mc 9, 6

R./ Aleluya. El cel s'obrí i es va sentir la veu del Pare: «Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo». **R./** Aleluya.

EVANGELI

Tu eres el meu Fill benamat; en tu m'he complagut

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **1, 6b-11**

En aquell temps:

Joan proclamava: «Darrere de mi ve el qui és més poderós que yo, tant que yo no soc digne ni d'acachar-me a deslligar-li les correes de les sandàlies. Yo vos he batejat només en aigua, pero ell vos batejarà en l'Esperit Sant».

Per aquells dies vingué Jesús, procedent de Nazaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. Al moment, quan eixia de l'aigua, Jesús va vore que el cel s'obria i que l'Esperit Sant descendia damunt d'ell en forma d'un colom; i es va oir una veu del cel que dia: «Tu eres el meu Fill benamat; en tu m'he complagut».

Paraula del Senyor.

Darrere de la festa del Batisme del Senyor, fins al primer dumenge de Quaresma, comencen les llectures dels dumenges de durant l'any.

DUMENGES DE QUARESMA

DUMENGE I DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA

Aliança de Deu en Noé, salvat de l'inundació del diluvi

Lectura del llibre del Gènesis 9, 8-15

Deu va dir a Noé i als seus fills: «Yo faig la meua aliança en vosatres, en els vostres descendents i en tots els sers animats que vos acompanyen: els aucells, i tots els animals domèstics i salvages que han eixit de l'arca. Yo faig en vosatres esta aliança: la vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, ni hi haurà mai més cap de diluvi que devaste la terra».

Deu afegí:

«Este és el signe de l'aliança que faig en vosatres i en tots els sers animats que hi ha, per totes les generacions: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança ab la terra. Quan cobrixca de nuvolades la terra i aparega l'arc entre els núvols, m'enrecordaré de la meua aliança en vosatres i tots els sers animats; i l'aigua no formarà més un diluvi que faça desaparéixer tot rastre de vida».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 24, 4bc-5ab. 6-7b. 8-9 (R./: Cf. 10)

R./ Els teus camins, Senyor, són tots d'amor i fidelitat per als qui guarden la teua aliança.

Fes, Senyor, que conega els teus camins,
que deprenge les teues sendes.
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat,
perque tu eres el meu Deu i Salvador. **R./**

Enrecorda-te'n, Senyor, de la teua pietat
i de l'amor teu, que són de sempre.
Tin pietat de mi, tu que eres tan bo. **R./**

El Senyor és bondadós i recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. **R./**

SEGONA LLECTURA

L'aigua prefigurava el batisme que ara vos salva

Lectura de la primera carta de sant Pere 3, 18-22

Benvolguts:

Crist morí una volta i per a sempre a causa dels nostres pecats. Ell, el just, va morir pels injusts, per a conduir-nos a Deu. Va ser mort en el cos, pero ara viu en l'Espirit. Per això, als espirits empresonats que, en un altre temps, s'havien resistit a creure, els anà a dur la seua proclama quan la paciència del Senyor els esperava, allà pels dies en que Noé preparava l'arca, en la qual només se salvaren, a través de l'aigua, unes poques persones, huit en total.

Aquella aigua prefigurava el batisme que ara vos salva, i que no consistix en deixar net el cos, sino en demanar a Deu una consciència bona, gràcies a la resurrecció de Jesucrist que, anant-se'n al cel, va obtindre la sumissió de les potestats i dels cors angèlics, i està ya a la dreta de Deu.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Mt 4, 4b

L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu

EVANGELI

Era tentat per Satanàs i l'alimentaven els àngels

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 1, 12-15

En aquell temps:

L'Espirit espentà a Jesús cap al desert, a on passà quaranta dies tentat per Satanàs. Vivia entre els animals salvages i el servien els àngels.

Quan va ser empresonat Joan, Jesús se presentà en Galilea predicant la Bona Nova de Deu; i dia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Deu està prop. Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova».

Paraula del Senyor.

DUMENGE II DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA

Sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe

Lectura del llibre del Gènesis 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham».

Ell respongué: «Ací me tens».

Deu li digué: Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gavinet per a matar-lo.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham».

Ell li respongué: «Ací me tens».

L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu perque no m'has negat al teu fill únic».

Abraham alçà els ulls i va vore un corder enredrat per les banyes en un albarzer. Anà, l'agafà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: 'Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teua descendència siga tan numerosa com les estreles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència perque has obedit lo que yo t'havia manat'».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 115, 10 i 15. 16-17. 18-19 (R./: 114, 9)

R./ Caminaré, entre els qui viuen,
en la presència del Senyor.

Crec en tot el cor, encara que yo diga:

«Mira que soc desgraciat».

Al Senyor molt li doldria

la mort dels seus fidels. **R./**

Senyor, soc el teu esclau
des del dia que vaig nàixer.
Tu me trencares les cadenes.
T'oferiré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor. **R./**

Compliré les meues promeses
davant de tot el poble,
en els atris de la casa del Senyor,
en mig de tu, Jerusalem. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu no se va complànyer del seu propi Fill

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Roma **8, 31b-34**

Germans:

Si tenim a Deu a favor nostre, ¿a quí tindrem en contra? Ell, que va entregar al seu propi Fill per tots nosatres i no se va complànyer d'ell, ¿cóm no estarà disposat a donar-nos totes les coses juntament en el seu Fill? ¿Quí se presentarà per a acusar als elegits de Deu? És Deu qui els fa justs. ¿Quí s'atrevirà a condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va resucitar, és el qui està a la dreta de Deu intercedint per nosatres.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli Mt 4, 4b

Del núvol lluminós se va sentir la veu del Pare: Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo.

EVANGELI

Este és el meu Fill, el benamat

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc **9, 2-10**

En aquell temps:

Jesús prengué només a Pere, Jaume i Joan, els dugué dalt d'una montanya alta i se transfigurà davant d'ells: els seus vestits se tornaren fulgurants, i eren tan blancs que ningun tintorer del món hauria pogut blanquejar-los més. Se'ls aparegué Elies en Moisès, i conversaven en Jesús.

Al moment Pere digué a Jesús: «Rabí, ¿qué be estem ací dalt! Farem tres barraquetes, una per a tu, una atra per a Moisès i l'atra per a Elies». No sabia lo que dia, d'esglayats que estaven.

Se formà un núvol que els va cobrir, i del núvol va eixir una veu: «Este és el meu Fill, el meu benamat, escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu entorn, ya no veren a ningú més que a Jesús a soles en ells.

Mentres baixaven de la montanya, Jesús els manà que no contaren a ningú lo que havien vist fins que el Fill de l'home haguera resucitat d'entre els morts. Ells retingueren estes paraules i discutiren entre ells qué volia dir això de «resucitar d'entre els morts».

Paraula del Senyor.

DUMENGE III DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA *La llei, Deu la donà per Moisès*

Lectura del llibre de l'Èxodo 20, 1-17

En aquells dies:

Deu digué estes paraules: «Yo soc el Senyor, el teu Deu, que t'he fet eixir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud. No tingues uns atres deus llevat de mi.

No et faces ninguna escultura ni cap d'imatge de res de lo que hi ha dalt en el cel, baix en la terra o en les aigües que naixen de baix de la terra. No adores estes imàgens ni els dones cult, perque yo, el Senyor, Deu teu, soc el Deu zelós, que castigue les culpes dels pares en els fills, fins a la tercera i la quarta generació dels qui no me volen, pero soc bondadós, fins a milers de generacions, per als qui me volen i guarden els meus manaments.

Quan jures, no prengues en va el nom del Senyor, Deu teu, perque el Senyor no deixa sense castic al qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Durant sis dies treballa i ocupa't en les faenes que calga, pero el dia sèptim és dia de repòs, dedicat al Senyor, Deu teu. No t'ocupes en cap treball, ni tu, ni tos fills, ni les teues fi lles, ni els teus criats, ni les teues criades, ni els teus animals, ni els forasters que residixen en les teues poblacions, perque el Senyor en sis dies va fer el cel, la terra i la mar i tot lo que se mou en estos llocs, pero el dia sèptim va reposar.

Per això el Senyor beneí el dissabte i el va fer un dia sagrat.

Honra a ton pare i a ta mare, per a que tingues llarga vida, en la terra que te dona el Senyor, Deu teu.

No mates.

No cometes adulteri.

No robes.

No declares en fals contra ningú.

No desiges la casa d'un atre, ni tampoc la seua esposa, ni el criat, la criada, el bou o el ruc; ni res que siga d'ell».

Paraula de Deu.

O bé, més breu:

Lectura del llibre de l'Èxodo 20, 1-3. 7-8. 12-17

En aquells dies:

Deu digué estes paraules: «Yo soc el Senyor, el teu Deu, que t'he fet eixir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud. No tingues uns atres deus llevat de mi.

Quan jures, no prengues en va el nom del Senyor, Deu teu, perque el Senyor no deixa sense castic al qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra a ton pare i a ta mare, per a que tingues llarga vida, en la terra que te dona el Senyor, Deu teu.

No mates.

No cometes adulteri.

No robes.

No declares en fals contra ningú.

No desiges la casa d'un atre, ni tampoc la seua esposa, ni el criat, la criada, el bou o el ruc; ni res que siga d'ell».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 18, 8. 9-10. 11 (R./: Jn 6, 68b)

R./ Senyor, només tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això, ell instrueix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i omplim de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor del Senyor és cosa santa,
i es manté per a sempre més i més;
els seus juïns estan sempre ben presos,
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,
més que tots els metalls preciosos;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R./**

SEGONA LLECTURA

Prediquem un Crist crucificat, que és escàndal per als hòmens. No obstant, per als qui Deu ha cridat, és la Sabiduria

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **1, 22-25**

Germans:

Els judeus demanen signes prodigiosos i els grecs volen sabiduria; pero nosatres prediquem un Crist crucificat, que és escàndal per als judeus i per als

pagans, un absurd. Però per als qui Deu ha cridat, tant jueus com grecs, Crist és el poder i la sabiduria de Deu perquè en lo absurd de l'obra de Deu hi ha una sabiduria superior a la dels hòmens, i en la debilitat de l'obra de Deu hi ha un poder superior al dels hòmens.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Mt 4, 4b

Deu vol tant al món, que li ha donat al seu Fill únic; tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

EVANGELI

Destruïu este santuari i yo el reconstruiré en tres dies

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 2, 13-25

Quan s'acostava la pasqua del jueus, Jesús pujà a Jerusalem i trobà en el temple als venedors de bous, ovelles i coloms i als canvistes assentats. Se va fer un assot de cordes i els tirà a tots, ovelles i bous, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Lleueu açò d'ací; no convertiu en mercat la casa de mon Pare». Els discípuIs recordaren lo que diu l'Escritura: «El zel del teu temple me consumia».

Els jueus el van interrogar: «¿Quina senyal nos dones que t'autorise a fer açò?».

Jesús els contestà: «Destruïu este santuari i yo el reconstruiré en tres dies».

Els jueus respongueren: «Quarantassís anys han treballat en la seua construcció ¿i tu vols reconstruir-lo en tres dies?».

Però ell se referia al santuari del seu cos. Quan Jesús resucità d'entre els morts, els discípuIs recordaren lo que ell els havia dit, i cregueren en l'Escritura i en esta paraula de Jesús.

Durant el seu estage en Jerusalem per les festes de Pasqua, molts, veent els milacres que fea, van creure en el seu nom. Però Jesús no confiava en ells, perquè els coneixia a tots; no tenia ninguna necessitat de que li revelaren lo que són els hòmens; ell sabia ben bé qué hi ha en l'interior de cada home.

Paraula del Senyor.

Si se preferix, se poden fer les lectures del III Dumenge de Quaresma del Cicle A en conte de les precedents.

PRIMERA LLECTURA

*La severitat i la bondat del Senyor se revelen
en la deportació del poble i en la seua lliberació*

Lectura del segon llibre de les Cròniques 36, 14-16. 19-23

En aquells dies:

Tots els príncips de Judà, els sacerdots i el poble creixien en l'impietat i seguien imitant totes les costums abominables de les atres nacions, profanant aixina el temple del Senyor, que ell havia consagrat en Jerusalem. El Senyor, Deu de sos pares, els enviava cada dia emissaris per a que els amonestaren, perque li dolia perdre al seu poble i el lloc a on residia. Pero ells se burlaven dels emissaris de Deu, no feen cas de lo que els dien i escarnien als seus profetes, fins que el Senyor arribà a enujar-se tant contra el seu poble que ya no era possible aplacar-lo.

Els caldeus incendiaren el temple de Deu, derrocaren les muralles de Jerusalem, pegaren fòc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos.

El rei dels caldeus deportà a Babilònia als qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per a esclaus d'ell i dels seus fills fins que passaren al domini persa. Aixina se complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies. La terra gojà dels anys de repòs que li pertocaven: tot el temps que quedà en desolació va reposar, com en dissabte, fins haver-se complit setanta anys.

Pero l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per a complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvelà l'esperit de Cir per a que promulgara, de viva veu i per escrit, este edicte: «Cir, rei de Pèrsia, fa esta declaració: El Senyor, el Deu del cel, m'ha donat tots els regnes de la terra, i m'ha encomanat que li construïxca un temple en Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosatres hi ha algú del seu poble, que el seu Deu estiga en ell i que puge».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 136, 1-2. 3. 4-5. 6 (R./: 5a i 6a)

R./ Si m'oblidara de tu, Jerusalem,
que se m'apegue la llengua al paladar.

A la vora dels rius de Babilònia estàvem assentats
plorant d'enyorança per Sió.

Allí sobre els salzes
havíem penjat les nostres lires. **R./**

Allí volien que cantàrem
els qui nos havien deportat,
i nos demanaven alegria
els qui nos havien entristit;
«Canteu per a nosatres algun càntic de Sió». *R./*

¿Cóm podíem cantar els càntics del Senyor
en una terra estranya?
Si m'oblidara de tu, Jerusalem,
que se'm paralise la mà dreta. *R./*

Que se m'apegue la llengua al paladar,
si deixara d'evocar el teu recort,
si a Jerusalem no la posara
dalt de tot de la meua alegria. *R./*

SEGONA LLECTURA

*És per gràcia que Deu vos ha salvat,
a vosatres que estàveu morts per les vostres culpes*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians d'Efes **2, 4-10**

Germans:

Deu, que és ric en compassió, nos ha volgut tant que, morts per les nostres culpes, nos ha fet viure en Crist. És per pura gràcia que Deu nos ha salvat. I juntament en Jesucrist nos ha resucitat i nos ha entronisat en les regions celestials, per a que davant dels sigles que vindran, quede ben clara la riquesa de la seua gràcia i la bondat que ha tingut per a nosatres en Jesucrist.

Ell vos ha salvat per la seua gràcia, per mig de la fe, no per vosatres; és un dò de Deu, no és fruit d'unes obres. Per tant, que ningú se vanaglorie d'això. Som obra seua: Ell nos ha creat en Jesucrist per a dedicar-nos a unes bones obres que ell havia determinat que vixquérem practicant-les.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Jn 3, 16

Deu vol tant al món, que li ha donat al seu Fill únic; tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

EVANGELI

Deu envià al seu Fill per a salvar al món gràcies ad Ell

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 3, 14-21

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem:

«Com Moisès, en el desert, elevà a la serp, aixina el Fill de l'home haurà de ser alçat per a que tots els qui creuen en ell tinguen vida eterna.

Tant va amar Deu al món, que no dubtà gens en entregar-li al seu Fill únic per a que no se perga ningú dels qui creuen en ell, sino que tinguen vida eterna.

Puix Deu no envià al seu Fill per a dictar sentència de condenació contra el món, sino per a salvar al món gràcies ad ell. Els qui creuen en el Fill no seran condemnats; pero els qui no creuen en ell, ya estan condemnats per no haver cregut en el Fill únic de Deu.

Esta és la prova del juí de Deu: la llum vingué al món, pero els hòmens preferiren les tenebres a la llum per ser roïnes les seues obres; ya que tot el qui fa el mal odia la llum i no se dirigix a la llum, no siga que se descobrixquen les seues obres. L'home honrat, el qui obra la veritat, busca la llum per a que se veja que Deu està en tot lo que ell fa.

Paraula del Senyor.

Si se preferix, se poden fer les llectures del IV Dumenge de Quaresma del Cicle A en conte de les precedents.

DUMENGE V DE QUARESMA

PRIMERA LLECTURA

*Pactaré en vosatres una aliança nova
i no m'enrecordaré mai més del vostre pecat*

Lectura del llibre del profeta Jeremies 31, 31-34

Ya arriba el temps, diu l'oràcul del Senyor, en que faré una aliança nova en el casal d'Israel i en el casal de Judà. No serà com l'aliança que vaig fer en els seus pares quan, agafant-los de la mà, els vaig traure d'Egipte. Encara que ells van trencar eixa aliança, yo, que era el seu amo, me vaig carregar de paciència en ells, diu l'oràcul del Senyor .

Pero l'aliança que yo faré en el casal d'Israel, despuix d'estos dies, serà esta, diu l'oràcul del Senyor: Ficaré la meua llei dins d'ells i l'escriuré en els seus cors. Aixina, yo seré el seu Deu i ells arribaran a ser el meu poble.

No caldrà que ningú instruïxca al seu germà dient-li: «Coneix quí és el Senyor»; perque tots ells, grans i chiquets, ya me coneixeran, diu l'oràcul del Senyor, perque els perdonaré la seua culpa i no m'enrecordaré mai més del seu pecat.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 50, 3-4. 12-13. 14-15 (R./: 12a)

R./ Oh Deu, crea en mi un cor ben pur.

Compadix-te de mi, Deu meu, tu que tant me vols;
tu que eres tan bo, borra les meues faltes;
renta'm ben be de les meues culpes,
purifica'm dels meus pecats. **R./**

Deu meu, crea en mi un cor ben pur
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.
No em tires fòra de la teua presència
ni apartes de mi el teu esperit sant. **R./**

Torna'm el goig de la teua salvació,
i que em sostinga el teu esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors,
i tornaran a tu els qui t'han abandonat. **R./**

SEGONA LLECTURA
Deprengué a ser obedient
i es convertí en font de salvació eterna

Lectura de la carta als hebreus **5, 7-9**

Germans:

Jesús, durant la seua vida mortal, dirigí al qui podia salvar-lo de la mort pregàries i súpliques en gran clamor i en llàgrimes, i Deu l'escoltà per la seua sumissió. I encara que era el Fill de Deu, deprengué en l'escola del sofriment lo que és obedir, i una volta nomenat per Deu gran sacerdot, se convertí en font de salvació eterna per a tots els qui l'obedixen.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Jn 12, 26

Si algú se vol fer servidor meu, que em seguixca, diu el Senyor, i estarà a on yo estic.

EVANGELI
El gra de blat, quan cau en terra, si mor, dona molt de fruit

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **12, 20-33**

En aquell temps:

Entre els qui havien pujat a Jerusalem per a adorar a Deu en ocasió de la festa, hi havia alguns grecs, els quals s'acostaren a Felip, que era de Betsaida de Galilea i li digueren: «Senyor, voldríem vore a Jesús». En seguida Felip anà a Andreu i li ho va dir, i els dos li ho digueren a Jesús, el qual els respongué: «Ha arribat l'hora de ser glorificat el Fill de l'home. Vos ho dic en tota veritat: si el gra de blat, que se sembla en el camp, no mor, queda infecunt; pero si mor, dona molt de fruit. Qui s'estima la pròpia vida, la perdrà; qui no se l'estima en este món, la guarda per a la vida eterna. Si algú se vol fer el meu servidor, que em seguixca i estarà a on yo estic. Als qui es fan servidors meus, mon Pare els premiarà. Ara l'ànima meua està torbada. ¿Qué diré? ¿Pare, salva'm d'esta hora? No; precisament per això yo he vingut ad esta hora. Pare, glorifica el teu nom».

En aquell moment una veu va dir des del cel: «Ya l'he glorificat i encara el glorificaré». Entre la gent que ho va sentir uns digueren que havia segut un tro; uns altres dien que un àngel li havia parlat. Pero Jesús els digué: «No és per mi, sino per vosatres, que s'ha sentit esta veu. Ha arribat l'hora del juí del món; ara el princip d'este món serà expulsat, i yo, quan siga elevat sobre la terra, atrauré a tots els hòmens cap a mi».

En estes paraules va indicar cóm havia de ser la seua mort.

Paraula del Senyor.

Si es preferix, se poden fer les llectures del V Dumenge de Quaresma del Cicle A, en conte de les precedents.

DUMENGE DE RAMS DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Processó dels Rams

EVANGELI

Beneït el qui ve en nom del Senyor

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 11, 1-10

Quan anaven a Jerusalem, arribant a Betfagué i Betània, ya en la montanya de les Oliveres, Jesús envià a dos dels seus discípuls en este encàrrec: «Aneu al poble d'ací davant, i en l'entrada trobareu un burret lligat que no l'ha montat ningú encara. Deslligueu-lo i porteu-me'l. Si algú vos diu: ¿per qué feu això? digau-li: El Senyor el necessita, i en seguida el tornarà ací».

Els se n'anaren i van trobar el burret lligat, fòra, en el portal d'una casa, i el deslligaren. Alguns dels qui estaven allí els dien: «¿Qué feu que deslligueu el burret?». Ells respongueren com Jesús els havia dit, i els ho permeteren.

Portaren a Jesús el burret, l'aparellaren en els seus manteus i Ell pujà a cavall. Molts estenien pel camí els seus manteus, i uns atres, ramage que tallaven dels arbres; i els qui el precedien o el seguien cridaven: «¡Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el regne del nostre pare Davit, que ya ve. ¡Hosanna en lo alt del cel!».

Paraula del Senyor.

O be, si es vol:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 12, 12-16

En aquell temps:

La gentada de pelegrins que havia vingut a la festa, en sentir que Jesús arribava a Jerusalem, collí palmes i ixqué a esperar-lo cridant: «¡Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor, el rei d'Israel».

Jesús, havent trobat un burret, el montà a cavall com diu l'Escritura: «No tingues temor, ciutat de Sió: mira, el teu rei fa la seua entrada, montat en un pollí d'ase».

De moment, els discípuls no sabien res d'açò; pero quan Jesús va ser glorificat, recordaren que l'Escritura dia d'ell tot açò: lo que ells li havien fet.

Paraula del Senyor.

MISSA

La missa d'este dumenge té tres llectures i és molt recomanable que es lliguen les tres, a no ser que alguna raó pastoral aconselle una altra cosa. Donada l'importància de la llectura de l' Història de la Passió del Senyor, el sacerdot, tenint en conte la condició dels fidels reunits, podrà llegir, si convé, una sola de les dos llectures que precedixen a l'Evangelí, o bé, llegir només l' Història de la Passió del Senyor, inclús, en la forma breu. Açò val únicament per a les misses celebrades en assistència de poble.

PRIMERA LLECTURA

*No he amagat la cara davant de les ofenses
i sé que no quedaré avergonyit*

Lectura del llibre del profeta Isaïes 50, 4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de mestre per a que, en la paraula, sàpia sostindre als cansats. Cada matí m'espavila l'orella per a que escolte com un mestre.

El Senyor m'ha parlat a l'orelleta i yo no m'he resistit ni m'he fet arrere; he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes, als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i salivades.

El Senyor m'ajuda; per això no em done per vençut; i sé que no quedaré avergonyit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24 (R./: 2a)

R./ Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?

Tots els qui em veuen, se burlen de mi;
desapegant els llavis i movent el cap, diuen:
«Se dirigix al Senyor; puix que el llibere
i el salve, si tant el vol». **R./**

Una colla de gossos m'acorrala,
i em rodeja una turba de malfactors;
m'han lligat les mans i els peus,
i puc contar tots els meus ossos. **R./**

Se repartixen entre ells els meus vestits,
i es juguen als daus la meua túnica.
Pero tu, Senyor, no et quedes llunt de mi;
força meua, vine pronte a defendre'm. **R./**

Anunciaré el teu nom als meus germans
i t'alabaré en mig del poble reunit.
Fidels del Senyor, beneïu-lo,
estirp de Jacop, glorifiqueu-lo,
temau en la seua presència, llinage d'Israel. **R./**

SEGONA LLECTURA

Jesucrist se rebaixà; per això Deu el va posar en lo més alt

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 2, 6-11

Jesucrist, que des de sempre era de naturalesa divina, no va voler presumir de ser Deu, sino que es va desfer de la seua grandea en prendre la condició d'esclau i aplegà a ser en tot igual que un home qualsevol. Més encara: actuant com un home entre hòmens se rebaixà tant i tant ell mateix, que arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu.

Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots, a fi de que tota la creació, en el cel, en la terra i en l'abisme, caiga de genolls davant del nom de Jesús, i tots vinguen a confessar que «Jesucrist és el Nostre Senyor» per a glòria de Deu Pare.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Flp 2, 8-9

Crist per nosatres arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

EVANGELI

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc 14, 1-15, 47

*Discussien quina seria la manera més astuta
d'apoderar-se de Jesús i matar-lo*

C. Quan faltaven dos dies per a la festa de la Pasqua i dels Àzims, els grans sacerdots i els escribes buscaven la manera més astuta d'apoderar-se de Jesús i matar-lo. Pero es dien:

S. «No podem fer-ho durant la festa; potser el poble s'amotinaria».

S'ha anticipat a ungir-me el cos per al meu soterrar

C. En Betània, en casa de Simó el lleprós, mentre Jesús estava assentat en taula, vingué una dòna en un flasco d'alabastre que contenia un perfum molt car de nart puríssim. La dòna trencà l'alabastre i abocà el perfum sobre el cap de Jesús. Alguns ho miraren malament i comentaven entre sí:

S. ¡Açò és un destarifo! S'hauria pogut vendre el perfum per més de trescents denaris i donar-ho als pobres».

C. I estaven disgustats en ella. Pero Jesús digué:

†. «Deixeu-la estar. ¿Per qué l'inquieteu? Lo que ha fet en mi està molt ben fet. Als pobres els teniu sempre en vosatres i els podreu socórrer sempre que vullgau; pero a mi, no sempre em tindreu. Esta dòna ha fet lo que ha pogut: s'ha anticipat a ungir-me el cos per al meu soterrar. De veres vos ho dic: Quan esta Bona Nova siga proclamada en tot el món, açò que ha fet esta dòna també ho diran en recort d'ella».

Prometeren a Judes Iscariot donar-li una paga

C. Judes Iscariot, u dels dotze, se presentà als grans sacerdots per a entregar-los a Jesús. Ells s'alegraren i prometeren donar-li una bona paga. I buscava un bon moment per a entregar-los-el.

¿A ón m'estajareu per a poder menjar el corder pasqual en els meus discípuls?

C. El primer dia dels Àzims, quan era immolat el corder pasqual, els discípuls digueren a Jesús:

S. «¿A ón vols que anem a preparar-te el lloc per al sopar de Pasqua?».

C. Ell envià a dos dels seus discípuls en esta consigna:

†. «Aneu a la ciutat i vos trobareu en un home que du un cànter d'aigua. Seguiu-lo i, allí a on entre, digau a l'amo de la casa: 'El mestre diu ¿a ón està el meu saló per a menjar el corder pasqual en els meus discípuls?' Ell vos ensenyarà dalt de la casa una gran sala, arreglada en estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar».

C. Els discípuls se n'anaren. En arribar a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual.

U de vosatres, u que menja en mi, me farà traïció

C. A boqueta nit vingué Jesús en els dotze. Mentres menjaven posats en taula, Jesús digué:

†. «Atengau a lo que vos dic. U de vosatres, u que menja en mi, me farà traïció».

C. Ells se posaren molt trists i començaren a dir-li u per u:

S. «¿No seré yo?».

C. Jesús els digué:

†. «És u dels dotze, el qui suca en el mateix plat que yo. El fill de l'home fa el camí que les Escritures havien predit d'ell, pero ¡ai de l'home que li fa traïció!: ad este home més li valdria no haver naixcut».

Açò és el meu cos. Açò és la meua sanc, la sanc de l'aliança

C. Mentres sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà dient:

†. «Prengau-ne: açò és el meu Cos».

C. En acabant, agafant el càlìç, digué l'acció de gràcies, els el donà, begueren tots i els digué:

†. «Açò és la meua Sanc, la sanc de l'aliança, escampada per tots els hòmens. En tota l'ànima vos ho dic: Ya no beuré més d'este fruit de la vinya fins al dia que en bega de nou en el Regne de Deu».

Abans del segon cant del gall, m'hauràs negat tres vegades

C. En acabant de cantar l'himne, ixqueren cap a la montanya de les Oliveres. I Jesús els digué:

†. «Tots patireu un desengany, perque l'Escritura diu: 'Mataré al pastor i les ovelles se dispersaran'. Pero, quan haja resucitat, aniré davant de vosatres a Galilea».

C. Pere li digué:

S. «Encara que tots se desenganyen, yo, no».

C. Jesús li respongué:

†. «T'ho dic de veritat: Hui, esta mateixa nit, tu, abans del segon cant del gall, m'hauràs negat tres voltes».

C. Pero ell insistia:

S. «Ni que haja de morir en tu, no et negaré».

C. I tots els atres dien lo mateix.

Començà a sentir-se esglayat i abatut

C. Arribaren a una propietat nomenada Getsemaní i Jesús va dir als discípuls:

†. «Assenteu-vos ací mentres yo vaig a resar».

C. S'endugué en ell a Pere, a Jaume i a Joan, i començà a sentir-se esglayat i abatut. I els digué:

†. «Sent una tristor en l'ànima com per a morir-me. Quedeu-vos ací i veleu».

C. Ell s'alvançà un tros, se deixà caure en terra i pregava que, si era possible, s'alluntara d'ell aquella hora. Dia:

†. «Abbà, Pare, a tu tot t'és possible: allunta de mi este càlic. Pero que no es faça lo que yo vullc, sino lo que tu vols».

C. En acabant, anà cap als discípuls i els trobà adormits. Li digué a Pere:

†. «Simó, ¿dorms? ¿No has segut capaç de velar ni una hora? Veleu i pregueu per a no caure en la tentació. L'esperit està decidit a tot; pero l'home és dèbil».

C. Se n'anà una atra volta i pregà repetint les mateixes paraules. En acabant tornà i els trobà també adormits: és que els ulls els pesaven i no sabien qué respondre-li. Vingué més tart per tercera volta i els va dir:

†. «Ya podeu dormir tranquils. Pero és massa tart. Ha arribat l'hora; el Fill de l'home va a ser entregat en mans dels pecadors. Alceu-vos, anem, que el qui em fa traïció ya està ací».

Detingau- lo i emporteu-vos-el ben segur

C. Immediatament, quan encara Jesús parlava, se presentà Judes, u dels dotze. L'acompanyava gent, armada en espases i garrots, que venia de part dels grans

sacerdots i notables del poble. El traïdor els havia donat esta contrasenya:

S. «És aquell a qui yo bese: detingau-lo i emporteu-vos-el ben segur».

C. En arribar se li acostà i li digué:

S. «Rabí».

C. I el besà. Ells detingueren a Jesús. Pero u dels presents desembainà l'espasa i, d'un colp, li tallà l'orella al criat del gran sacerdot. Jesús els digué:

†. «Heu vingut a agafar-me, armats en espases i garrots, com si fora un bandoler. Cada dia me teníeu en vosatres en el temple ensenyant i mai me detinguéreu. És que s'havien de complir les Escritures».

C. I tots el deixaren sol i fugiren. El seguia un jove cobert en un llançol només, i el van agafar; ell deixà el llançol i fugí tot nuet.

¿Eres tu el Messies, el fill del Beneït?

C. S'endugueren a Jesús al palau del gran sacerdot, i allí es reuniren tots els grans sacerdots, els notables i els mestres de la Llei. Pere el seguí de llunt fins al pati interior del palau del gran sacerdot i s'assentà en els guardes, calfant-se a vora fòc. Els grans sacerdots, en tot el Sanedrí, buscaven alguna declaració contra Jesús per a condemnar-lo a mort, pero no en trobaren cap, porque, encara que eren molts els qui declaraven en fals contra ell, les seues declaracions no concordaven. També s'alçaren alguns que presentaven esta falsa acusació:

S. «Nosatres vam sentir que dia açò: Yo destruiré este santuari, fet per mà d'hòmens, i en tres dies ne construiré un atre, no fet per mà d'hòmens».

C. Pero ni aixina concordaven les seues declaracions. El gran sacerdot s'alçà, se posà en mig i preguntà a Jesús:

S. «¿No et vols defendre de res? ¿Qué nos dius de les acusacions que et fan estos testimonis?».

C. Pero ell callava i no es defenia de res. El gran sacerdot li va fer esta atra pregunta: «¿Eres tu el Messies, el fi ll del Beneït?».

C. Jesús respongué:

†. «Sí que ho soc, i voreu al Fill de l'home assentat a la dreta del Totpoderós i venint en mig dels núvols del cel».

C. Pero el gran sacerdot s'esgarrà els vestits dient:

S. «¿Quina falta nos fan els testimonis? Vosatres mateixos heu sentit la blasfèmia. ¿Qué vos pareix?».

C. Tots van sentenciar que mereixia pena de mort. Alguns començaren a escopinyar-lo, a tapar-li la cara, a pegar-li punyades i a dir-li:

S. «Profetisa».

C. I els guardes li pegaven carchots.

No conec de res ad este home de qui em parleu

C. Mentres Pere estava baix, en el pati, va vindre una de les criades del gran sacerdot i, en vore'l allí calfant-se, el mirà be i li va dir:

S. «Tu també anaves en el nazaré, en Jesús».

C. «Pero ell ho negà i digué:

S. «No sé res de lo que em parles».

C. Ixqué fòra, cap al vestíbul, i el gall cantà; i la criada, en vore'l, començà una atra volta a dir als qui estaven allí:

S. «Este home és d'ells».

C. Pere tornà a negar-ho. Poc més tart els qui estaven allí li tornaren a dir:

S. «Segur que ho eres. Se't coneix inclús que eres galileu».

C. Ell se posà a proferir maldiccions i juraments assegurant que no coneixia de res ad aquell home de qui li parlaven. En aquell moment el gall cantà una atra volta, i Pere s'enrecordà de que Jesús li havia dit: «Abans del segon cant del gall m'hauràs negat tres voltes», i esclatà en un plor.

¿Voleu que vos indulte al rei dels judeus?

C. De bon matí, els grans sacerdots celebraren una sessió en els notables del poble, els mestres de la Llei i tot el Sanedrí i, encadenant a Jesús, se l'endugueren i l'entregaren a Pilat. Pilat l'interrogà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Ell li respongué:

† . «Sí, tens raó».

C. Els grans sacerdots li feen moltes acusacions. Pilat li preguntà de nou:

S. «¿No et vols defendre de res? ¡Mira quàntes acusacions te fan!».

C. Pero Jesús ya no li respongué res més, tant, que Pilat estava sorprés. Cada any per la festa, Pilat els indultava al pres que ells demanaven. Hi havia un tal Barrabàs, tancat en la presó en els revoltosos que havien comés un assassinat durant els disturbis. La gent pujà i començà a demanar a Pilat que els concedira lo que ya era costum. Pilat els digué:

S. «¿Voleu que vos indulte al rei dels judeus?».

C. Perque es donà conte de que els grans sacerdots li havien entregat a Jesús per enveja. Pero els grans sacerdots excitaren a la gent per a que demanara la llibertat de Barrabàs. Pilat tornà a parlar-los i els va dir:

S. «I de Jesús, a qui teniu per rei dels judeus, ¿qué faig?».

C. La gent cridà:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat els digué:

S. «¿Per qué? ¿Quin mal ha fet?».

C. Ells cridaven més fort:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat, volent contentar a la gent, deixà lliure a Barrabàs, i els entregà a Jesús, en acabant de fer-lo assotar, per a que el crucificaren.

El coronaren en una corona d'espines que havien teixit

C. Els soldats el conduïren a l'interior del pati del palau, que és el pretori, convocaren a tota la tropa, el vestiren de púrpura, el coronaren en una corona d'espines que ells havien teixit i es posaren a saludar-lo:

S. «Salve, rei dels judeus».

C. En acabant li pegaven en el cap en una canya, l'escopinyaven i s'agenollaven davant d'ell com si li feren homenage. Acabada la burla, li llevaren el vestit de púrpura, li posaren els seus vestits i se l'endugueren fòra per a crucificar-lo.

Portaren a Jesús al lloc del Gòlgota

C. I obligaren a carregar-se la creu de Jesús a un tal Simó de Cirene, pare d'Aleixandre i de Ruf, que passava per allí en tornar del camp. Portaren a Jesús al lloc del Gòlgota, que, traduït, vol dir «lloc de la Calavera».

El van contar entre els delinqüents

C. I li oferien vi adobat en mirra, pero no en va prendre. El crucificaren i es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus, a vore qué s'emportava cada u. Era mitan matí quan el crucificaren. En un ròtul constava la causa de la seua condena: «El rei dels judeus». Juntament en ell crucificaren a dos bandolers, u a la seua dreta i l'atre a la seua esquerra. Aixina es complí l'Escritura que diu: «El tingueren per un facinerós».

Ell, que salvava als atres, no és capaç de salvar-se ad ell mateix

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap en aire de burla i dien:

S. «¡Au!, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't a tu mateix i baixa de la creu».

C. També es burlaven els grans sacerdots, comentant en els mestres de la Llei:

S. «Ell, que salvava als atres, no és capaç de salvar-se a sí mateix. Que el Messies, el rei d'Israel, baixe ara de la creu i nosatres, quan ho vejам, creurem en ell».

C. També l'insultaven els qui havien segut crucificats en ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà

C. Arribat el migdia, s'estengué per tota la terra una foscor fins a mitan vesprada. Fon llavors quan Jesús cridà en tota la força:

† . «Eloí, Eloí, ¿lamà sabactaní?».

C. Que traduït vol dir:

† . «Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?».

C. Alguns dels qui estaven allí dien:

S. «Mireu cóm crida a Elies».

C. U d'ells corregué, chopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i li l'acostà per a que beguera, dient:

S. «Deixeu-lo, a vore si ve Elies a desclavar-lo».

C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esgarrà en dos trossos, de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, en vore cóm havia expirat, digué:

S. «Realment, este home era Fill de Deu».

C. També hi havia unes dònes mirant-ho tot de llunt. Entre elles, Maria Magdalena, Maria, la mare de Jaume el menor i de Josep, i Salomé, que havien seguit a Jesús quan estava en Galilea i el proveïen en els seus propis recursos; i també moltes atres, que havien pujat en ell a Jerusalem.

Josep feu redolar una pedra per a tancar l'entrada del sepulcre

C. Ya a boqueta nit, com que era eixe divendres el dia de la Preparació, a punt ya de començar el repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, noble magistrat del Sanedrí, que esperava també el Regne de Deu, se va atrevir a anar a casa de Pilat i li demanà el cos de Jesús. Pilat s'estranyà de que ya haguera mort. Cridà al centurió per a informar-se i, quan ho sabé per ell, donà el cos a Josep. Josep comprà un llançol, desclavà a Jesús, l'amortallà en el llançol i el posà en un sepulcre tallat en la roca. En acabant feu redolar una pedra per a tancar l'entrada del sepulcre. Maria Magdalena i Maria, la mare de Josep, miraven a ón l'enterraven.

Paraula del Senyor.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc 15, 1-39

¿Voleu que vos indulte al rei dels judeus?

C. De bon matí, els grans sacerdots celebraren una sessió en els notables del poble, els mestres de la Llei i tot el Sanedrí i, encadenant a Jesús, se l'endugueren i l'entregaren a Pilat. Pilat l'interrogà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Ell li respongué:

† . «Sí, tens raó».

C. Els grans sacerdots li feen moltes acusacions. Pilat li preguntà de nou:

S. «¿No et vols defendre de res? ¡Mira quàntes acusacions te fan!».

C. Pero Jesús ya no li respongué res més, tant, que Pilat estava sorprés. Cada any per la festa, Pilat els indultava al pres que ells demanaven. Hi havia un tal Barrabàs, tancat en la presó en els revoltosos que havien comés un assassinat durant els disturbis. La gent pujà i començà a demanar a Pilat que els concedira lo que ya era costum. Pilat els digué:

S. «¿Voleu que vos indulte al rei dels judeus?».

C. Perque es donà conte de que els grans sacerdots li havien entregat a Jesús per enveja. Pero els grans sacerdots excitaren a la gent per a que demanara la llibertat de Barrabàs. Pilat tornà a parlar-los i els va dir:

S. «I de Jesús, a qui teniu per rei dels judeus, ¿qué faig?».

C. La gent cridà:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat els digué:

S. «¿Per qué? ¿Quin mal ha fet?».

C. Ells cridaven més fort:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat, volent contentar a la gent, deixà lliure a Barrabàs, i els entregà a Jesús, en acabant de fer-lo assotar, per a que el crucificaren.

El coronaren en una corona d'espines que havien teixit

C. Els soldats el conduïren a l'interior del pati del palau, que és el pretori, convocaren a tota la tropa, el vestiren de púrpura, el coronaren en una corona d'espines que ells havien teixit i es posaren a saludar-lo:

S. «Salve, rei dels jueus».

C. En acabant li pegaven en el cap en una canya, l'escopinyaven i s'agenollaven davant d'ell com si li feren homenage. Acabada la burla, li llevaren el vestit de púrpura, li posaren els seus vestits i se l'endugueren fora per a crucificar-lo.

Portaren a Jesús al lloc del Gòlgota

C. I obligaren a carregar-se la creu de Jesús a un tal Simó de Cirene, pare d'Aleixandre i de Ruf, que passava per allí en tornar del camp. Portaren a Jesús al lloc del Gòlgota, que, traduït, vol dir «lloc de la Calavera».

El van contar entre els delinqüents

C. I li oferien vi adobat en mirra, pero no en va prendre. El crucificaren i es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus, a vore qué s'emportava cada u. Era mitan matí quan el crucificaren. En un ròtul constava la causa de la seua condena: «El rei dels jueus». Juntament en ell crucificaren a dos bandolers, u a la seua dreta i l'atre a la seua esquerra. Aixina es complí l'Escritura que diu: «El tingueren per un facinerós».

Ell, que salvava als atres, no és capaç de salvar-se ad ell mateix

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap en aire de burla i dien:

S. «¡Au!, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't a tu mateix i baixa de la creu».

C. També es burlaven els grans sacerdots, comentant en els mestres de la Llei:

S. «Ell, que salvava als atres, no és capaç de salvar-se a sí mateix. Que el Messies, el rei d'Israel, baixi ara de la creu i nosatres, quan ho vejам, creurem en ell».

C. També l'insultaven els qui havien segut crucificats en ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà

C. Arribat el migdia, s'estengué per tota la terra una foscor fins a mitan vesprada. Fon llavors quan Jesús cridà en tota la força:

†. «Eloí, Eloí, ¿lamà sabactaní?».

C. Que traduït vol dir:

†. «Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?».

C. Alguns dels qui estaven allí dien:

S. «Mireu cóm crida a Elies».

C. U d'ells corregué, chopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i li l'acostà per a que beguera, dient:

S. «Deixeu-lo, a vore si ve Elies a desclavar-lo».

C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.

C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esgarrà en dos trossos, de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, en vore cóm havia expirat, digué:

S. «Realment, este home era Fill de Deu».

Paraula del Senyor.

DIJOURS SANT. CENA DEL SENYOR

Per a la Missa del crisma

PRIMERA LLECTURA

*El Senyor m'ha ungit i m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts
i a ungir-los en perfums de festa*

Lectura del llibre del profeta Isaïes **61, 1-3a. 6a. 8b-9**

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres; a curar als de cor dolgut; a proclamar als captius la llibertat i a retornar als presos a la llum; a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Deu farà justícia; a consolar a tots els afligits; a vestir d'alegria als qui porten dol per Sió; a donar-los una corona en lloc de cendra, perfums de festa en lloc de vestits de dol, i cants de triomf en lloc de desconsol.

Vosatres sereu nomenats «Sacerdots-del-Senyor», i vos diran «Ministres-del-nostre-Deu».

Els donaré fidelment la recompensa. El meu llinage serà conegut entre les nacions, i la meua posteritat, en mig dels pobles. Els qui els vegem, reconeixeran que són de l'estirp que beneí el Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 88, 21-22. 25 i 27 (R./: Cf. 2a)

R./ Cantaré tota la vida la misericòrdia del Senyor.

Vaig trobar a Davit, el meu servent,
i l'he ungit en l'oli sagrat,
per a que la meua mà estiga sempre en ell
i el meu braç el faça invencible. **R./**

El meu amor i la meua fidelitat l'acompanyaran,
pel meu nom creixerà el seu poder;
ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que em salva». **R./**

SEGONA LLECTURA

Ha fet de nosatres una casa real, uns sacerdots dedicats a Deu, son Pare

Lectura del llibre de l'Apocalipsis 1, 5-8

Gràcia i pau a vosatres de part de Jesucrist, el Testimoni fidedigne, el primer resucitat d'entre els morts, el príncip dels reis de la terra. Ad aquell que nos amà i nos lliberà dels nostres pecats en la seua pròpia sanc i nos ha fet regne i sacerdots per Deu, son Pare, ad Ell la glòria i l'imperi pels sigles dels sigles. Amén. Mireu que ve en els núvols. Tots els ulls el voran, inclús els qui el traspassaren. Tots els pobles de la terra es llamentaran per causa d'ell. Aixina fon i aixina serà.

Yo soc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Deu.

El qui és, el qui era i el qui està a punt d'aplegar, l'amo del món.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli Is 61, 1

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres.

EVANGELI

L'Esperit del Senyor reposa sobre mi porque el Senyor m'ha ungit

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 4, 16 -21

En aquell temps:

Jesús se n'anà a Nazaret, a on s'havia criat. El dissabte va assistir a la sinagoga, com tenia costum, i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passage a on està escrit:

«L'Esperit del Senyor reposa sobre mi, m'ha ungit per a portar la Bona Nova als pobres; m'ha enviat a proclamar als captius l'amnistia i a retornar als cegos a la llum, a deixar en llibertat als oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

En acabar plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assentà. Tots els de la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Hui es complixen en mi estes paraules de l'Escritura que acabeu d'escoltar».

Paraula del Senyor.

TRÍDUO PASQUAL

DIJOURS SANT
Missa Vespertina de la Cena del Senyor

PRIMERA LLECTURA
El rito del Sopar Pasqual

Lectura del segon llibre de l'Èxodo 12, 1-8.11-14

En aquells dies:

El Senyor digué a Moisés i a Aaron mentre estaven en la terra d'Egipte: «Per a vosatres, este més serà el primer de tots els mesos de l'any. Digau a tota l'assamblea d'Israel:

El dia dèu d'este més, que cada família, cada casa, prenga un corder. Si una família fora massa curta per a menjar-se'l, que s'ajunte en la família del veí més pròxim, fins a completar el número de persones que fan falta per a acabar-se'l. Que siga mascle, sense tara, i que no tinga més d'un any. Igual podeu prendre un corder que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del més; i, tots els qui formen part de l'assamblea d'Israel, que el degollen a la posta del sol d'aquell dia; que prenguen de la seua sanc i ne posen en els dos pujants i en el travessar de les cases a on se'l mengen. Eixa nit han de menjar-se la carn, rostida a la brasa, en pans sense llevat i en herbes amargues.

Per a menjar-vos-el, heu d'anar cenyits per la cintura, en les sandàlies posades i el bastó en la mà, i vos l'heu de menjar ben a pressa: perque esta víctima és la Pasqua, és dir, el Pas del Senyor. Aquella nit passaré per la terra d'Egipte i feriré de mort a tots els primogènits dels egipcis, tant als dels hòmens com als dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Yo, el Senyor. La sanc serà una senyal vostra en les cases a on viviu. Quan veja la sanc, passaré de llarc, i no anirà contra vosatres la plaga de l'Extermini quan yo castigue la terra d'Egipte.

Que siga este dia memorable per a vosatres, i celebren-lo com un dia de festa en honor del Senyor; com una institució per a sempre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 115, 12-13.15-16.17-18 (R./: Cf. 1Co 10, 16)

R./ El càlìç de la benedicció
nos unix en la sanc de Crist.

¿Cóm podria tornar al Senyor
tot el be que m'ha fet?
Invocant el seu nom
alçaré el càlìç de la salvació. **R./**

Al Senyor molt li doldria
la mort dels seus fidels.
Senyor: soc el teu esclau
des del dia que vaig nàixer. **R./**

T'ofriré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor.
Compliré les meues promeses
davant de tot el poble. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Cada volta que mengem d'este pa i bevem d'este càlic,
anunciem la mort del Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **11, 23 -26**

Germans:

Vos he confiat una tradició que yo vaig recibir del Senyor. A saber: que Jesús, el Senyor, la mateixa nit que havia de ser entregat, prengué un pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i va dir: «Açò és el meu Cos entregat per vosatres; feu açò en memòria meua». Igualment, en acabar de sopar, prengué el càlic i digué: «Este càlic és la Nova Aliança sagellada en la meua sanc; cada volta que ne begau, feu-ho en memòria meua».

Per això, sempre que mengueu d'este pa i beveu d'este càlic, esteu proclamant la mort del Senyor, a l'espera del seu retorn.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Jn 13, 34

Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat.

EVANGELI

Jesús demostrà fins a quin extrem amava als seus

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **13, 1-15**

Era ya la vespra de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat l'hora de passar d'este món al Pare. I com sempre havia amat als seus, que estaven en el món, ara els demostrà que els amava fins a més no poder.

Durant el sopar, quan el dimoni ya havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució d'entregar-lo a traïció, Jesús, sabent que el Pare havia deixat en les seues mans totes les coses, i que venia de Deu i a Deu se'n tornava, s'alçà de

taula, se llevà el manteu i se cenyí una tovallola; en acabant ficà aigua en un llibrell i se posà a llavar els peus als discípuis i a eixugar-los-els en la tovallola que duya cenyida a la cintura.

Quan anava a llavar-li'ls a Simó Pere, este li digué: «Senyor, ¿tu vols llavar-me els peus a mi?».

Jesús li respongué: «Ara tu no entens açò que faig; pero ho entendràs més tart».

Pere li va dir: «¡Mai de la vida! Tu no me llavaràs els peus».

Jesús li contestà: «Si no te llave, tu no eres dels meus». Li digué Simó Pere: «Senyor: no me llaves només els peus; llava'm també les mans i el cap».

Li respongué Jesús: «U, que ha pres el bany, no necessita llavar-se més que els peus, perque ell ya està net del tot. I vosatres ya esteu nets, encara que no tots». Jesús sabia quí l'havia d'entregar a traïció; per això dia que no tots estaven nets.

Quan acabà de llavar-los els peus, se posà el manteu i, assentat en taula, els digué: «¿Enteneu açò que vos acabe de fer? Vosatres me dieu «Mestre» i «Senyor», i feu be de dir-m'ho, perque ho soc. Si yo, que soc el Mestre i el Senyor, vos he llavat els peus, també vosatres deveu llavar-vos-els els uns als atres. Vos he donat eixemple per a que lo que yo he fet en vosatres, vosatres ho feu també».

Paraula del Senyor.

DIVENDRES SANT
Celebració de la Passió del Senyor

PRIMERA LLECTURA
Per les nostres faltes ha mort malferit

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 13-53, 12

Mireu; el meu servent prosperarà, creixerà i pujarà molt amunt. Aixina com tots s'esglayaren de vore'l, ya que, de tan desfigurat, no pareixia un home ni tenia res d'humà el seu aspecte, aixina també s'admiraran tots els pobles; els reis no obriran la boca davant d'ell quan vegem lo que no s'havia contat mai i sabran de cert la cosa més inaudita. ¿Quí pot creure lo que hem anunciat? ¿A quí s'ha revelat la potència del braç del Senyor?

El servent ha creixcut davant d'ell com un rebrot, com la soca tallada que reviu en una terra eixuta; no tenia ni figura ni res que fora d'admirar; no tenia res d'atractiu el seu aspecte i era malmirat, com el rebuig dels hòmens; home fet per al dolor i acostumat al patiment, paregut ad aquells que nos repugna vore'ls, el despreciàvem i el teníem per no res.

Ell portà les nostres malalties i carregà els nostres dolors; nosatres el preniem per un home castigat que Deu assota i humilia. Ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes; caïa damunt d'ell la pena que nos torna la pau i les seues ferides nos curaren.

Tots anàvem errants com una ramera que se dispersa, seguint cada u el seu camí, mentres el Senyor li infligí el castic que tots nosatres havíem mereixcut. Quan era maltractat, ell s'humiliava i no desapegava els llavis; com els corders quan els duen a matar o les ovelles mentres les esquilen, ell callava i ni obria la boca.

Se l'han endut indefens i en injustícia, i, ¿quí es preocupa de la seua sòrt? Perque fon segat d'entre els qui viuen per culpa dels pecats del meu poble; perque morí en els injusts, i l'han enterrat en els malfactors, ad ell que no obrava en violència ni tenia mai en els llavis la perfídia.

El Senyor volgué que el sofriment el triturara. Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà la seua descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seua ànima, ara vorà la llum; el meu servent, en les penes que ha sofrit, justificarà als atres despuix de carregar-se les culpes d'ells.

Per això el Senyor li'ls donarà per herència i tots seran el seu botí, perque s'ha entregat a la mort i ha segut contat entre els pecadors, quan de fet carregava el pecat de tots i intercedia a favor d'ells.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 30, 2 i 6.12-13.15-16.17 i 25 (R./: Lc 23, 46)

R./ Pare, a les teues mans encomane el meu esperit.

En tu, Senyor, m'ampare,
que no em quede mai avergonyit.
Lliura'm, tu que eres bo;
a les teues mans encomane el meu esperit;
tu, Senyor, Deu fidel, m'has rescatat. **R./**

Soc la befa dels meus enemics,
la burla del veïns i l'esglai dels meus parents.
Se guarden de mi els qui em veuen pel carrer;
els seus cors m'han oblidat com si fora un mort
i em tenen per una cosa que no és bona per a res. **R./**

Pero yo confie en tu, Senyor,
i em dic: «Tu eres el meu Deu;
en les teues mans tens el meu pervindre;
salva'm dels enemics que em perseguixen». **R./**

Deixa vore al teu servent
la claror de la teua mirada;
salva'm per l'amor que em tens.
Sigau valents i tingau corage
els qui espereu en el Senyor. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Experimentà lo que és obedir; i es convertí en font de salvació eterna
per a tots els qui se li someten*

Lectura de la carta als hebreus 4, 14-16; 5, 7-9

Germans:

Mantingam ferma la fe que professem, ya que en Jesús, el Fill de Deu, tenim a un gran sacerdot excepcional que, travessant els cels, ha entrat davant de Deu. Perque no és ell un gran sacerdot incapaç de condoldre's de les nostres debilitats: ell, igual que nosatres, ha segut provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tro de la gràcia de Deu perque es compadirà de nosatres, nos acollirà i concedirà, quan siga l'hora, l'auxili que necessitem.

Ell, Jesucrist, durant la seua vida mortal, dirigí, al qui podia salvar-lo de la mort, pregàries i súplices en gran clamor i en llàgrimes, i Deu l'escoltà per la seua sumissió. I encara que era el Fill de Deu, deprenqué en l'escola del dolor lo que és

obedir; i, una volta consagrat sacerdot, se convertí en font de salvació eterna per a tots els qui l'obedixen.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangelí Flp 2, 8-9

Crist, per nosatres, arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

EVANGELI

Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons sant Joan 18, 1-19, 42

Agafaren a Jesús i l'encadenaren

C. En aquell temps:

Jesús ixqué en els seus discípuls cap a l'atra banda del torrent Cedró, a on hi havia un hort, i Jesús entrà en els discípuls. Judes, el traïdor, coneixia be aquell lloc perquè Jesús se reunia a sovint allí en els seus discípuls.

Per això Judes agafà un destacament de soldats romans i alguns hòmens de la guàrdia del temple, que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus, i se n'anà cap a l'hort. Venien en llanternes i antorches i tots armats. Jesús, que sabia tot lo que se li venia damunt, ixqué a esperar-los i els preguntà:

†. «¿A qui busqueu?».

C. Li respongueren ells:

S. «A Jesús de Nazaret».

C. Els va dir:

†. «Soc yo».

C. Estava en ells Judes, el traïdor. Quan Jesús els digué: «Soc yo», retrocediren i caigueren a terra. Jesús tornà a preguntar-los:

†. «¿A qui busqueu?».

C. Li digueren:

S. «A Jesús de Nazaret».

C. Ell els respongué:

†. «Ya vos he dit que soc yo. Pero si és a mi a qui busqueu, deixeu que estos se'n vagen lliurement».

C. Aixina se complia lo que havia dit Jesús: «No n'he perdut ni u dels qui tu m'has donat». Simó Pere tragué una espasa que portava, la desembainà, atacà al criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquell criat es dia Malc. Jesús digué a Pere:

†. «Guarda't l'espasa en la baina. ¿No he de beure el càlic de l'amargor que el Pare m'ha donat?».

El dugueren primer a casa d'Anàs

C. El destacament de soldats, el tribú que el comandava i la guàrdia dels judeus agafaren a Jesús, l'encadenaren i el dugueren a la casa d'Anàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als judeus este consell: «Més val que un sol home muiga pel poble». Simó Pere i un atre discípul seguien a Jesús. Este discípul, que era conegut del gran sacerdot, entrà al mateix temps que Jesús en el pati del palau del gran sacerdot, mentres Pere es quedava fòra, en l'entrada. Per això l'atre discípul, conegut del gran sacerdot, ixqué a la porta, parlà en la criada que la guardava, i feu entrar a Pere. Pero la criada digué ben pronte a Pere:

S. «¿Vols dir que tu no eres també dels discípuls d'este home?».

C. Ell li contestà:

S. «No, no ho soc».

C. Com fea fret, els criats i la guàrdia del temple havien encés una bona brasilada i estaven allí, de peu, calfant-se. Pere també es calfava en ells. Mentrestant, el gran sacerdot interrogà a Jesús sobre els seus discípuls i sobre la doctrina que ensenyava. Jesús declarà:

†. «Yo he parlat a tot lo món obertament. Sempre ensenyava en les sinagogues i en el temple, a on se reunixen tots els judeus, i no he parlat mai amagat. ¿Per qué em preguntes a mi? Interroga als qui m'han escoltat; ells podran informar-te sobre lo que he dit».

C. Acabava Jesús de dir açò, quan u dels guardes que tenia al costat li pegà una galtada i l'increpà dient:

S. «¿És esta la manera de contestar al gran sacerdot?».

C. Jesús li respongué:

†. «Si he parlat malament, dis-me en qué; pero si he parlat com cal, ¿per qué em pegues?».

¿Vols dir que tu no eres també discípul d'ell? No, no ho soc

C. En acabant, Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant, Simó estava dret calfant-se. Li digueren:

S. «¿Vols dir que tu no eres també u dels discípuls d'eixe home?».

C. Ell ho negà dient:

S. «No, no ho soc».

C. U dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. «¿Cóm que no? yo mateix t'he vist en l'hort en ell».

C. Pere tornà a negar-ho i en aquell moment un gall cantà.

El meu regne no és cosa d'este món

C. Més tart conduïren a Jesús des del palau de Caifàs al pretori, al palau del Governador. Era molt de matí. Els judeus no van entrar en l'edifici pagà del pretori per a no contraure impurea llegal i, aixina, poder menjar, a boqueta nit, el corder pasqual. Per això hagué d'eixir Pilat per a preguntar-los:

S. «¿Quina acusació porteu contra este home?».

C. Ells li contestaren:

S. «Si este home no fora un criminal, no te l'entregaríem».

C. Pilat els digué:

S. «Emporteu-vos-el i jugeu-lo d'acort en la vostra Llei».

C. Els judeus li respongueren:

S. «Nosatres no estem autorisats per a eixecutar a ningú».

C. Aixina es compliria lo que havia dit Jesús, indicant cómo havia de morir. Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, feu cridar a Jesús i li preguntà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Jesús li contestà:

†. «¿Ix de tu açò que em preguntes, o són uns altres els qui t'ho han dit de mi?».

C. Respongué Pilat:

S. «Yo no soc judeu. Són els del teu poble i els grans sacerdots els qui t'han entregat a les meues mans. Vullc saber qué has fet».

C. Jesús respongué:

†. El meu regne no és cosa d'este món. Si ho fora, els meus hòmens haurien lluitat per a evitar que yo caiguera en mans dels judeus. Pero no, el meu regne no és d'ací».

C. Pilat insistí:

S. «¿Vols dir que eres rei?».

C. Jesús li contestà:

†. «Yo soc rei, com tu dius. La meua missió és la de donar testimoni de la veritat; per ad això he naixcut i per ad això he vingut al món: tots els qui amen la veritat escolten la meua veu».

C. Pilat digué:

S. «¿La veritat!, ¿qué és la veritat?».

C. I en acabant de fer-li esta pregunta, Pilat se n'anà una atra vegada fòra, a on estaven els judeus, i els va dir:

S. «Yo no li trobe res per a poder-lo inculpar. Pero ya que és costum indultar-vos ad algú durant la festa de la Pasqua, si voleu, vos indultaré al rei dels judeus».

C. Ells tornaren a cridar en mig d'un gran clamor:

S. «No, ad este no: volem a Barrabàs».

C. Barrabàs era un bandoler.

Salve, rei dels jueus

C. A continuació Pilat feu assotar a Jesús. Els soldats li posaren en el cap una corona d'espines que havien teixit ells mateixos; li posaren en els muscles un manteu de púrpura i, passant per davant d'ell, li dien:

S. «Salve, rei dels jueus».

C. I li pegaven galtades. Pilat tornà a eixir i els digué:

S. «Ara vos el presentaré de nou per a que vejau que no li trobe res per a poder-lo sentenciar a mort».

C. I va eixir Jesús portant la corona d'espines i el manteu de púrpura. Pilat els va dir:

S. «Ací teniu a l'home».

C. Quan els grans sacerdots i la guàrdia del temple el veren, començaren a cridar:

S. «Crucifica'l, crucifica'l».

C. Pilat els digué:

S. «Emporteu-vos-el i crucifiqueu-lo vosatres: yo no trobe res de mal en ell».

C. Els jueus li contestaren:

S. «Nosatres tenim una Llei i, segons esta Llei, mereix pena de mort perque s'ha declarat Fill de Deu».

C. Quan Pilat oí açò agafà encara més por. Se'n tornà dins del pretori i preguntà a Jesús:

S. «¿D'a ón eres tu?».

C. Pero Jesús no li tornà resposta. Li va dir Pilat:

S. «¿Cóm? ¿A mi no em parles? ¿No saps que tinc autoritat tant per a deixar-te lliure com per a fer que et crucifiquen?».

C. Jesús respongué:

†. «No tindries ninguna autoritat sobre mi si Deu no te l’haguera concedida; per això el qui m’ha entregat a les teues mans és més culpable que tu»

Fòra, fòra, crucifica'l

C. A partir d’aquell moment, Pilat intentà deixar-lo lliure. Pero els jueus li cridaren:

S. «Si deixes lliure ad este home, és que no vas a favor del César, perque tot el qui vol fer-se rei va en contra del César».

C. Quan Pilat oí estes paraules, feu eixir fòra a Jesús i l’assentà en el tribunal, en el lloc conegut en el nom de «l’Empedrat», en hebreu «*Gabbata*». Era divendres, vespra de la Pasqua, cap al migdia. Pilat digué als jueus:

S. «Ací teniu al vostre rei».

C. Pero ells cridaren:

S. «Fòra, fòra, crucifica'l».

C. Pilat insistí:

S. «¿Cóm vaig yo a crucificar al vostre rei?».

C. Els grans sacerdots respongueren:

S. «No tenim ningun rei llevat del César».

C. Aixina que, finalment, Pilat els l’entregà per a crucificar-lo.

El crucificaren i en ell ne crucificaren a dos més

C. A partir d’este moment Jesús quedà en mans dels jueus. Portant-se ell mateix la creu, ixqué cap al lloc conegut en el nom de «la Calavera», en hebreu «*Gólgota*». Allí el crucificaren, i en ell ne crucificaren també a dos més, posats a un costat i a l’atre de Jesús. Pilat feu escriure un cartell i posar-lo en la creu, en una inscripció que dia: «Jesús de Nazaret, el rei dels jueus». Molts dels jueus el llegiren, perque el lloc a on havia segut crucificat Jesús caïa al costat mateix de la ciutat. Además, el ròtul estava escrit en hebreu, en llatí i en grec. Els grans sacerdots digueren a Pilat:

S. «No poses: «El rei dels jueus», sino: «Este home dia que era el rei dels jueus».

C. Pilat, contestà:

S. «Lo que s'ha escrit, ya està escrit».

Se repartixen entre ells els meus vestits

C. Els soldats, quan ya havien crucificat a Jesús, arplegaren el seu manteu i el feren en quatre parts, una per a cada soldat. Quedava la túnica, que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. I es digueren entre ells.

S. «No l'esgarrem; sortegem-la, a vore a quí li toca».

C. Aixina es complia lo que diu l'Escritura: «Se repartiren entre ells els meus vestits, se jugaren als daus la meua túnica». I açò és lo que feren els soldats.

Ací tens al teu fill, ací tens a ta mare

C. Junt a la creu de Jesús estava sa mare, la germana de sa mare, Maria, la dòna de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús, en vore a sa mare i, al costat d'ella, al discípul que ell volia tant, digué a sa mare:

† . «Mare, ací tens al teu fill».

C. En acabant digué al discípul:

† . «Ací tens a ta mare».

C. I, des d'aquella hora, el discípul l'acollí en sa casa.

Tot s'ha complit

C. En acabant d'açò, Jesús, plenament conscient d'haver realisat a la perfecció tot lo que calia, per tal de que s'acabara de complir lo que anunciava l'Escritura, exclamà:

† . «Tinc set».

C. Hi havia allí un picher ple de vinagre. Els soldats lligaren a una canya d'hisop una esponja chopada de vinagre i li l'acostaren als llavis. Jesús, despuix de tastar el vinagre, digué:

† . «Tot s'ha complit».

C. I, inclinant el cap, expirà.

Ara tots s'agenollen i es fa una pausa.

A l'instant ixqué sanc i aigua

C. Era divendres, la vespra de la Pasqua, i els jueus no volien que els cossos dels ajusticiats es quedaren en les creus durant el repòs del dissabte, ya que aquell dissabte precisament era un dia solemníssim. Per això demanaren a Pilat que ordenara trencar les cames dels crucificats i despenjar els cossos per tal de donar-los sepultura. Els soldats trencaren les cames dels dos que havien segut crucificats en Jesús. Però, quan arribaren a Jesús i es donaren compte de que ya havia mort, no li trencaren les cames sino que u dels soldats li obrí el costat d'una llançada, i a l'instant ixqué sanc i aigua. Dona testimoni el qui ho va vore. La seua paraula és digna de fe, i Deu sap que açò que diu és veritat, a fi de que també vosatres cregau. Efectivament: tot açò passà perque s'havia de complir lo que diu l'Escritura: «No li trencaran ningun os». I un altre lloc de l'Escritura diu: «Miraran al qui han traspassat».

Amortallaren el cos de Jesús en un llançol de lli i espècies aromàtiques

C. En acabant d'açò, Josep d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús, pero d'amagat per por dels jueus, demanà a Pilat l'autorització per a endur-se el cos. Pilat li ho concedí, i Josep anà i despenjà el cos de la creu. També va anar Nicodem, aquell que temps arrere havia visitat a Jesús de nit, i portà unes cent lliures d'una mescla de mirra i àloes. Entre els dos se'n dugueren el cos de Jesús i l'amortallaren en un llançol de lli ben amerat d'aquelles espècies aromàtiques, segons és costum entre els jueus d'enterrar als difunts. En un hort, prop del lloc a on havien crucificat a Jesús, hi havia un sepulcre nou, en el qual no havia segut enterrat ningú. Com que el sepulcre estava prop, van posar a Jesús allí, ya que en caure la nit del divendres començava el repòs entre els jueus.

Paraula del Senyor.

TEMPS PASQUAL
DUMENGE DE PASQUA
RESURRECCIÓ DEL SENYOR
En la Nit Santa. Vigília Pasqual

Per a la Vigília Pasqual se proponen nou llectures: set de l'Antic Testament i dos del Nou: l'epístola i l'Evangelí. Si les circumstàncies ho aconsellen, per causes particulars, se pot reduir el número de les llectures assignades. Però se n'han de llegir, a lo manco, tres de l'Antic Testament i, en casos molt especials, dos com a mínim abans de l'epístola i de l'Evangelí. Aixina i tot, mai se deurà deixar de llegir la lectura de l'Èxodo sobre el pas de la Mar Roja (tercera lectura).

PRIMERA LLECTURA

Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat

Lectura del llibre del Gènesis 1, 1-2, 2

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

La terra era un caos sense forma ni concert; sobre la superfície de l'abisme tot era fosc, i l'esperit de Deu alenava sobre les aigües.

I digué Deu: «que existisca la llum». I la llum existí. Deu va vore que la llum era bona de veritat; i per això Deu la separà de la fosc; a la llum li digué «dia» i a la fosc, «nit». Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia primer.

Deu va dir: «Que hi haja un firmament entre mig de les aigües per a separar les unes de les altres». I aixina va ser. Deu va fer el firmament i separà les aigües que hi ha baix de les que hi ha damunt del firmament. Deu va vore que el firmament era bo, i li donà el nom de «cel». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia segon.

Deu digué: «Que es reunixquen en un sol lloc totes les aigües de baix del cel i apareguen els continents». I aixina va ser. Deu donà als continents el nom de «terra», i a les aigües reunides, el de «mar». I Deu va vore que allò era bo.

I va dir Deu: «Que de la terra ixca la vegetació: herbes que facen llavor i arbres fruiters de tota classe que donen fruit ab la seua llavor per tota la terra». I aixina va ser. La terra produí la vegetació, les herbes de tota classe que fan llavor i els arbres de tota espècie que donen fruit en la seua llavor. I va vore Deu que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia tercer.

I digué Deu: «Que hi haja en el firmament del cel unes lluminàries que separen el dia de la nit, i senyalen les festes, els dies i els anys, i, des del firmament del cel, allumenen la terra». I aixina va ser. Deu va fer els dos astres jagants: u, més gran, per a regir el dia, i un altre, més menut, per a governar la nit; també va fer les estreles. Deu els colocà en el firmament del cel per a allumenar la terra, per a regir el dia i la nit i per a separar la llum de la fosc. Deu va vore que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia quart.

Va dir Deu: «Que en les aigües hi haja sers vius que naden i pardals que volen sobre la terra a rant del firmament del cel». I aixina va ser. Deu creà els grans animals marins, ser vius de tota classe que naden dins de l'aigua, i totes les espècies

d'animalets alats. Deu va vore que allò era bo. Per això Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos i ompliu les aigües de la mar; i que els pardalets i els animals alats se multipliquen en la terra». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia quint.

I va dir Deu: «Que la terra produïxca sers vius de tota espècie: bésties i tota classe d'animals salvages i domèstics». I aixina va ser. Deu va fer tota classe d'animals domèstics i salvages i tota classe de cucs i animalets. I Deu va vore que allò era bo.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que es mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit en la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia sext.

D'este modo quedaren acabats el cel i la terra i tot lo que es mou en ells. Deu acabà la seua obra el dia sext, i el dia sèptim descansà de tot el treball que havia fet.

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura del llibre del Gènesis 1, 1.26-31a

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que es mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit en la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 103, 1-2a. 5-6. 10 i 12. 13 i 14. 24 i 35c (R./: Cf. 30)

R./ Envia-nos, Senyor, el teu alé
i renova la vida sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
Vas vestit d'esplendor i majestat;
te cobrix la llum com un manteu. **R./**

Tu, que assentares la terra sobre uns fonaments,
eres incommovible per a sempre.
La cobrires en la capa de l'abisme,
i les aigües sepultaren les montanyes. **R./**

De les fonts, tu feres brollar torrents
que s'escorren entre les montanyes;
en les seues riberes fan niu els pardalets
que refilen i canten per les branques. **R./**

Des del teu palau tu regues els tossals,
i assecies la terra de les pluges del cel;
tu fas nàixer l'herba del ganado
i les plantes per a l'us de l'home. **R./**

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!
i totes les has fetes en sabiduria.
La terra està plena de les teues criatures.
Beneïx al Senyor, ànima meua. **R./**

O be:

Salm responsorial 32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 i 22 (R./: 5b)

R./ Senyor, la terra està plena dels teus favors.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat.
Ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. **R./**

La paraula del Senyor ha fet el cel,
i ab l'alé de la seua boca ha creat el firmament;
arreglà, com en un odre, les aigües de la mar
i retingué l'oceà en el seu llit. **R./**

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel
observant, u per u, a tots els hòmens. *R./*

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem de tu. *R./*

SEGONA LLECTURA

Del sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe

Lectura del llibre del Gènesis 22, 1-18

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham ». Ell respongué: «Ací em tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Abraham s'alçà a punta de dia, aparellà el seu burret, i s'endugué a dos criats i al seu fill Isaac; astellà la llenya per al fòc del sacrifici i es posà en camí cap al lloc que Deu li havia dit. Als tres dies, Abraham alçà els ulls i va vore des de llunt el lloc. En això digué als seus criats: «Quedeu-vos ací en el burret; el chic i yo nos acostarem allà dalt, i, en acabar l'adoració, ya tornarem».

Abraham carregà la llenya per al sacrifici a l'esquena del seu fill Isaac, i ell portava el fòc i el gavinet; i començaren els dos a caminar. Isaac digué a son pare: «Escolte, pare». Abraham li respongué: «¿Qué vols, fill meu?». Li va dir Isaac: «Tenim el fòc i la llenya per al sacrifici; pero el corder ¿a ón està?». Abraham li contestà: «Deu mateix se proveirà del corder per al sacrifici, fill meu». I continuaren caminant els dos junts.

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gavinet per a matar al seu fill.

Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací em tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu porque no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

Ad aquell lloc Abraham li donà el nom de «El Senyor se proveïx». Per això, encara hui la gent diu: «La montanya a on el Senyor se proveïx».

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i faré que la teua descendència siga tan

numerosa com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obedit lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

O be, més breu:

Lectura del llibre del Gènesis **22, 1-2.9a.10-13.15-18**

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham ». Ell respongué: «Ací em tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el gabinet per a matar al seu fill.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací em tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu perquè no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i faré que la teua descendència siga tan numerosa com les estrelles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conqueriran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obedit lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 15, 5 i 8. 9-10. 11 (R./: 1)

R./ Guarda'm, Deu meu, que en tu trobe yo refugi.

Senyor, heretat meua i càlç meu:
tu eres la meua fillola.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor;
i en ell a la meua dreta mai vacilaré. **R./**

Per això se m'alegra el cor,
se m'omplin de goig les entranyes
i el meu cos reposa esperançat;
perque tu no entregaràs a la mort la meua vida
ni deixaràs caure a la fossa al qui t'és fidel. **R./**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida,
i m'ompliràs de goig en la teua presència;
al teu costat, tot serà alegria
i delícies per a sempre. **R./**

TERCERA LLECTURA

Els fills d'Israel entraren pel mig de la mar com per terra eixuta

Lectura del llibre de l'Èxodo 14, 15 -15, 1a

Per aquells dies:

El Senyor va dir a Moisès: «¿Per qué clames a mi? Digueu als fills d'Israel que facen camí. I tu alça el bastó, estén la mà sobre la mar i partix-la en dos; que els fills d'Israel puguen passar pel mig de la mar com per terra eixuta. Yo enduriré el cor dels egipcis per a que vagen darrere d'ells, i me mostraré poderós contra el Faraó, contra el seu eixèrcit, els seus carros i els seus cavallers. Quan m'haja mostrat poderós contra el Faraó, els seus carros i els seus cavallers, els egipcis sabran que yo soc el Senyor».

L'àngel de Deu, que anava davant de l'eixèrcit d'Israel, canvià de lloc i anà darrere d'ells; i la columna de núvol girà davant d'ells, se posà darrere i anà entre l'eixèrcit dels egipcis i l'eixèrcit d'Israel; el núvol s'entenebrí i la nit se va fer fosca, de modo que un eixèrcit no pogué acostar-se a l'atre en tota la nit.

Moisès estengué la mà sobre la mar i el Senyor va fer retirar la mar per un vent fort de llevant, que durà tota la nit i la deixà eixuta. Les aigües se partiren, i els fills d'Israel entraren per mig de la mar com per terra eixuta, i les aigües feen una muralla a la seua dreta i a la seua esquerra. Els egipcis els perseguiren; i tots els cavalls del Faraó, els seus carros i els seus cavallers anaren darrere d'ells, cap al mig de la mar.

De bon matí, el Senyor mirà, des de dins de la columna de fòc i de núvol, cap a l'eixèrcit dels egipcis, i posà confusió entre les seues files. Frenà les rodes dels seus carros i els fea avançar pesadament. Els egipcis digueren en vore-ho: «¿Fugim de davant d'Israel perque el Senyor combat per ells contra Egipte!».

I el Senyor va dir a Moisès: «Estén la teua mà sobre la mar, que les aigües refluïxquen damunt dels egipcis, dels seus carros i dels seus cavallers». Moisès estengué la mà sobre la mar i, cap al matí, la mar tornà al seu llit. I com que els egipcis anaven al seu encontre, el Senyor sumergí als egipcis en mig de la mar. Les aigües refluïren i cobriren els carros i els cavallers de tot l'eixèrcit del Faraó que anaven, mar a dins, darrere dels fills d'Israel; i no se'n salvà ni u. Els fills d'Israel, en canvi, caminaren en mig de la mar per terra eixuta, mentres les aigües feen una

muralla a la seua dreta i a la seua esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà a Israel de la mà dels egipcis, i Israel contemplà als egipcis morts en la plaja de la mar. Israel va vore la gran proeza que el Senyor havia fet contra els egipcis. El poble va témer al Senyor i tingué fe en Ell i en Moisès, el seu servent.

En aquells moments Moisès i els fills d'Israel cantaren este càntic al Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial Èx 15, 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 (R./: 1a)

R./ Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria:

ha tirat a la mar a cavalls i cavallers.

Del Senyor me ve la glòria i la victòria;

és Ell qui m'ha salvat.

És el meu Deu i yo l'he d'alabar;

és el Deu de mon pare i yo l'he d'enaltir. **R./**

El Senyor és un gran guerrer,

el seu nom és el Senyor.

Ha tirat a la mar els carros del Faraó,

i els seus millors soldats s'han afonat en la Mar Roja. **R./**

Els han cobert les ones

i s'han afonat com una pedra.

La teua dreta, Senyor, té un poder terrible,

la teua dreta, Senyor, ha desfet als enemics. **R./**

Fes entrar al teu poble en la montanya

i planta'l en mig de la teua heretat,

en el lloc a on tens posat el tro, Senyor,

en el santuari, obra de les teues mans.

El Senyor serà el seu Rei permanentment. **R./**

QUARTA LLECTURA

El Senyor t'ha reclamat en un amor etern

Lectura del llibre del profeta Isaïes 54, 5 -14

Qui te va fer, t'ha pres per esposa; el seu nom és «El Senyor de l'Univers». T'ha reclamat el Sant d'Israel, que es diu: «Deu de tota la terra».

El Senyor te crida novament, com qui crida a l'esposa abandonada que s'enyora, a la repudiada esposa de la joventut, diu el Senyor. Yo et vaig abandonar per uns instants, pero ara et recobre en un amor immens. En una flamerada d'indignació et vaig amagar per un moment la meua cara, pero ara et vullc en un amor etern, diu el Senyor, qui t'ha purificat.

Faré en tu com en temps de Noé: li vaig jurar que les aigües del diluvi no inundarien ya mai més la terra; ara jure no irritar-me contra tu ni amenaçar-te més d'ara en avant. Encara que desapareguen les montanyes i es bambalegen els tossals, no s'apartarà de tu l'amor que yo et tinc ni oscilarà el meu pacte de pau, diu el Senyor, que tant te vol.

¡Oh pobra, batuda pels temporals, i desconsolada meua! Yo mateix posaré les teues pedres sobre una roca de granit i et ficaré uns fonaments de safirs; faré de rubins els teus marlets; les teues portes, d'esmaragdes; i els teus murs, de pedres precioses. Tots els qui et reconstruïxquen treballaran a les ordens del Senyor, i hi haurà molt de benestar entre els teus fills. Sòlidament restaurada, gojaràs de gran estimació; lliure de tota amenaça no hauràs de recelar de res; i quedaràs llunt de tot terror perque no se t'acostarà ya més.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 29, 2 i 4. 5- 6. 11 i 12a i 13b (R./: 2a)

R./ T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet reviure d'entre els qui baixaven a la fossa. **R./**

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat, tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. **R./**

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. **R./**

QUINTA LLECTURA

Vingau a mi i vos asseciaré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna

Lectura del llibre del profeta Isaïes 55, 1-11

Açò diu el Senyor:

Escolteu els qui teniu set: vingau a l'aigua, vingau els qui no teniu diners, compreu forment i mengeu-ne debades, compreu llet i vi sense diners i begau-ne sense pagar res.

¿Per qué tireu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre jornal en menjars que no satisfan? Escolteu be, tastareu cosa bona i assaborireu lo que és bo i millor.

Estigau atents i vingau a mi, escolteu-me i vos ompliré de vida. Pactaré en vosatres una aliança eterna, la dels favors irrevocables promesos a Davit: Yo el vaig fer el meu testimoni davant dels pobles, caudill i sobirà de nacions; reclamaràs una terra que tu no coneixies, una nació que, sense conèixer-te, vindrà corrent en busca del Senyor, el teu Deu, el Sant d'Israel que t'ha honrat.

Busqueu al Senyor, ara que es deixa vore; invoqueu-lo ara que està prop. Que el malvat abandone els seus camins, i els roïns, els seus propòsits; que es convertixquen al Senyor i els tindrà pietat; i que retornen al nostre Deu, tan ben disposat a perdonar. Sapiau que els meus pensaments no són els vostres, i que els vostres camins no són els meus, diu l'oràcul del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan molt per damunt dels vostres, igual com el cel ho està de la terra.

Com la pluja i la neu cauen del cel i no retornen ad ell, sino que ameren la terra, la fecunden i la fan germinar per a que done gra per a la sembra i pa per a menjar, aixina serà la paraula que ix de la meua boca; no tornarà a mi infecunda, sino que farà tot lo que yo volia i complirà l'encàrrec que yo li havia fet».

Paraula de Deu.

Salm responsorial Is 12, 2. 3-4bcd. 5-6 (R./: 3)

R./ Cantant de goig anirem a buscar l'aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;
confie en ell i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,
conteu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excels. **R./**

Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.
Publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». **R./**

SEXTA LLECTURA
Alvança pel camí que du a la claror del Senyor

Lectura del llibre del profeta Baruc 3, 9 -15. 32- 4, 4

Escolta, Israel, els manaments de vida, estigues atent i sabràs qué és la prudència. Israel, ¿cóm és que encara et trobes en un país enemic? ¿Cóm és que t'has fet vell en una terra estranya? ¿Per qué tots te fugen com si volgueren evitar el contacte d'un difunt, i et tracten com si estigueres ya entre els morts? És que has abandonat la font de la Sabiduria. Si hagueres seguit el camí de Deu, hauries vixcut en pau per a sempre. Deprén a ón se troba la prudència, el valor i l'intel·ligència; i sabràs al mateix temps a ón se troba la vida llarga i bona, la llum dels ulls i la pau. Pero, ¿quí ha descobert el lloc de la prudència? ¿Quí ha penetrat allí a on ella guarda els seus tesors?

Només la coneix el qui ho sap tot, Ell, que l'examina i la comprén. Ell ha creat la terra per a sempre i l'ha poblada d'animals; Ell, que envia a la llum i ella se'n va; la crida, i ella, tota tremolant, l'obedix; Ell, que a les estreles, quan relluïxen en el firmament celebrant allí la seua festa, les crida i li responen: «ací nos tens», i en alegria lluïxen més i més per al seu creador.

Ell és el nostre Deu, i no hi ha qui se li puga comparar; és Ell qui ha investigat els camins de la Sabiduria i l'ha donada a Jacop, el seu fill, a Israel, el seu benamat. Més tart, s'aparegué ací en la terra, i va conuiuere en els hòmens. Açò és el llibre dels manaments de Deu i la llei que perdura per a sempre: els qui la guarden, viuran tots, pero els qui l'abandonen, moriran.

Torna-te'n, Jacop, i apodera't d'ella, alvança pel camí que du a la claror de la seua llum; no entregues a un atre la teua glòria ni deixes la teua dignitat en mans d'un poble foraster. ¡Qué felïços som nosatres, Israel, que sabem cóm s'ha d'agradar al Senyor!

Paraula de Deu.

Salm responsorial 18, 8. 9. 10. 11 (R./: Jn 6, 68b)

R./ Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instrüix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i òmplin de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa
i es manté per a sempre més i més.
Els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,
més que tot metal preciós;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R./**

SÈPTIMA LLECTURA

Abocaré sobre vosatres aigua pura i vos donaré un cor nou

Lectura del llibre de profeta Ezequiel 36, 16 -17a, 18 -28

Per aquells dies:

Vaig oir la Paraula del Senyor que em dia:

«Quan la Casa d'Israel habitava la seua terra, la profanà en la seua conducta i en tot lo que fea. Com un drap brut era el seu gest davant de mi. Immediatament vaig abocar damunt d'ells el meu rigor per la sanc que havien escampat sobre aquell país i per haver-lo profanat en les seues idolatries. Els vaig dispersar entre els pobles estrangers, els vaig escampar per uns atres països en castic pel seu mal comportament i per tot lo que feen. També en els pobles estrangers, a on anaren, van profanar el meu sant nom, fent que digueren d'ells: «Este era el poble del Senyor, que s'ha vist obligat a abandonar la seua terra». Molt me va doldre vore el meu sant nom profanat per la Casa d'Israel en mig dels pobles estrangers a on se n'anaren.

Yo santificaré el meu nom poderós, profanat entre els pobles estrangers, despuix de que vosatres l'hajau profanat en mig d'ells. I quan yo manifeste la meua santitat en castigar-vos en presència d'eixos pobles estrangers, ells sabran que yo soc el Senyor Deu, diu l'oràcul del Senyor.

Vos trauré d'entre els pobles estrangers, vos reuniré de tots els països i vos faré vindre a la vostra terra. Abocaré sobre vosatres aigua pura que vos purificarà de totes les vostres immundícies i de totes les vostres idolatries.

Vos donaré un cor nou i ficaré un esperit nou dins de vosatres; vos arrancaré el cor de pedra que teniu i vos en donaré un atre de carn. Infondré dins de vosatres el meu esperit, i faré que seguïu pel camí dels meus preceptes i que compliu i observeu les meues decisions. Habitareu la terra que vaig donar als vostres pares. Vosatres sereu el meu poble, i yo seré el vostre Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 41, 3. 5bcd; 42, 3. 4 (R./: 41, 2)

R./ Com la cerva delera les fonts d'aigua viva,
també et delere yo a tu, Deu meu.

Tot yo tinc set de Deu, del Deu que viu, que és la meua vida;
¿quàn podré arribar a vore a Deu cara a cara? **R./**

Recorde cóm, en uns atres temps, anava en grups d'amics
cap a la casa de Deu en mig d'una multitud festiva,
plena de crits d'alegria i d'alabança. **R./**

Envia'm la teua llum i la teua veritat;
que elles me facen de guia.
Elles me duran a la montanya sagrada,
al lloc a on tu residixes. **R./**

M'acostaré a l'altar de Deu,
del Deu que és causa de la meua alegria.
T'alabaré al sò de la citra,
oh Senyor i Deu meu. **R./**

Si hi ha batejos, el Salm responsorial serà:

Salm responsorial Is 12, 2. 3-4bcd. 5-6 (R./: 3)

R./ Cantant de goig anirem a buscar l'aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;
confie en ell i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. **R./**

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.
Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,
confeu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excels. **R./**

Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.
Publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». **R./**

O be:

Salm responsorial 50. 12-13. 14-15. 18-19 (R./: 12a)

R./ Deu meu, crea en mi un cor ben pur.

Deu meu, crea en mi un cor ben pur,
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.
No em tires fòra de la teua presència,
ni apartes de mi el teu esperit sant. **R./**

Torna'm el goig de la teua salvació,
i que em sostinga el teu esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors,
i tornaran a tu els qui t'han abandonat. **R./**

Els sacrificis no et satisfan;
si t'oferira un holocaust, tu no me'l voldries.
El sacrifici que ara t'oferixc és un cor apesarat;
un cor contrit i humiliat,
tu, Deu meu, mai el desprecies. **R./**

EPÍSTOLA

Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **6, 3 -11**

Germans:

Tots els qui hem segut batejats en Jesucrist, hem segut batejats en la seua mort. Hem segut, per tant, sepultats ab ell pel batisme en la mort per a que, aixina com Crist va resucitar d'entre els morts per a glòria del Pare, aixina també nosatres prengam el camí d'una nova vida.

Perque si hem estat estretament units ad Ell per la participació de la seua mort, també ho estarem en participar de la resurrecció. Tingam en conte que la nostra antiga condició de pecadors va ser crucificada en Crist, quedant, per tant, destruïda la força del pecat, i nosatres, lliures de la seua esclavitut.

Efectivament: els qui moren, queden desvinculats del domini del pecat. Per això, si hem mort en Crist, cregam que també viurem en ell, perque sabem que Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal: la mort ya no té cap domini sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat d'una volta per totes; pero ara que viu, viu per a Deu. Igualment vosatres, considereu-vos morts al pecat, pero vius per a Deu en unió en Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 1-2. 16ab-17 .22-23

R./ Aleluya, Aleluya, Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia. R./

La dreta del Senyor fa proees,
la dreta del Senyor és prominent.
No moriré; més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor. R./

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'òmplin d'admiració. R./

EVANGELI

Jesús de Nazaret, el qui va ser crucificat, ha resucitat

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 16, 1-8

Acabat que fon el descans del dia de festa, Maria Magdalena, Maria la mare de Jaume i Salomé compraren espècies aromàtiques per a embalsemar el cos de Jesús. El dumenge, molt de matí, a l'eixida del sol, se n'anaren cap al sepulcre.

I anaven preguntant-se les unes a les atres: «¿Quí nos farà redolar la pedra de l'entrada del sepulcre?». Però, en arribar, van vore que la pedra havia segut remoguda, i això que era una pedra molt grossa.

Quan van entrar en el sepulcre, veren, assentat al costat dret, un jove vestit en una túnica blanca i se van esglayar.

Però ell els digué: «No tingau temor. Sé que esteu buscant a Jesús de Nazaret, el qui va ser crucificat. No està ací: ha resucitat. Mireu el lloc a on l'havien posat. Ara aneu-vos-en i digau als seus discípuls i també a Pere: Jesús va davant de vosatres, camí de Galilea. Allí el voreu, com ell vos ho va anunciar».

Les dones, en eixir del sepulcre, fugiren corrent i tremolant, fòra d'elles mateixes. I de tanta por com tenien, no van dir res a ningú.

Paraula del Senyor.

DUMENGES DE
PASQUA

DUMENGE DE PASQUA
DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

MISSA DEL DIA

PRIMERA LLECTURA

*En acabant de la seua resurrecció d'entre els morts,
nosatres hem menjat i hem begut en ell*

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 34a. 37- 43

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i digué: «Vosatres ja sabeu lo que ha passat últimament per tota Judea, encara que la cosa començà per Galilea, en acabant de que Joan haguera predicat a la gent que es feren batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí en l'Esperit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on passava, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni.

Nosatres som testics de tot lo que va fer en Judea i en Jerusalem. Més tart el mataren, penjant-lo d'una creu. Pero Deu el resucità al tercer dia i li concedí deixar-se vore, no a tot el poble, sino a uns testics que, ya des d'abans, Deu s'havia escollit, és dir, a nosatres, que hem menjat i begut en Ell en acabant de la seua resurrecció d'entre els morts.

Puix be: Jesús mateix nos ordenà predicar al poble l'Evangelí i proclamar que Deu l'ha destinat a ser jure de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor d'Ell, anunciant que tot el qui crega en Ell obtindrà el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 1-2. 16ab-17. 22-23 (R./ 24)

R./ Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li.

O be: Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, porque és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia. **R./**

La dreita del Senyor fa proees,
la dreita del Senyor és prominent.
No moriré, més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor. **R./**

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet
i els nostres ulls s'òmplim d'admiració. *R./*

SEGONA LLECTURA

Busqueu lo que és de dalt, a on està Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-4

Germans:

Ya que heu resucitat ab Crist, busqueu lo que és de dalt, a on està Crist, assentat a la dreta de Deu; trieu lo que és de dalt, no lo que és de la terra. Vosatres vau morir en el món, i la vostra vida està amagada ab Crist en Deu. Quan se manifeste Crist, que és vida nostra, també vosatres apareixereu en Ell, plens de glòria.

Paraula de Deu.

O be:

*Netegeu-vos be del rent del qual éreu abans
per a que sigau una pasta nova*

Lectura de la primera carta de Sant Pau als cristians de Corint 5, 6b-8

Germans:

¿No sabeu que un trosset de rent fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos be del rent vell del qual éreu abans per a que sigau una pasta nova, vosatres que sou com pans sense llevat, ara que Crist, el nostre corder pasqual, ha segut sacrificat. Per això, celebrem ara en goig la Pasqua, no en el rent vell del qual érem abans —rent de corrupció i de maldat— sino en els pans àzims de la sinceritat i de la veritat.

Paraula de Deu.

SEQÜÈNCIA

(Hui es deu dir; els atres dies de la huitava es pot ometre)

Ofrenes d'alabança
immoleu, oh, cristians,
a glòria del qui és
la Víctima Pasqual.

El Corder, ya mort,
les ovelles redimia.
El Just als pecadors
en Deu reconcilia.

Dis-nos ya tu, Maria:
¿qué veres pel camí?
—La fossa que s'obria
de Crist quan resorgí;
a Crist que revivia
en glòria sense fi,
i als àngels sense dol,
les benes i el llançol.

El Crist, que és la meua esperança,
ya hui resucità;
camí de Galilea,
ells vos precedirà.

Jesús resucitat,
de vida i mort Senyor;
tin de tots pietat,
Rei nostre, vencedor.

Amén. Aleluya.

ALELUYA

Aleluya 1 Cor 5, 7b-8a

R./ Crist, el nostre Corder Pasqual, ha segut sacrificat. Per això celebrem ara en goig en el Senyor la festa de Pasqua. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Havia de resucitar d'entre els morts

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 20, 1-9

El dumenge de matí, abans d'eixir el sol, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre. Quan va vore que ya havien llevat la pedra que tapava l'entrada, se'n tornà corrent a la ciutat a vore a Simó Pere i a l'atre discípul a qui Jesús volia tant, i els digué: «S'han endut del sepulcre al Senyor i no sabem a ón l'han posat».

Ixqueren Pere i l'atre discípul cap al sepulcre. Corrien els dos junts, pero l'atre discípul corria més que Pere; s'alvançà i arribà primer al sepulcre; mirà dins i va vore aplanat el llançol d'amortallar, pero no entrà.

Darrere d'ell aplegà Simó Pere, que entrà en el sepulcre i va vore el llançol aplanat, pero el sudari que li havien posat en el cap no estava aplanat com el llançol, sino enrollat en un lloc a part. Ara és quan entrà també l'atre discípul que havia aplegat primer al sepulcre; ho va vore i va creure. Perque efectivament els discípuls

encara no havien entés que, segons les Escritures, Jesús havia de resucitar d'entre els morts.

Paraula del Senyor.

En lloc d'este Evangeli es pot llegir el de la Vigília Pasqual.

En la missa vespertina de hui també es pot llegir, si es vol, l'Evangeli del dumenge III de Pasqua, (Lc 24, 13-35. Cicle A).

DUMENGE II DE PASQUA
O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

PRIMERA LLECTURA
Un sol cor i una sola ànima

Lectura dels Fets dels Apòstols **4, 32-35**

La multitud dels creents tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells parlava de les coses que posseïa com si foren pròpies, sino que tenien tots els bens en comú. Els apòstols donaven testimoni de la resurrecció de Jesucrist en el poder que tenien de fer milacres. Tots els creents eren molt ben vists per la gent.

Entre ells ningú vivia en l'indigència, perquè els qui posseïen terres o immobles els venien, posaven a la disposició dels apòstols el producte de lo venut, i en acabant se distribuïa segons les necessitats de cada u.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 2-4. 16ab-18. 22-24 (R./ 1)

R./ Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

O be: Aleluya.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Aaron:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diguen els qui temen al Senyor:
és eterna la seua misericòrdia. **R./**

La dreta del Senyor fa proees,
la dreta del Senyor és prominent.
No moriré, més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor.
El Senyor me castigà durament,
pero no m'ha entregat a la mort. **R./**

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'òmplin d'admiració.
Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li. **R./**

SEGONA LLECTURA

Tot el qui naix de Deu és un vencedor del món

Lectura de la primera carta de sant Joan 5, 1- 6

Germans:

Tot el qui creu que Jesús és Crist, ha naixcut de Deu; i tot el qui vol al qui l'ha engendrat, vol també al qui ha naixcut d'ell. Si amem a Deu i complim els seus manaments, està clar que amem als fills de Deu, perque amar a Deu és guardar els seus manaments. I estos manaments no són pesats, ya que tot el qui naix de Deu és un vencedor del món.

Esta és la victòria que venç al món: la nostra fe. Perque ¿quí és el qui venç al món, sino el qui creu que Jesús és el Fill de Deu?

Este és el qui ha vingut a complir la seua missió per l'aigua i per la sanc: Jesucrist; no per l'aigua només, sino per l'aigua i la sanc; i l'Esperit és qui testifica que Crist és la veritat.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 20, 29

R./ Aleluya. Diu el Senyor: Tomàs, ¿perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Huit dies més tart, entrà Jesús

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 20, 19 -31

Aquell mateix dumenge, de vesprada, estaven reunits els discípuls en una casa, en les portes ben tancades per por dels judeus. Se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga en vosatres». I els mostrà les mans i el costat. Els discípuls, en vore'l, s'ompliren d'alegria.

Jesús els tornà a dir: «La pau estiga en vosatres». I afegí: «Com el Pare m'ha enviat a mi, igual vos envie yo a vosatres». Alenà damunt d'ells i els digué: «Als qui els perdoneu els pecats, els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els quedaran sense perdó».

Tomàs, u dels dotze, nomenat «el Bessó», no estava en ells quan se'ls aparegué Jesús. Més tart, els altres discípuls li digueren: «Hem vist al Senyor».

Tomàs els contestà: «Si no veig en les seues mans les senyals dels claus; més encara, si no fique el meu dit dins de la ferida feta pels claus i la meua mà en la ferida del costat, no ho creuré».

Huit dies més tart, se trobaven també reunits en casa tots els discípuls, i Tomàs en ells. Encara que tenien les portes ben tancades, Jesús se presentà allí en mig i els

digué: «La pau estiga en vosatres». En acabant li digué a Tomàs: «Dus ací el teu dit i mira les meues mans; dus la teua mà i fica-la en el meu costat. I no sigues incrèdul, sino creent».

Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Deu meu».

Jesús li digué: «¿Perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels seus discípuls molts més milacres dels que s'han escrit en este llibre. Pero sapiau que els milacres que heu llegit han segut contats per a que cregau que Jesús és el Messies, el Fill de Deu, i per a que tingau vida eterna en ell per haver cregut.

Paraula del Senyor.

DUMENGE III DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

*Vau matar a qui nos obri el camí de la vida,
pero Deu l'ha resucitat d'entre els morts*

Lectura dels Fets dels Apòstols **3, 13 -15. 17-19**

En aquells dies:

Pere digué al poble: El Deu d'Abraham, d'Isaac i de Jacop, el Deu dels nostres pares, ha glorificat a Jesús, Fill seu, a qui vosatres vau entregar i negar davant de Pilat quan creïa que el devia deixar lliure. Ad Ell, que era l'inocent i el sant, vosatres el vau rebujar i vau demanar que fora indultat un assesi; mentrestant, matàreu a l'autor de la vida, a qui Deu ha resucitat d'entre els morts: nosatres som testics.

Ya sé, germans, que tant vosatres com els vostres dirigents no sabíeu lo que féeu; pero d'este modo Deu ha complit lo que havia anunciat per boca dels Profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, per tant, arrepenediu-vos i convertiu-vos per a que siguen perdonats els vostres pecats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 4, 2. 7. 9 (R./: 7b)

R./ Dona-nos, Senyor, per senyera,
la claror de la teua mirada.

O be: Aleluya.

Respon-me quan t'invoque,
oh Deu, llibertador meu.
Tu, que m'eixamples el cor en el perill,
tin pietat de mi i escolta la meua pregària. **R./**

Són molts els qui exclamen:
«¿En quí trobarem el nostre goig?».
Dona-nos, Senyor, per senyera,
la claror de la teua mirada. **R./**

M'adorc en pau
en quant me fique en el llit,
perque només tu, Senyor,
me fas viure tranquil. **R./**

SEGONA LLECTURA

Ell és la víctima propiciatòria pels nostres pecats i pels de tot el món

Lectura de la primera carta de sant Joan 2, 1-5a

Fillets meus, vos escric açò per a que no pequeu. Pero si algú pecca, que sàpia que tenim prop del Pare a un defensor, Jesucrist, el Just. Ell és la víctima propiciatòria pels nostres pecats; i no només pels nostres, sino també pels de tot el món.

Per a saber si coneixem a Jesucrist, vejам si guardem els seus manaments. El qui diu que el coneix, pero no guarda els seus manaments, és un mentirós perque la veritat no està en ell. Pero el qui fa cas de la paraula de Jesucrist, ha aplegat de veritat a voler a Deu perfectament.

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. Lc 24, 32

R./ Aleluya. Jesús, Senyor nostre: revela-nos el sentit de les Escritures; fes que s'abrasixca el nostre cor quan nos parles tu. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El Messies havia de patir i de resucitar al tercer dia

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç 24, 35 - 48

En aquell temps:

Els discípuls contaven lo que els havia passat pel camí i cóm havien reconegut a Jesús quan partia el pa.

Mentres parlaven d'açò, se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga en vosatres. Soc yo, no tingau por». Ells, esglayats i plens d'estupor, se pensaven que veen un esperit. Ell els digué: «¿Per qué vos alarmeu?, ¿per qué vos venen al vostre cor eixos dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc yo en persona. Palpeu-me i mireu be: un esperit no té carn i ossos com veeu que en tinc yo». I havent dit açò els mostrà les mans i els peus.

Pero com estaven sorpresos de tanta alegria i no acabaven de creure-s'ho, els digué: «¿No teniu res per a menjar?». Ells li donaren un tros de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells.

També els va dir: «Açò és lo que vos dia quan encara estava entre vosatres: que s'havia de complir tot lo que hi ha escrit de mi en la llei de Moisés, en els Profetes i en els Salms». Al moment els obrí l'enteniment per a que compregueren els sentits de les Escritures.

I els va dir: «Aixina ho diuen les Escritures: el Messies havia de patir i resucitar d'entre els morts al tercer dia; i, en nom d'Ell, se devia predicar a tots els

pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. D'açò vosatres sou testics.

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

La salvació no es troba en ningú més que en Jesucrist

Lectura dels Fets dels Apòstols 4, 8-12

En aquells dies:

Pere, ple de l'Esperit Sant, va dir: «Magistrats del poble i senadors, escolteu-me: si hui nos demaneu contes d'açò que hem fet en favor d'un malalt, i voleu saber quí l'ha posat bo, sapiau, vosatres i tot el poble d'Israel, que este home el teniu sà i bo en la vostra presència pel poder del nom de Jesucrist, el Nazaré, al qui vosatres clavàreu en la creu i al qui Deu resucità d'entre els morts. Este és la pedra que vosatres, els constructors, heu rebujat i que ara és la pedra cantonera. La salvació no està en ningú més perque, baix del cel, no se nos ha donat als hòmens ningun atre nom que pugua salvar-nos».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 117, 1. 8-9. 21-23. 26 i 28cd i 29 (R./: 22)

R./ La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.

O be: Aleluya.

Doneu gràcies al Senyor, perque és bo
i és eterna la seua misericòrdia.
Més val amparar-se en el Senyor
que confiar en els hòmens.
Val més amparar-se en el Senyor
que fiar-se dels poderosos. **R./**

Gràcies per haver-me escoltat
i per haver vingut a salvar-me.
La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'òmplien d'admiració. **R./**

Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Te beneïm des de la casa del Senyor.
Tu eres el meu Deu; yo vulc donar-te gràcies
i enaltir-te, Senyor meu.
Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia. *R./*

SEGONA LLECTURA

Vorem a Deu com és

Lectura de la primera carta de sant Joan 3, 1-2

Germans:

Vejaeu quina prova d'amor nos ha donat el Pare en reconèixer-nos com a fills de Deu, ja que ho som. Per això el món no nos coneix, perquè tampoc ad Ell l'ha conegut. Sí, benamats, ara ja som fills de Deu, encara que no s'ha manifestat com ho serem; sabem que, quan se manifeste, nos pareixerem ad Ell perquè el vorem com és.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10, 14

R./ Aleluya. Yo soc el bon pastor, diu el Senyor; yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. *R./* Aleluya.

EVANGELI

El bon pastor dona la vida per les seues ovelles

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 10, 11-18

En aquell temps, Jesús digué als fariseus:

«Yo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seues ovelles. Qui no és pastor ni amo, sino que treballa només a jornal, quan veu vindre el llop, fuig i abandona les ovelles perquè no són seues. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n donen les ovelles; per això el llop les destrossa o les dispersa. Yo soc el bon pastor. Com el Pare em coneix i yo conec al Pare, aixina yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi i done la vida per elles. Encara tinc unes atres ovelles, que no són d'esta ramera. També les he de portar yo, i faran cas de la meua veu. En aquella hora hi haurà un sol ramat en un sol pastor.

Per això el Pare em vol: perquè yo done la vida per a recobrar-la més tart. No me la lleva ningú; yo la done lliurement, i tinc potestat de donar-la i també de recobrar-la. Este és el manament que m'ha donat mon Pare».

Paraula del Senyor.

DUMENGE V DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

Els contà còm, pel camí, el Senyor se li havia aparegut

Lectura dels Fets dels Apòstols **9, 26-31**

En aquells dies:

Saulo aplegà a Jerusalem, i allí intentava incorporar-se als creents, però tots fugien d'ell perquè no creïen que s'haguera convertit.

Bernabé, prenent-lo pel seu conte, el presentà als apòstols i els contà còm, pel camí, havia vist al Senyor, lo que li havia dit i en quina valentia havia predicat en Damasc el nom de Jesús. Des d'eixe instant se quedà a viure en ells en Jerusalem, eixint i entrant lliurement, i predicant en molt de valor el nom del Senyor. Parlava i discutia també en els jueus de llengua grega, que es propongueren matar-lo. Tan pronte com ho saberen els germans, el dugueren a Cesarea i el feren marchar a Tars.

L'Iglésia vivia en pau per tota Judea, Galilea i Samaria, i anava creixent mentre caminava en la presència del Senyor, i s'omplia del consol de l'Esperit Sant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 21, 26b-27. 28 i 30. 31-32 (R./: 26a)

R./ El Senyor m'inspira l'alabança
el dia de l'assemblea gran.

O be: Aleluya.

Davant dels fidels compliré lo que he promés.

Els pobres menjaran fins a asseciar-se;
els qui busquen al Senyor l'alabaran;
¡vixca el seu cor ara i per sempre! **R./**

Ho tindran present i tornaran al Senyor
tots els confins de la terra;

Davant d'ell baixarà gent de tot el món.

Ad ell només, l'adoraran les cendres del sepulcre
i s'inclinaran davant d'ell els qui dormen en la pols. **R./**

Per ad ell serà la vida que em dona,
i els meus descendents el serviran.

Parlaran del Senyor a les generacions que venen,
i als qui naixquen en acabant els anunciaran
la justícia del Senyor i tot açò que ha fet. **R./**

SEGONA LLECTURA
El seu manament és que cregam i amem

Lectura de la primera carta de sant Joan **3, 18-24**

Fillets meus, que el nostre amor no siga només de paraula ni de boca, sino de fets i de veritat. En açò coneixem que nos mou la veritat, i per açò mantindrem en pau els nostres cors davant de Deu. Perque si la nostra consciència nos reprén, sabem que Deu és més gran que la consciència i ho sap tot.

Benamats, si la consciència no nos reprén, acostem-nos a Deu en tota confiança, i obtindrem d'ell lo que li demanem, per a que guardem els seus manaments i fem lo que li agrada.

I el seu manament és que cregam en el nom del seu Fill Jesucrist i que nos amem els uns als altres com nos ho té manat. Si complim els seus manaments, Ell està en nosatres i nosatres en Ell. I coneixem que està en nosatres per l'Esperit que nos ha donat.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 15, 4. 5b

R./ Aleluya. Estigau en mi i yo en vosatres, diu el Senyor. Qui està en mi dona molt de fruit. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Qui està en mi, i yo en ell, dona molt de fruit

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **15, 1-8**

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Yo soc el cep verdader i mon Pare és el vinyader. L'eixarment que no dona fruit en mi, Ell el tallarà; i el que dona fruit, l'esporgarà per a que en done encara més. Vosatres ya esteu nets gràcies a les paraules que vos he dit. Estigau en mi i yo en vosatres. Aixina com l'eixarment, si no està en el cep, no pot donar fruit per sí mateix, tampoc ne podreu donar vosatres si no esteu en mi.

Yo soc el cep i vosatres els eixarments: qui està en mi, i yo en ell, dona molt de fruit, perque sense mi, no podeu fer res. Al qui es separe de mi, el tiraran fòra com si fora un eixarment i es secarà; en acabant l'arreglaran, el tiraran al fòc i es cremarà. Si seguïu estant en mi, i lo que vos he dit queda en vosatres, podreu demanar lo que vullgau i ho obtindreu. La gloriificació de mon Pare està en que vosatres doneu molt de fruit i sigau discípuls meus».

Paraula del Senyor.

DUMENGE VI DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

El dò de l'Esperit Sant ha segut donat inclús sobre els qui no són judeus

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 25-26. 34-35. 44-48

Passà que, quan Pere anava a entrar, Corneli ixqué a esperar-lo i es prosternà als seus peus. Pere el feu alçar dient-li: «Posa't dret, que yo soc un home com tu».

Pere prengué de nou la paraula i afegí: «Ara veig clarament que Deu no fa diferències entre uns i atres; Deu acull a tot el qui creu en ell i fa el be, de qualsevol nacionalitat que siga».

Mentres Pere dia estes paraules vingué l'Esperit Sant sobre tots els qui escoltaven la predicació. Els judeus creents que havien vingut en Pere s'estranyaven molt en vore que el dò de l'Esperit Sant era donat inclús als qui no eren judeus. Verdaderament els sentien parlar en llengües estranyes i proclamar les grandees de Deu.

Pere continuà dient: «¿Quí pot prohibir l'aigua del batisme als qui han rebut l'Esperit Sant igual que nosatres?». I manà que els batejaren en el nom de Jesucrist, el Senyor. En acabant li demanaren que es quedara en ells alguns dies.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 97, 1. 2-3ab. 3cd-4 (R./: Cf. 2b)

R./ El Senyor revela als pobles la seua justícia.

O be: Aleluya.

Canteu al Senyor un càntic nou
ya que ha fet obres prodigioses.
La seua dreita i el seu braç sagrat
s'han fet en la victòria. **R./**

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions.
L'ha mogut la misericòrdia i la fidelitat
que li té a la Casa d'Israel. **R./**

D'un cap a l'atre de la terra,
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor, tots els de la terra,
i esclateu en cants de goig i en ovacions. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu és amor

Lectura de la primera carta de sant Joan 4, 7-10

Benvolguts germans:

Amem-nos els uns als altres, ja que l'amor ve de Deu. Tot el qui ama ha naixcut de Deu i el coneix. El qui no ama no coneix a Deu, perquè Deu és amor. Se nos ha manifestat l'amor que Deu nos té quan Ell mateix ha enviat al món al seu Fill únic, per a que vixcam, gràcies ad Ell. L'amor de Deu consistix en açò: no en que nosaltres nos hajam alvançat a amar a Deu, sino en que Ell nos ha amat primer, i tant, que ha enviat al seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 14, 23

R./ Aleluya. Qui em vol farà cas de les meues paraules, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Ningú té un amor més gran que qui dona la vida pels seus amics

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 15, 9-17

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Yo vos ame com el Pare a mi. Mantingau-vos en l'amor que yo vos tinc. Si guardeu els meus manaments vos mantindreu en l'amor que vos tinc, tal com yo guarde els manaments de mon Pare i em mantinc en l'amor que Ell me té.

Vos he dit açò per a que tingau l'alegria que yo tinc, una alegria ben plena.

El meu manament és que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat. Ningú té un amor més gran que qui dona la vida pels seus amics.

Vosaltres sou els meus amics si feu lo que yo vos mane. Ya no vos diré criats perquè el criat no sap qué fa el seu amo; a vosaltres vos he dit amics perquè vos faig saber tot lo que li he oït a mon Pare.

No sou vosaltres els qui m'heu elegit; soc yo qui vos he elegit i vos he confiat la missió d'anar per totes bandes i donar fruit, un fruit que dure sempre.

I el Pare vos concedirà tot lo que li demaneu en nom meu.

Açò vos mane: que vos vullgau els uns als altres».

Paraula del Senyor.

En els llocs a on se celebre el dumenge que ve l'Ascensió del Senyor, hui se poden llegir la segona lectura i l'Evangelí del sèptim dumenge de Pasqua.

SOLEMNITAT DE L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

S'elevàrà davant d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 1-11

En la primera part del meu llibre, oh Teòfil, vaig parlar de tot lo que Jesús va fer i ensenyar des del principi fins al dia que donà instruccions als apòstols, que s'havia elegit mogut per l'Esperit Sant, i se'n pujà al cel. En acabant de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, perquè durant quaranta dies se'ls aparegué i els parlà del regne de Deu. Una volta que menjava en ells els digué:

«No vos alluntau de Jerusalem; espereu ací la promesa del Pare que vos vaig fer: que Joan havia batejat en aigua, pero vosatres, dins de pocs dies, sereu batejats en l'Esperit Sant».

Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara quan restabliràs el regne d'Israel?». Jesús els respongué: «No és cosa vostra saber el temps o el dia que el Pare ha elegit en la seua autoritat; pero, quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosatres, obtindreu força per a ser testics meus en Jerusalem, en tota la Judea, en Samaria i fins als límits més lluntans del món».

En acabant d'haver dit açò, ells veren còm s'alçà en l'aire, còm un núvol se l'endugué i el van perdre de vista. Mentres miraven al cel còm se n'anava, se'ls presentaren dos hòmens vestits de blanc, que els digueren: Hòmens de Galilea, ¿per qué esteu ací mirant al cel? El mateix Jesús, que vos ha deixat per a pujar-se'n al cel, tornarà com vosatres l'heu vist anar-se'n».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R./: 6)

R./ Deu puja en mig d'aclamacions;
al sò de trompetes puja el Senyor.

O be: Aleluya.

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu a Deu en crits de festa;
perque el Senyor és l'Altíssim, el terrible,
el gran Rei sobre tota la terra. **R./**

Deu puja en mig d'aclamacions,
el Senyor puja al sò de trompeta.
Canteu a Deu, canteu-li;
canteu al nostre Deu, canteu-li. **R./**

Perque el Senyor és el Rei de tot el món;
canteu-li ben d'acort.
Deu regna sobre les nacions,
Deu s'assenta sobre el seu tro sagrat. **R./**

SEGONA LLECTURA

El feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians d'Efes **1, 17-23**

Germans:

Yo demane a Deu, Pare gloriós de nostre Senyor Jesucrist, que vos done l'esperit de sabiduria i de la seua revelació per a que conegau de veritat quí és Ell; que allumene la mirada interior del vostre cor per a que sapiau quina és l'esperança a la qual vos crida i quines riqueses de glòria comporta l'herència que Ell dona als sants; que conegau també la grandea immensa del poder que obra en nosatres, els creents, segons l'eficàcia de la seua força poderosa que va desplegar quan resucità a Crist d'entre els morts i el feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel, per damunt de tots els qui manen i dels qui tenen autoritat, poder o domini, i per damunt de tots els títuls, haguts i per haver, tant en este món com en l'atre.

Tot ho ha posat baix dels seus peus; ad Ell l'ha fet cap de totes les coses i l'ha donat a l'Iglésia, que és el seu cos i la seua plenitut, Ell que ho completa tot en totes les coses.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 28, 19-20

R./ Aleluya. Aneu a convertir a tots els pobles, diu el Senyor. Yo estic sempre ab vosatres fins a la fi del món. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Fon dut al cel i s'assentà a la dreta de Deu

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc **16, 15 -20**

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els va dir:

«Aneu per tot el món i proclameu l'Evangeli a tota criatura. Qui crega i siga batejat se salvarà; pero qui no crega es condenarà.

Les senyals que acompanyaran als qui hagen cregut seran estes: en el meu nom expulsaran dimonis, parlaran noves llengües, agafaran serps en les mans i si beuen algun verí no els farà ningun mal; impondran les mans damunt dels malalts i es posaran bons».

Jesús, el Senyor, en acabant de parlar en ells, fon dut al cel i s'assentà a la dreta de Deu. Ells se n'anaren a predicar l'Evangelí per tot el món. El Senyor cooperà en ells confirmant lo que dien en els milacres que feen.

Paraula del Senyor.

DUMENGE VII DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

Cal incorporar al nostre grup a un d'estos hòmens per a que siga testic de la resurrecció de Jesús

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 15 -17. 20a. 20c-26

En aquells dies, Pere s'alçà dret en mig dels germans, —estaven reunides vora unes cent vint persones—, i els digué:

«Germans, fea falta que es complira lo que l'Esperit Sant, per boca de Davit, havia revelat en l'Escritura sobre Judes, u del nostre grup que compartia este mateix ministeri i que es prestà a guiar als qui arrestaren a Jesús. Ara be: en el llibre dels Salms està escrit: “Que el seu càrrec vacant l'ocupe un atre”. Per això, cal incorporar al nostre grup a u d'estos hòmens que nos van acompanyar durant tot el temps en que Jesús, el Senyor, vixqué en nosatres, per a que siga en nosatres testic de la seua resurrecció».

Ne propongueren dos: Josep, el nomenat Bar-Sabas, de sobrenom Just, i Maties. I resaren dient: «Tu, Senyor, coneixes els cors de tots; fes-nos vore quin d'estos dos te tries per a ocupar el lloc d'este ministeri i apostolat del qual Judes desertà per a anar-se'n al lloc que mereixia». Ho tiraren a sòrts entre ells, i ixqué elegit Maties, ab el qual es completà el número dels dotze apòstols.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 102, 1-2. 11-12. 19-20ab (R./: 19a)

R./ El Senyor té el seu tro en el cel.

O be: Aleluya.

Beneïx al Senyor, ànima meua;
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R./**

La bondat del Senyor pels fidels és tan immensa
com la distància que hi ha entre la terra i el cel.
Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes. **R./**

El Senyor té el seu tro en el cel
i el seu govern real ho domina tot.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
héroes poderosos que compliu les seues òrdens. **R./**

SEGONA LLECTURA

Qui viu en l'amor està en Deu i Deu en ell

Lectura de la primera carta de sant Joan 4, 11-16

Benvolguts, si Deu nos ha amat d'esta manera, també nosatres nos devem amar els uns als altres. A Deu no l'ha vist mai ningú; pero si nos amem mútuament, Deu està en nosatres i el seu amor dins de nosatres ya ha aplegat a la seua plenitud. Una senyal per a saber que estem en Ell, i Ell en nosatres, és que nos ha fet el dò de compartir el seu Esperit.

També nosatres hem vist i testifiquem que el Pare ha enviat al seu Fill com a salvador del món. Per això, qui confesse que Jesús és el Fill de Deu, viu en Deu i Deu en ell. Nosatres hem conegut l'amor que Deu nos té i, per això, hem cregut en eixe amor. Deu és amor; i qui viu en l'amor viu en Deu, i Deu en ell.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 14, 18

R./ Aleluya. No vos deixaré òrfens, diu el Senyor; me'n vaig, pero tornaré i vos ompliré de goig. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Que en siguen u, com nosatres ho som

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 17, 11b-19

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, pregà dient:

«Pare sant, guarda en el teu poder als qui m'has donat, per a que en siguen u, com ho som nosatres. Quan estava en ells yo els guardava en el teu nom. Yo he custodiat als qui tu em donares i no se n'ha perdut ni u d'ells, llevat del qui s'havia de perdre per a que es complira l'Escritura.

Pero ara vaig a tu; i, mentres estic en el món, els dic açò per a que tinguen complet el goig que yo tinc. Yo els he confiat lo que tu m'has dit; i ara el món no els vol perque no són del món, com yo tampoc ho soc. No et demane que els tragues d'este món, sino que els preserves del mal. No són del món, com yo tampoc ho soc.

Santifica'ls en la veritat, que açò és la teua Paraula. Igual que tu m'has enviat al món, els envie també yo; i per ells yo em consagre a mi mateix per a que també siguen ells consagrats en la veritat».

Paraula del Senyor.

DUMENGE DE PENTECOSTÉS

Missa de la Vigília

Estes llectures se faran en la missa de la vesprada del dissabte, be abans de les I Vespres del Dumenge de Pentecostés o be en acabant. Si no es celebra la missa de la vigília de forma més extensa es tria una llectura de l'Antic Testament entre les quatre proposes.

PRIMERA LLECTURA

La ciutat porta el nom de Babel porque allí el Senyor posà la confusió en el llenguage de tot el món

Lectura del llibre del Gènesis 11, 1-9

Per aquell temps:

Els hòmens de tot el món tenien una sola llengua en les mateixes paraules. Venint de l'Orient, en la terra de Senaar trobaren una planura i l'habitaren.

I es digueren els uns als altres: «Anem a fer atobons i a còure'ls al fòc». I començaren a amprar atobons en lloc de pedres, i asfalt en conte de ciment. I afegiren: «Anem a construir-nos una ciutat en una torre que tinga un cim que aplegue al cel; d'este modo farem famós el nostre nom abans de dispersar-nos per tota la terra».

El Senyor baixà per a vore la ciutat i la torre que edificaven els hòmens, i va dir: «Ya hi ha un sol poble i una sola llengua per a tots. Si esta és la primera obra que mamprenen, ya no desistiran de qualsevol dels seus projectes fins que els duguen a bon terme. Vaig a baixar i posaré confusió en el seu llenguage, de modo que no entenga ningú lo que l'atre parla».

I aixina el Senyor els dispersà des d'aquell lloc per tota la terra, i abandonaren la construcció de la ciutat. Per això el seu nom és el de Babel: porque allí el Senyor posà la confusió en el llenguage de tot el món i des d'allí els dispersà per tota la terra.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 32, 10-11. 12. 13. 14-15 (R./ 12b)

R./ Feliç el poble que Deu s'ha elegit per heretat.

El Senyor desbarata els plans de les nacions,
frustra els projectes dels pobles;
mes el disegni del Senyor permaneceix per a sempre;
els projectes del seu cor de generació en generació. **R./**

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel
observant, u per u, a tots els hòmens. **R./**

El Senyor observa des de la seua morada
a tots els habitants de la terra;
ell ha plasmat tots els cors
i comprén totes les seues obres. **R./**

SEGONA LLECTURA

El Senyor baixà de la montanya del Sinaí davant de tot el poble

Lectura del llibre de l'Èxodo **19, 3-8a. 16-20b**

Per aquells dies:

Moisés pujà a la montanya del Senyor, i des d'allí el Senyor el cridà i li va dir:

«Açò diràs a la Casa de Jacop i anunciaràs als israelites: Vosatres mateixos heu vist lo que he fet als d'Egipte, duent-vos com sobre ales d'àguila per a atraure-vos cap a mi. Ara, per tant, si escolteu la meua veu i guardeu la meua aliança, sereu la meua propietat personal entre tots els pobles, encara que tota la terra és meua. Sereu per a mi un regne de sacerdots i una nació santa. Açò és lo que has de dir als fills d'Israel».

Moisés anà i convocà als ancians del poble i els expongué tot lo que el Senyor li havia encomanat. I tot el poble respongué a una: «Farem tot lo que el Senyor ha dit».

Al sendemà no, a l'atre, quan se fea ya de dia allà dalt de la montanya, coberta d'un núvol molt espès, començaren a esclafir trons i a centellejar rellamps, acompanyats com de fortíssims tocs de corneta; i en el campament tot el poble s'espantà. Moisés els va fer eixir del campament a fi d'anar a l'encontre del Senyor, i es detingueren al peu de la montanya.

Tot el Sinaí fumejava, porque el Senyor havia baixat en mig del fòc; el fum pujava des d'allí com la fumaguera que ix d'un forn i tota la montanya era una cosa terrible. El toc de la corneta creixia i cada volta es fea més fort: Moisés parlava i Deu li responia en mig dels trons. El Senyor baixà a la montanya del Sinaí, a la mateixa punta de la montanya, i cridà a Moisés per a que pujara.

Paraula de Deu.

Salm responsorial Dn 3, 52. 53. 54. 55. 56 (R./: 52b)

R./ A tu, glòria i alabança per a sempre.

Beneït eres, Senyor, Deu dels nostres pares.
Beneït el teu nom sant i gloriós. **R./**

Beneït eres dins del sant temple de la glòria. **R./**

Beneït tu per damunt del tro del teu regne. **R./**

Beneït tu, que sondegues els abismes,
assentat damunt dels querubins. **R./**

Beneït eres tu en el firmament del cel. **R./**

O be:

Salm responsorial 18, 8.9.10.11 (Jn 6, 68c)

R./ Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instrueix a l'ignorant. **R./**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i omplim de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R./**

El temor de Deu és cosa santa
i es manté per a sempre més i més.
Els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. **R./**

Són més desijables que l'or fi,
més que tot metal preciós;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R./**

TERCERA LLECTURA

*Ossos descarnats: farà entrar dins de vosatres l'esperit
i recobrareu la vida*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel **37, 1-14**

Per aquells dies:

La mà del Senyor se posà sobre mi i, dut per l'esperit del Senyor, me feu eixir fòra i em deixà en mig d'un camp ple d'ossos. Me va fer donar voltes i més voltes per a on estaven ells; n'hi havia moltíssims per tot el camp i estaven descarnats del tot.

I em va dir: «¿Qué et pareix, home mortal? ¿reviuran estos ossos?». Yo li vaig respondre: «Senyor Deu, només tu ho saps».

Ell me digué: «Profetisa sobre estos ossos i dis-los: ¡Ossos descarnats, escolteu la paraula del Senyor! Açò diu el Senyor Deu ad estos ossos: Yo introduiré en

vosatres l'esperit i reviureu. Vos cobriré de tendons, faré créixer la carn sobre vosatres, vos revestiré de pell, vos infondré l'esperit i reviureu; i sabreu que yo soc el Senyor».

Yo vaig profetisar com ell m'ho havia manat i, mentres profetisava, se sentí un gran rebombori i hi hagué una forta commoció: els ossos s'ajuntaren, cada u al seu punt d'unió. Els vaig mirar: estaven coberts de tendons, la carn els havia creixcut i la pell els recobria, pero no respiraven.

I em digué: «Conjura a l'esperit, profetisa, home mortal, i dis-li: Açò diu el Senyor Deu: Esperit, vine dels quatre vents i alena sobre estos morts a fi de que reviscolen».

Yo vaig profetisar com m'ho havia manat, els entrà dins l'esperit i revixqueren i es posaren drets sobre els seus peus; eren una gran multitud.

I me va dir: «Home mortal, tots estos ossos són la Casa d'Israel, que diu: «Els nostres ossos ya estan descarnats, hem perdut l'esperança i estem acabats del tot». Per això profetisa i dis-los: Açò diu el Senyor Deu:

«Escolta, poble meu; yo obriré els vostres sepulcres, vos faré eixir i vos introduiré en la terra d'Israel. I quan òbriga els vostres sepulcres i d'ells vos faça eixir, sabreu, oh poble meu, que yo soc el Senyor. Vos infondré el meu esperit i reviureu; vos faré viure tranquils en la vostra terra i sabreu que yo, el Senyor, lo que dic ho faig».

Oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 106, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R./: 1)

R./ Doneu gràcies al Senyor,
perdura eternament el seu amor.

O be: Aleluya.

Que ho diguen aixina els rescatats del Senyor,
els qui Ell va redimir de la mà de l'opressor.
I els qui reuní de tots els països:
d'orient i d'occident, del nord i del sur. **R./**

Anaven bambant per un desert solitari,
sense trobar el camí a ciutat habitada;
esfambrats i abrasits de set,
defallien les seues ànimes. **R./**

Pero clamaren al Senyor en la seua angústia,
i els lliurà de la tribulació.
Els va portar per un camí recte,
per a que aplegaren a una ciutat habitada. **R./**

Donem gràcies al Senyor per la seua misericòrdia,
per les maravelles que fa en els hòmens.
Perque assecià als assedegats,
i als famolencs els coromullà de bens. **R./**

QUARTA LLECTURA
Abocaré el meu esperit sobre els meus serfs

Lectura del llibre del profeta Joel 3, 1-5

Açò diu el Senyor:

«Abocaré el meu esperit sobre tota la gent: profetisaran els vostres fills i les vostres filles, els vostres vells tindran ensomis i els vostres jóvens visions que es faran realitat. També en aquells dies abocaré el meu esperit sobre els meus esclaus i esclaves.

Faré que apareguen prodigis en el cel, i en la terra, sanc, fòc i nuvolades de fum. El sol s'enfosquirà i la lluna prendrà el color de la sanc abans de que aplegue el dia del Senyor, gran i terrible.

I passarà que tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran perque, com ha dit el Senyor, la salvació estarà en la montanya de Sió, en Jerusalem i entre els supervivents que el Senyor cride».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 103, 1-2a. 24 i 35c. 27-28. 29bc-30

R./ Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
Vas vestit d'esplendor i majestat;
et cobrix la llum com un manteu. **R./**

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres,
i totes les has fetes en sabiduria!
La terra està plena de les teues criatures.
Beneïx al Senyor, ànima meua. **R./**
Tots esperen de la teua mà
que els dones a temps el seu aliment;
quan els el dones, ells el prenen,
i quan obris tu la mà, ells mengen a plaer. **R./**

Si els retires tu l'alé, ells expiren
i tornen a la pols d'a on van eixir.
Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra. **R./**

EPÍSTOLA

L'esperit intercedix en gemecs que no es poden expressar

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **8, 22-27**

Germans:

Sabem que fins a hui tota la creació gemeca i patix com una mare quan dona a llum; pero no és ella només la que patix: també nosatres, que posseïm les primícies de l'Esperit, gemequem en el nostre interior esperant l'hora de ser del tot fills de Deu, quan el nostre cos siga redimit. En esperança ya vam ser salvats. Pero no hi ha ningú que espere lo que està veent perque ¿cóm ho esperaria si ya ho veu? Per tant, si esperem lo que encara no veem, és cosa d'esperar plens de paciència.

Certament, som dèbils, pero l'Esperit és el qui ve en ajuda nostra perque no sabem qué demanar; l'Esperit mateix intercedix per nosatres en gemecs que no es poden expressar. Deu, que penetra l'interior dels nostres cors, sap prou be quin és el desig d'eixe Esperit que intercedix pel poble sant d'acort en la divina voluntat.

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Vine, Esperit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el fòc del teu amor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Naixeran rius d'aigua viva de l'interior de qui creu en mi

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **7, 37-39**

L'últim dia de la festa dels Tabernàculs, el més solemne de tota la huitava, Jesús s'alçà dret i exclamà:

«Si algú té set, que vinga a mi i bega. De l'interior de qui creu en mi, com diu l'Escritura, naixeran rius d'aigua viva».

Açò ho dia referint-se a l'Esperit que havien de recibir els qui cregueren en Ell; puix encara no havia vingut l'Esperit perque Jesús encara no havia segut glorificat.

Paraula del Senyor.

Missa del dia

PRIMERA LLECTURA

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar

Lectura dels Fets dels Apòstols **2, 1-11**

Durant la celebració de la festa de Pentecostés, els discípuls estaven tots junts en un mateix lloc quan, de repent, se sentí vindre del cel un sò, com si es girara un vent molt fort, que omplí tota la casa a on se trobaven reunits. Llavors aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cada u d'ells; tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, com l'Esperit Sant els ho suggeria.

Per eixos dies, residien en Jerusalem jueus piadosos, provinents de tota nació que hi ha davall del cel. Quan se va oir aquell soroll la gent anà i es va quedar desconcertada perquè cada u els oïa parlar en la seua pròpia llengua. Estranyats i fóra de sí, dien:

«¿No són galileus tots estos que parlen? Puix, ¿cóm és que cada u de nosatres els sentim parlar en la nostra llengua materna? Els de Pàrtia i de Mèdia, els elamites, els residents en Mesopotàmia, en Judea i Capadòcia, en el Pont i Àsia, en Frígia i en Pamfília, en Egipte i en les regions de Líbia, tocant a Cirene, els forasters de Roma, els jueus i els prosèlits, els cretencs i els àraps i també tots nosatres els hem oït proclamar en la nostra pròpia llengua les maravelles de Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 103, 1ab i 24ac. 29bc-30. 31 i 34 (R./: Cf. 30)

R./ Quan envies el teu alé, Senyor, ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.

Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!

La terra està plena de les teues criatures. **R./**

Si els retires tu l'alé, ells expiren
i tornen a la pols d'a on van eixir.

Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra. **R./**

La glòria del Senyor siga per sempre
i el Senyor se complaga de lo que ha fet.

Que li siga agradable este poema:

yo pose en el Senyor la meua complaença. **R./**

SEGONA LLECTURA

*Tots nosatres hem segut batejats en un sol Esperit
per a formar un sol cos*

Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint **12, 3b-7. 12-13**

Germans:

No hi ha ningú que pugui dir «Jesús és el Senyor» si no és per l'acció de l'Esperit Sant.

Hi ha diversitat de dons, però l'Esperit, que els dona, és un només. Són diversos els servicis, però és un només el Senyor a qui servim. Hi ha diversitat de funcions, però totes són obra d'un sol Deu que tot ho fa servint-se de tots. L'Esperit se manifesta a cada un en bé de tots.

Perquè Crist és com el cos humà: és un, encara que tinga molts membres, ja que tots els membres, a pesar de ser-ne molts, formen un sol cos. Tots nosatres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem segut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos; i tots hem begut del mateix i únic Esperit.

Paraula de Deu.

SEQÜÈNCIA

Vine, oh Sant Esperit,
des del cel al nostre pit
en un raig de llum divina.

Vine, Pare d'indigents,
dona-nos els dons que tens,
oh Sol que el cor allumena.

Eres tu, Consolador,
de l'ànima Habitador
i dolcíssim refrigeri;

en els treballs, el confort,
en les penes, el conhort
i en la calor, la saonada.

Oh divina Claritat:
visita l'intimitat
del cor que tant t'ansia.

L'home no seria res
si de Tu no haguera obtingut
l'ajuda que li calia.

Llava lo que no està net,
calfa tot lo que està fret,
cura tota malaltia.

Lo indòmit, domestica-ho,
tot lo que està sec, aigua-ho,
i rig lo que es desvia.

Als teus fidels benamats
dels teus dons tan esperats
dona'ls la Santa Setena,

el mèrit de la virtut,
el camí de la salut
i la joia eterna i plena.

Amén. Aleluya.

Aleluya

R./ . Aleluya. Vine, Esperit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el foc del teu amor. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Com el Pare m'ha enviat vos envie yo. Prengau l'Esperit Sant

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 20, 19 -23

De vesprada, aquell mateix dumenge, els discípuls estaven reunits en una casa en les portes ben tancades per por dels jueus. Quan Jesús entrà, se posà en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». En acabant els ensenyà les mans i el costat. I els discípuls s'alegraren de vore al Senyor.

Ell els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres. Com el Pare m'ha enviat, també vos envie yo». En acabant alenà sobre ells i els va dir: «Prengau l'Esperit Sant. Als qui perdoneu els pecats, els els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els els quedaran retinguts».

Paraula del Senyor.

DUMENGES DE
DURANT L'ANY

DUMENGE II DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta

Lectura del primer llibre de Samuel 3, 3b-10, 19

Per aquell temps:

Samuel, que encara era un chiquet, dormia en el santuari del Senyor a on estava l'arca de Deu. El Senyor el cridà i Samuel respongué: «Ací em tens». Corregué cap a Elí i li digué: «He oït que em cridaves. Ací em tens». Elí li va dir: «No t'he cridat. Ves-te'n a dormir». I el chiquet se n'anà a dormir.

El Senyor el tornà a cridar i Samuel s'alçà, anà a on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridaves. Ací em tens». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat. Torna-te'n a dormir». Samuel encara no sabia reconèixer al Senyor perquè la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera volta el Senyor cridà a Samuel, i ell s'alçà, anà a on Elí dormia i li va dir: «He oït que em cridaves. Ací em tens». Elí compregué que era el Senyor qui cridava al chiquet i digué a Samuel: «Ves a dormir i, si et torna a cridar, dis-li: Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta». Samuel se n'anà i es gità a dormir en el seu llit.

El Senyor se presentà i el cridà com les atres voltes: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta».

Samuel se va fer fadrí. El Senyor, el favoria sempre i no deixà mai de complir cap de les seues profecies.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 39, 2 i 4ab. 7. 8-9. 10 (R./: 8a i 9a)

R./ Yo et dic: «Deu meu, vullc fer la teua voluntat».

Yo espere fermament en el Senyor;
ell baixa cap a mi i escolta els meus gemecs.
En la boca m'ha posat un càntic nou,
un himne d'alabança al nostre Deu. **R./**

Tu no vols sacrificis ni oblacions,
i, en canvi, m'has parlat a l'orelleta;
no exigixes holocausts ni sacrificis d'expiació. **R./**

Per això et dic: «Ací em tens»,
com està escrit de mi en el Llibre,
«per a fer la teua voluntat».
Vullc fer, Deu meu, «la teua voluntat»
i porte la teua Llei en el fondo del meu cor. **R./**

Yo anuncie la teua salvació
davant de tot el poble en assemblea;
el meus llavis no han deixat mai d'anunciar-la;
Senyor, ben be ho saps tu. **R./**

SEGONA LLECTURA
Els vostres cossos són membres de Crist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **6, 13c-15a. 17-20**

Germans:

El cos no és per a la luxúria, sino per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Deu, que resucità al Senyor, també nos resucitarà a nosatres en el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? Qui s'unix al Senyor forma en ell un sol esperit.

Per tant, fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, pero el fornicador pecca contra el seu propi cos.

¿No sabeu que el vostre cos és temple de l'Esperit Sant que residix en vosatres perquè l'heu rebut de Deu i que ya no sou amos de vosatres mateixos? Deu vos ha adquirit a un preu molt alt: per tant, glorifiqueu-lo i manifesteu-lo en el vostre propi cos.

Paraula de Deu.

Aleluya Cf. Jn 1, 41. 17b

R./ Aleluya. Hem trobat al Messies. La gràcia i la veritat nos han vingut per ell. **R./**
Aleluya.

EVANGELI
Veren a on s'estajava Jesús i es quedaren en ell

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan **1, 35-42**

En aquell temps:

Joan estava en dos dels seus discípuls i, mirant a Jesús que passava, digué: «Mireu el Corder de Deu». Quan els dos discípuls van sentir lo que Joan dia, van seguir a Jesús. Ell se girà i, en vore que el seguien, els preguntà: «¿Qué voleu?».

Els li digueren: «*Rabí* (que vol dir Mestre), ¿a ón t'albergues?».

Jesús els respongué: «Vingau i ho voreu». Ells anaren, veren a on s'estajava i es quedaren en ell aquell dia. Eren vora les quatre de la vesprada.

U dels dos que havien oït lo que dia Joan i havia seguit a Jesús era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer en qui Andreu es trobà fon al seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat al Messies (que vol dir l'Ungit)». I l'acompanyà a on estava Jesús.

Jesús el mirà i li digué: «Tu eres Simó, fill de Joan. Tu et diràs *Cefas* (que vol dir Pedra)».

Paraula del Senyor.

DUMENGE III DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Els ninivites se convertiren i s'apartaren del mal camí

Lectura del llibre del profeta Jonàs 3, 1-5. 10

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seua paraula i li digué:

«Ves a Nínive, la gran capital, i proclama allí lo que et diga». Jonàs se n'anà a Nínive, com el Senyor li ho havia manat.

Nínive era una ciutat grandiosa. Per a recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dins de la ciutat i cridava: «D'ací a quaranta dies Nínive serà destruïda».

La gent de Nínive cregué en Deu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos als més humils, se vestiren de sac.

Deu va vore que de fet se convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre ells la desgràcia en la qual els havia amenaçats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 24, 4-5a. 6 i 7bc. 8-9 (R./: 4a)

R./ Fes, Senyor, que conega els teus camins.

Fes, Senyor, que conega els teus camins,
que deprenega les teues sendes.
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat,
perque tu eres el meu Deu i Salvador. **R./**

Recorda-te'n, Senyor, de la teua pietat
i de l'amor teu, que són de sempre.
Tin pietat de mi, tu que eres tan bo. **R./**

El Senyor és bondadós i recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. **R./**

SEGONA LLECTURA
Este món que veem passa a pressa

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **7, 29-31**

Vulc dir-vos, germans, que el temps fuig. Des d'ara, els qui tenen dòna han de viure com si no en tingueren; els qui ploren, com si res els fera plorar; els qui estan contents, com si res els alegrara; els qui compren, com si no fora d'ells lo que han comprat; i els qui trauen profit dels bens d'este món, com si no en tragueren gens.

La comèdia d'este món passa a pressa.

Paraula de Deu.

Aleluya Mc 1, 15

R./ Aleluya. El Regne de Deu ya està prop. Cregau en la Bona Nova. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **1, 14-20**

En acabant d'haver segut arrestat Joan, Jesús se presentà en Galilea predicant la Bona Nova de Deu; i dia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Deu ya està prop. Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova».

Passant vora la mar de Galilea va vore a Simó i al seu germà Andreu. Estaven tirant el rall a l'aigua, porque eren peixcadors. Jesús els digué: «Vingau en mi i vos faré peixcadors d'hòmens». Immediatament abandonaren les rets i se n'anaren en ell.

Un poc més cap allà va vore a Jaume, fill del Zebedeu, i al seu germà Joan. Estaven en la barca repassant les xàrcies. Els cridà i ells, deixant a son pare, el Zebedeu, en els jornalers en la barca, se n'anaren en Jesús.

Paraula del Senyor.

DUMENGE IV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

*Faré que s'alce d'en mig de tu un profeta i li posaré en els llavis
les meues paraules*

Lectura del llibre del Deuteronomi 18, 15-20

Moisés digué al poble:

«El Senyor, el teu Deu, farà que s'alce d'en mig de tu, d'entre els teus germans, un profeta com yo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit en la montanya de l'Horep, açò és lo que li van demanar al Senyor, el teu Deu: no tornar a sentir la veu del Senyor, Deu teu, i no vore més aquelles flames per por de morir.

El Senyor me va dir: «Han fet be en demanar-ho. Yo faré que s'alce d'en mig dels seus germans un profeta com tu, li posaré en els llavis les meues paraules i ell els dirà tot lo que yo li ordene.

I yo demanaré contes als qui no escolten les paraules que ell els dirà en el meu nom. Pero si un profeta s'atreuix a dir en nom meu alguna paraula que yo no li haja ordenat, o be parla en nom d'uns atres deus, eixe morirà».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R./: 8)

R/. Qué be si hui escoltàreu la veu del Senyor:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà».

Vingau, aclamem al Senyor en crits de festa,
donem vítols a la Roca que nos salva;
presentem-nos davant d'Ell donant-li gràcies
i aclamant-lo en els nostres cants. **R./**

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perque Ell és el nostre Deu
i nosatres, el seu poble i el ramat que Ell mateix guia. **R./**

Qué be si hui escoltàreu la seua veu:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i me tentaren a pesar d'haver vist les meues obres». **R./**

SEGONA LLECTURA

La dòna no casada se preocupa de les coses del Senyor i de ser santa

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **7, 32-35**

Germans:

Yo voldria també lliurar-vos de preocupacions. L'home no casat se preocupa de les coses del Senyor, mirant de fer lo que li és ben agradable; els casats, mentres, se preocupen de les coses del món i de cóm agradar a la seua muller; tenen, per tant, el cor dividit. Igualment, la dòna no casada i la fadrina se preocupen de les coses del Senyor, dedicant-se ad ell en ànima i cos; les dònes casades, mentres, s'han de preocupar de les coses del món i de cóm agradar al seu marit.

Si vos dic tot açò és pel vostre be. No pretenc ficar-vos en cap de perill. Pense només que és una cosa digna i que vos facilitarà viure dedicats al Senyor sense preocupacions que vos distrauen.

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. El poble, que vivia en la foscor, ha vist una gran llum; una gran llum resplandix per als qui estaven assentats en l'ombra de la mort. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Jesús ensenyava en autoritat

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **1, 21-28**

En Cafarnaüm, Jesús anà un dissabte a la sinagoga i es posà a ensenyar. La gent s'impressionava per les seues ensenyances ya que no ho fea com els mestres de la Llei, sino en verdadera autoritat.

Allí, en aquella sinagoga, hi havia un home posseït d'un esperit maligne que se posà a cridar dient: «Deixa'ns viure en pau, Jesús de Nazaret. ¿Has vingut a destruir-nos? Te conec molt be: eres el Sant de Deu».

Pero Jesús el reprengué dient-li: «Calla't i ix d'este home». L'esperit maligne sacsejà violentament al posseït, llançà un gran esclafit i se'n va eixir.

Tots els qui ho presenciaren se van quedar molt intrigats i se preguntaven els uns als atres: «¿Qué està passant ací? Este home ensenya en autoritat una doctrina nova; inclús mana als espírits malignes i l'obedixen».

I molt pronte la seua nomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Paraula del Senyor.

DUMENGE V DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Estic desficiós de la vesprada al matí*

Lectura del libre de Jop 7, 1-4. 6-7

Jop digué: La vida de l'home en la terra, ¿no està somesa a la llei del treball? i els seus dies ¿no passen com els d'un jornalero? Com l'esclau que delera per l'ombra i com el treballador que espera l'hora de cobrar, igual a mi m'ha tocat per herència passar mesos debades i la paga que me donen és les nits passades en blanc.

En ficar-me en el llit ya pense: ¿Quàn serà de dia i me podré alçar? I en acabant desige que vinga la vesprada; i estic tot desficiós fins a la nit.

Els meus dies han corregut més que una llançadora de teixidor; ya s'acaben i sense cap d'esperança. Recordeu que la meua vida no és sino un respir: els meus ulls ya no tornaran a vore la felicitat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 146, 1-2. 3-4. 5-6 (R./: Cf. 3a)

R./ Alabeu al Senyor, que conforta el cors desfets.

O be: Aleluya.

Alabeu al Senyor, que dona gust cantar-li.

Alabeu al nostre Deu, que és agradós alabar-lo.

El Senyor reconstruïx Jerusalem
i reuix als dispersats d'Israel. R./

Conforta els cors desfets

i embena les ferides.

Té contat el número de les estreles

i a cada una la crida pel seu nom. R./

És gran el Senyor i és molt poderós,
és infinita la seua sabiduria.

El Senyor sosté als desvalguts

i abat als injusts fins a la terra. R./

SEGONA LLECTURA
Pobre de mi si no anunciara l'Evangelí

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **9, 16-19. 22-23**

Germans:

Proclamar l'Evangelí no és per a mi motiu d'orgull; més be és una necessitat que me pesa; i ¡pobre de mi si no proclamara l'Evangelí!

Si ho fera per iniciativa meua me mereixeria la paga; ara, com que és per imposició, no faig més que complir un encàrrec. Per tant, ¿quina és la meua paga?: la satisfacció de proclamar l'Evangelí debades sense fer us dels drets que, per proclamar l'Evangelí, me corresponen.

Perque, sent un home lliure com soc, m'he fet esclau de cada u per a guanyar a tots els qui puga. M'he fet dèbil en els dèbils per a guanyar als dèbils; m'he fet tot per a tots per a salvar, siga com siga, ad alguns. I això ho faig per l'Evangelí, per a participar de la seua proclamació.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 8, 17

R./ Aleluya. Ell portava les nostres malalties i s'havia carregat els nostres dolors. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Jesús va curar a molts malalts de diverses malalties

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **1, 29-39**

En aquell temps:

Jesús, eixint de la sinagoga, se n'anà en Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. Li havien dit que la sogra de Simó estava en el llit en febra. Ell, prenent-la de la mà, la va alçar; la febra li desaparegué a l'instant i ella mateixa els parà taula.

En fer-se fosc, quan ya el sol s'havia post, li portaren a tots els malalts i als endimoniats. Tot el poble s'havia reunit davant de la porta i ell va curar a molts malalts de diverses malalties; va fer eixir a molts dimonis; pero no els deixava parlar perque el coneixien, sabien quí era.

De bon de matí, abans de l'alba, s'alçà i, eixint de la ciutat, se n'anà a un lloc solitari a fer oració. Simó i els atres anaren a buscar-lo i, quan el trobaren, li van dir: «Tots t'estan buscant».

Ell els respongué: «Anem als pobles veïns a anunciar també allí l'Evangelí; que esta és la meua missió».

I anà per tota Galilea predicant en les sinagogues de cada lloc i expulsant als dimonis.

Paraula del Senyor.

DUMENGE VI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Els lleprosos han de viure sols, fòra del campament

Lectura del llibre del Levític 13, 1-2. 44-46

El Senyor digué a Moisès i a Aaron:

«Si algú té en la pell una unflor, costres o erupcions, que facen témer el mal de la llepra, serà portat al sacerdot Aaron o a un dels seus fills sacerdots.

Els qui patixen del mal de la llepra han d'anar despenjats, en els vestits trencats, tapats fins a la boca i han de cridar: «Impur, impur». Mentres el mal persistisca són impurs i han de viure a soles, fòra del campament».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 31, 1-2. 5. 11 (R./: Cf. 7)

R./ En tu he trobat, Senyor, el meu racer,
tu me guardes del perill.

Feliç el qui està absolt de la seua culpa,
aquell a qui li han perdonat el seu pecat.
Feliç l'home a qui el Senyor no li culpa de maldat,
que no té dins d'ell gens de falsia. **R./**

T'he confessat les meues culpes,
no he amagat els meus pecats.
Quan he dit: «Confessaré al Senyor els meus erros»,
tu ya m'has perdonat la culpa i el pecat. **R./**

Alegreu-vos, justs,
i gogueu-vos en el Senyor;
aclameu-lo tots,
hòmens rectes i de cor sincer. **R./**

SEGONA LLECTURA

Seguiu el meu exemple, com yo seguixc el de Crist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint **10, 31-11, 11**

Germans:

Quan mengeu o begau, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Deu. No sigau mai ocasió de pecat ni per als jueus, ni per als grecs, ni per als membres de l'Iglésia de Deu; ya veeu cóm yo, en tot, procure adaptar-me a tots i no busque lo que me convé a mi, sino lo que convé als atres, a fi de que tots se salven.

Imiteu el meu exemple, com yo imite el de Crist.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 8, 17

R./ Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta. Deu ha visitat al seu poble.

R./ Aleluya.

EVANGELI

La llepra desaparegué i quedà pur

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **1, 40-45**

En aquell temps:

Se presentà a Jesús un lleprós, s'agenollà i li digué, suplicant-li: «Si vols, me pots purificar». Jesús, commogut, el tocà en la mà i li digué: «Sí que ho vullc: queda pur». A l'instant la llepra li desaparegué i quedà pur.

Jesús el va despedir en acabant de recomanar-li seriosament: «Mira, no ho digues a ningú; sino ves a fer-te examinar pel sacerdot, oferix per la teua purificació lo que Moisés ha ordenat i aixina certificarà que ya estàs curat».

Pero ell, quan se n'anà, va començar a proclamar-ho davant de la gent i a fer-ho conéixer per totes bandes, tant que Jesús ya no podia entrar lliurement en els pobles i havia de quedar-se fòra, en llocs despoblats. No obstant això, la gent venia a buscar-lo des de tots els punts.

Paraula del Senyor.

DUMENGE VII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Borre les teues faltes per amor de mi mateix

Lectura del llibre del profeta Isaïes 43, 18-19. 21-22. 24b-25

Açò diu el Senyor:

«No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues;estic a punt de fer una cosa nova que ya comença a nàixer, ¿no vos doneu conte? ¿no ho noteu? Faré que passe un camí pel desert, que córreguen rius per la terra erma.

Este poble, que m'he configurat, proclamarà la meua alabança.

Pero tu, Jacop, no m'has invocat; ni tu, Israel, t'has molestat per servir-me.

Lo que has fet és obligar-me a soportar els teus pecats i molestar-me en les teues culpes. Pero yo soc el qui borra les teues faltes per amor de mi mateix i no m'enrecordaré mai més dels teus pecats».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 40, 2-3. 4-5. 13-14 (R./: 5b)

R./ Salva'm la vida, Senyor, perque he pecat contra tu.

Feliç el qui s'interessa pel pobre i desvalgut;
en temps difícils, el Senyor el salvarà.

El guardarà i el farà viure feliç en la terra,
no el deixarà a mercé dels enemics. **R./**

El Senyor el sostindrà en el dolor
i el traurà de la malaltia.

Yo clame: «Senyor, compadix-te de mi.

Salva'm la vida perque he pecat contra tu». **R./**

Pero a mi em conserves sense culpa
i em mantindràs per a sempre davant de tu.

Beneït siga el Senyor, Deu d'Israel,
des de sempre i per a sempre. Amén, amén. **R./**

SEGONA LLECTURA

Jesús no ha estat mai ara sí, ara no. En ell hem sentit un sí ben clar

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 18-22

Deu sap que no vos ment: la nostra paraula, quan nos dirigim a vosatres, no és una mescla ambigua de «sí» i de «no», com tampoc ho és Jesucrist, el Fill de Deu, a qui yo, Silvà i Timoteu hem predicat entre vosatres pel nostre ministeri. En Crist hem sentit un «sí» ben clar perquè totes les promeses de Deu s'han fet en ell realitat. Per això, quan nosatres donem glòria a Deu, diem «Amén», que vol dir «sí», per Jesucrist.

I el qui a mi i a vosatres nos manté fortament units a Crist és Deu; ell mateix nos ha ungit i nos ha marcat en la seua senyal; com a penyora de salvació, ha posat en els nostres cors el dò de l'Esperit Sant.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 4, 18

R./ Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home té poder de perdonar els pecats ací en la terra

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 2, 1-12

Al cap d'uns dies, Jesús tornà a Cafarnaüm. Quan la gent oí dir que estava en casa, n'acodiren tants que no cabien ni davant de l'entrada. I Jesús els predicava el missatge de la salvació.

Mentrestant, vingueren uns hòmens a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veent que en tanta gent no podien entrar-lo, alçaren un tros del terrat per damunt d'a on estava Jesús i, a través de l'obertura, baixaren la llitera en el paralític. Jesús, en vore la fe d'aquells hòmens, digué al paralític: «Fill, els pecats te queden perdonats».

Alguns mestres de la Llei, que estaven allí assentats, pensaven dins d'ells: «¿Cóm pot dir açò este home? Això és una blasfèmia. Només Deu pot perdonar pecats».

A l'instant, Jesús, que coneixia lo que pensaven dins d'ells, els digué: «¿Per qué penseu aixina? ¿Qué és més fàcil dir al paralític: Els teus pecats te queden perdonats, o dir-li: Alça't, carrega't la llitera i camina? Puix, ara sabreu que el Fill de l'home té autoritat per a perdonar els pecats ací en la terra». I, girant-se cap al paralític, li va dir: «Alça't, carrega't la llitera i ves-te'n a casa».

Ell s'alçà immediatament davant de tots, se carregà la llitera i se n'anà. Tots els presents se quedaren sorpresos i glorificaren a Deu dient: «No havíem vist mai una cosa igual».

Paraula del Senyor.

DUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Te faré per a sempre la meua esposa

Lectura del llibre del profeta Osees 2, 14b. 15b. 19-20 (Grec 2, 16b. 17b. 21-22)

Açò diu el Senyor:

«Yo li parlaré amorosament i me l'enduré al desert. Allí em correspondrà com quan era jove, quan ixqué de la terra d'Egipte.

Te faré per a sempre la meua esposa i seré per a tu un bon marit, fidel, amorós i compassiu. Seré per a tu un espós de veritat i tu coneixeràs al Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 102, 1-2. 3-4. 8 i 10. 12-13 (R./: 8a)

R./ El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R./**

Ell te perdona tots els teus pecats
i et cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R./**

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. **R./**

Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes.
Com un pare s'apiada dels fills,
el Senyor s'apiada dels fidels. **R./**

SEGONA LLECTURA

Vosatres sou una carta de Crist que ha passat per les nostres mans

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint 3, 1b-6

Germans:

¿És que nosatres necessitem presentar-vos una carta de recomanació, com fan alguns, o necessitem que vosatres nos recomaneu? La nostra carta de recomanació sou vosatres mateixos; la portem escrita en els nostres cors i tots la poden llegir i reconèixer. Be que se vos nota que sou una carta de Crist escrita per les nostres mans; una carta no escrita en tinta, sino en l'Esperit del Deu viu; no gravada en plaques de pedra, sino en les pàgines dels cors humans.

Si tenim esta seguritat és porque confiem en Deu gràcies a Crist. No és que nos fiem de nosatres mateixos, com si fórem capaços de fer cosa alguna pel nostre conte: tot lo que nosatres podem fer ve de Deu; Ell nos ha fet capaços d'estar al servici de la nova aliança, una aliança que no depén de la lletra de la Llei, sino de la força de l'Esperit. Ya se sap que la lletra de la Llei mata, mentres que l'Esperit dona vida.

Paraula de Deu.

Aleluya Ja 1, 18

R./ Aleluya. El Pare ha decidit, lliurement, que la proclamació de la veritat nos fera nàixer a la vida per a que fórem com un primer fruit de tot lo que ha creat. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Tenen en ells al nóvio

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 2, 18-22

En aquell temps:

Els discípuls de Joan i els fariseus dejunaven, i alguns d'estos anaren a Jesús per a preguntar-li: «¿Per qué els teus discípuls no dejunen com ho fan els de Joan i els dels fariseus?».

Jesús els contestà: «¿Estaria be que els convidats a una boda dejunaren mentres tenen en ells al nóvio? No. No poden dejunar mentres el tinguen al seu costat. Ya vindrà el dia en que els lleven al nóvio, i en eixe moment sí que dejunaran.

No apedaça ningú un vestit vell en un tros de roba que encara no ha segut llavada: porque el tros nou s'encolliria, s'enduria part del vell i l'esgarró quedaria pijor. Tampoc posa ningú vi nou en cuiros vells: porque el vi rebentaria els cuiros i es perdrien cuiros i vi al mateix temps. El vi nou s'ha de posar en cuiros nous».

Paraula del Senyor.

DUMENGE IX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Recorda que havies segut esclau en el país d'Egipte

Lectura del llibre del Deuteronomi **5, 12-15**

Açò diu el Senyor:

«Guarda el repòs sagrat del dissabte. Durant sis dies treballa i ocupa't en les faenes que calga, pero el dia sèptim és dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Deu.

No vos ocupeu en ningun treball, ni tu, ni tos fills, ni tes filles, ni els teus criats, ni les teues criades, ni el teu bou, ni el teu burro, ni cap dels teus animals, ni els forasters que residixquen en les teues poblacions. Aixina, els teus criats i les teues criades podran descansar igual que tu.

Recorda que havies segut esclau en Egipte, i el Senyor, el teu Deu, te va traure d'allí en mà forta i braç poderós. Per això el Senyor, Deu teu, t'ha manat guardar el repòs del dissabte.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 80, 3-4. 5-6ab. 6c-8a. 10-11ab (R./: 2a)

R./ Honreu a Deu, que és la nostra força.

Entoneu càntics tocant els tambors,
les arpes sonores i les citres.
En la lluna nova toqueu la corneta
anunciant la festa de lluna plena. **R./**

Aixina ho té manat Israel;
és festa ritual del Deu de Jacop;
un precepte que impongué als fills de Josep
quan eixien de la terra d'Egipte. **R./**

Sent un parlar que m'és desconegut:
Li he tret el pes de les espales,
i els cabaços, de les mans.
Has cridat quan te vees oprimit. **R./**

No tingues deus estrangers,
no adores als deus dels pagans.
Yo soc el Senyor, el teu Deu,
que t'he tret de la terra d'Egipte. **R./**

SEGONA LLECTURA

La vida de Jesús se manifesta en el nostre cos

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **4, 6-11**

Germans:

El mateix Deu que va dir al principi: «Resplandisca la llum en mig de les tenebres», és ara qui la fa resplandir en els nostres cors per a que irradien el coneiximent de la seua glòria reflectida en Crist.

No obstant açò, el tresor del ministeri que Deu nos ha confiat el portem com en gerres de fang a fi de que quede ben clar que la font d'este poder altíssim està en Deu i no en nosatres. És veritat que les contrarietats nos rodegen per totes bandes, pero no quedem del tot rodejats; que, quan no sabem cóm escapar-nos, a la fi, esperançats, trobem l'eixida; que nos perseguixen, pero no quedem abandonats al perill; que en tombar-nos per terra en la lluita, no arriben a fer-nos perdre la vida.

Sempre i per tots els llocs anem reproduint la mort de Jesús en el nostre cos a fi de que també en el mateix cos nostre es manifeste en tota la seua resplandor la vida de Jesús.

En efecte: mentres nosatres vivim sempre estem a punt de morir per causa de Jesús, per tal de que la vida de Jesús manifeste tota la seua resplandor a través de la nostra naturaleza mortal.

Paraula de Deu.

Aleluya Cf. Jn 17, 17b i a

R./ Aleluya. La teua paraula és veritat, Senyor; consagra-nos en la veritat. **R./** Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home és també senyor del dissabte

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **2, 23-3, 6**

Un dissabte, Jesús passava per uns sembrats en els seus discípuls, els quals, mentres anaven de camí, començaren a collir espigues; pero els fariseus, en vore-ho, li digueren a Jesús: «Mira, ¿cóm és que fan lo que no està permés en dissabte?».

Jesús els respongué: «¿No heu llegit mai lo que va fer Davit en un cas de necessitat, quan ell i els seus hòmens no tenien res per a menjar?; ¿No heu llegit cóm, en temps del gran sacerdot Abiatar, Davit va entrar en el temple de Deu, va menjar dels pans sagrats de l'ofrena, que només poden menjar els sacerdots, i en donà també als seus hòmens?».

I afegí Jesús: «Deu ha fet el repòs del dissabte per a l'home; i no l'home per al repòs del dissabte. I per això el Fill de l'home és com amo i senyor també del dissabte».

En una altra ocasió Jesús entrà en la sinagoga. Hi havia un home que tenia la mà paralisada, i ells, que estaven esperant una oportunitat per a poder-lo acusar, esperaven veure si el curaria en dissabte.

Jesús va dir a l'home que tenia paralisada la mà: «Posa't aquí en mig». Als altres els preguntà en acabant: «¿Què es permet en dissabte: fer el bé o deixar de fer-lo; salvar una vida o deixar-la perdre?». Però ells callaven. Jesús, mirant-los a tots, indignat i entristit en veure'ls tan obstinats, li va dir a l'invàlid: «Estén la mà». Ell l'estengué i recobrà el moviment.

Però els fariseus, en acabar d'eixir, començaren a planejar, en els partidaris d'Herodes, el modo de matar a Jesús.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 2, 23-28

Un dissabte, Jesús passava per uns sembrats en els seus discípuls, els quals, mentre anaven de camí, començaren a collir espigues; però els fariseus, en veure-ho, li digueren a Jesús: «Mira, ¿cóm és que fan lo que no està permés en dissabte?».

Jesús els respongué: «¿No heu llegit mai lo que va fer Davit en un cas de necessitat, quan ell i els seus hòmens no tenien res per a menjar?; ¿No heu llegit cóm, en temps del gran sacerdot Abiatar, Davit va entrar en el temple de Deu, va menjar dels pans sagrats de l'ofrena, que només poden menjar els sacerdots, i en donà també als seus hòmens?».

I afegí Jesús: «Deu ha fet el repòs del dissabte per a l'home; i no l'home per al repòs del dissabte. I per això el Fill de l'home és com amo i senyor també del dissabte».

Paraula del Senyor.

DUMENGE X DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Faré que siguen enemics el teu llinage i el de la dona

Lectura del llibre del Gènesis 3, 9-15

Despuix de que l'home hagué menjat del fruit de l'arbre, el Senyor-Deu el cridà i li va dir: «¿A ón estàs?».

Ell li respongué: «He sentit la teua veu en el jardí i, com que vaig nuet, he tingut por i m'he amagat».

Li digué el Senyor-Deu: «¿Quí t'ha fet saber que anaves nuet? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que yo t'havia prohibit menjar?».

L'home li va dir: «La muller que m'has donat m'ha oferit el fruit d'aquell arbre i n'he menjat».

El Senyor-Deu digué a la dona: «¿Per qué has fet això?».

Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat i en mengí».

El Senyor-Deu va dir a la serp: «Ya que has fet això, seràs la més malaïda de totes les bèsties i de tots els animals salvages. T'arrastraràs sobre el ventre i menjaràs terra tota la vida. Faré que sigau enemics tu i la dona, i el teu llinage i el d'ella. Ell t'esclafarà el cap i tu, únicament, li tocaràs el garró».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 129, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R./: 7bc)

R./ Del Senyor ve la misericòrdia
i la redenció copiosa.

Des de l'abisme t'invogue, Senyor;
Senyor, escolta el meu clamor,
estiguen atents els teus oïts
a la veu de la meua súplica. **R./**

Si tu portes conte de les culpes, Senyor,
¿quí podrà subsistir?
Pero és propi de tu el perdó,
i això nos infon respecte. **R./**

Yo espere en el Senyor,
la meua ànima confia en la seua paraula,
yo aguarde al Senyor
més que el sentinela, l'aurora. **R./**

Com el sentinela espera l'aurora,
que Israel aguarde al Senyor;
perque del Senyor ve la misericòrdia i la redenció copiosa.
És ell qui redimix a Israel de tots els seus pecats. **R./**

SEGONA LLECTURA
Nos sentim plens de fe i per això parlem

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **4, 15–5, 1**

Germans:

L'Esclitura diu: «Me sent tot ple de fe i per això he parlat».

Nosatres, que tenim el mateix esperit de la fe, també nos sentim plens d'esta fe i per això parlem, perque sabem que Deu, que resucità a Jesús, el Senyor, també nos resucitarà ab Jesús i nos durà a la seua presència en companyia vostra. Tot açò és per al vostre be; aixina la gràcia de Deu, quanta més gent en partcipe d'ella farà que creixca més l'acció de gràcies per a glòria de Deu.

Per això no nos desanimem mai. Encara que la nostra vida física es va consumint a poc a poc, la que vivim en el nostre interior se va renovant cada dia. El pes llauger de lo que ara sofrim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà per a sempre. Perque nosatres no atenem ara a lo que veem, sino a lo que no es pot vore encara; les coses que veem passen; pero les que encara no es poden vore duren per a sempre.

Sabem ademés que este cos, que és la casa i la tenda nostra en la terra, va desfent-se sense parar; pero també sabem que tenim preparat en el cel un atre edifici, un temple que és obra de Deu, no fet per mà d'hòmens, sino etern.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 12, 31b. 32

R./ Aleluya. Ara el príncip d'este món serà expulsat, diu el Senyor; i yo, quan siga elevat per damunt de la terra, atrauré a tots cap a mi. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Satanàs no pot durar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **3, 20-35**

En aquell temps:

Jesús entrà en sa casa en els discípuls, i una atra volta es reuní allí tanta gent que no els quedava ni temps per a menjar. Quan alguns dels parents de Jesús sentiren dir que estava allí anaren per a endur-se'l a la força perque dien que havia perdut l'enteniment.

Per una atra banda, els escribes, que havien vingut de Jerusalem, dien que estava posseït per Belzebú i que expulsava els dimonis pel poder d'eixe rei dels

dimonis.

Jesús els cridà i, rebatent-los valent-se de paràboles, els va dir: «¿cóm pot ser que Satanàs vullga expulsar a Satanàs? Si una nació es dividix en partits que lluiten els uns contra els atres, no pot durar molt de temps. I, si dins d'una família hi ha divisions, esta tampoc pot subsistir. Igualment, si Satanàs s'ha dividit en faccions que rinyen entre elles, ya no pot durar; aplega ya la seua fi . En casa d'un guerrer valent ningú pot penetrar per a furtar-li lo que té sense encadenar-lo primer; només aixina li podrà saquejar la casa.

Vos ho dic de veritat: Per més pecats que un home cometa i per més blasfèmies que diga, Deu està disposat a perdonar-li-ho tot; pero al qui blasfema contra l'Esperit Sant, Deu no el perdonarà mai i sempre serà culpable del seu pecat». Jesús va fer esta afirmació perque dien que estava posseït d'un esperit maligne.

Mentrestant, aplegà sa mare en els seus familiars, i des de fòra, el feren cridar. La gent, que s'assentava al rededor d'ell, li digué: «Ta mare i els teus parents estan ací fòra i et volen vore».

Pero ell els respongué: «¿Quí són ma mare i els meus parents?». I, mirant als qui el rodejaven, afegí: «Estos són ma mare i els meus familiars: tots els qui complixen la voluntat de Deu són mon germà, ma germana i ma mare».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Yo faig créixer l'arbre menut*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 17, 22-24

Açò diu el Senyor:

«També yo agafaré un esqueix del brot més alt que corona el cedre, arrancaré un ull tendre de la punta del seu ramage i el plantaré visiblement en una montanya ben alta.

En una montanya de la serra d'Israel estendrà les seues branques, donarà fruit i es farà un cedre magnífic. Aucells de tota classe s'ajocaran a la seua ombra i viuran en el seu brancage.

Tots els arbres del bosc sabran que yo soc el Senyor. Yo rebaixe als arbres alts i faig créixer als menuts, seque els arbres verds i faig reverdir els secs. Soc yo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R./: Cf. 2a)

R./ És bo donar gràcies al Senyor.

És bo donar gràcies al Senyor
i cantar al teu nom, oh Altíssim;
proclamar de matí la teua misericòrdia
i de nit la teua fidelitat. **R./**

Els justs creixeran com les palmeres,
se faran grans com els cedres d'El Líban;
plantats en la casa del Senyor
creixeran en els atris del nostre Deu. **R./**

Encara donaran fruit a la vellea,
continuaran frescs i plens de vigor
per a proclamar que el Senyor és just
i que en la meua roca no existix la maldat. **R./**

SEGONA LLECTURA

Tant ara que estem en el cos, com quan ixcam d'ell, no ambicionem res més que ser agradables al Senyor

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **5, 6-10**

Germans:

En tot moment nos sentim plens de corage. Sabem que, mentres el cos seguixca sent la nostra mansió, vivim com a emigrants llunt del Senyor, ya que no podem fer una atra cosa que creure per la fe, sense vore'l.

Aixina i tot nos sentim tan confiats que preferim abandonar el cos per a anar a viure en el Senyor i no ambicionem res més que ser-li agradables, tant ara que estem en el cos com quan ixcam d'ell. Perque tots nosatres hem de comparéixer davant del tribunal de Crist per a que cada u obtinga lo que li corresponga segons el be o el mal que haja obrat durant la seua vida mortal.

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. La llavor és la paraula de Deu; el sembrador és Crist. Tots els qui el troben viuran eternament. **R./** Aleluya.

EVANGELI

La més menuda de les llavors acaba sent més gran que les atres plantes del hort

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **4, 26-34**

En aquell temps, Jesús va dir a la gent:

«En el Regne de Deu passa com en el gra que un home sembrà en la terra: que, tant de nit com de dia, mentres ell dorm o ya s'ha alçat, la llavor germina i creix sense que ell sàpia cóm. La terra, ella sola, el du a produir fruit; primer naixen els brots; en acabant venen les espigues i, finalment, dins de les espigues està ya el blat granat. I, quan el gra ya està a punt, l'home pren la falç perque ya ha aplegat el temps de la collita».

Els va dir també: «¿A qué podem comparar el Regne de Deu? ¿Quina paràbola l'explicaria be? És com un gra de mostaçà que, quan se sembra en la terra, és la més menuda de totes les llavors; pero, una volta sembrada, se posa a créixer i acaba sent més gran que les atres plantes de l'hort, en unes rames tan grans que en la seua ombra fan niu els pardalets».

Jesús anunciava el Regne de Deu en moltes paràboles paregudes ad estes per a que la gent l'entenguera segons les seues disposicions. I no els dia res sense paràboles; pero en privat ho explicava tot als seus discípuls.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Detin l'insolència de les teues ones*

Lectura del llibre de Jop 38, 1. 8-11

El Senyor, des de la tempestat, digué a Jop:

«¿Quí posà les portes que llimiten la mar quan naixia plena d'insolència, quan yo la vestia en les boires i li donava els núvols per bolquers? Yo vaig retallar les seues vores i la vaig tancar en portes i barrots, dient-li: Te permet arribar ací; no més allà. Detin l'insolència de les teues ones».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 106, 23-24. 25-26. 28-29. 30-31 (R./: 1)

R./ Doneu gràcies al Senyor,
perdura eternament el seu amor.

O be: Aleluya.

Uns que s'embarcaren
i es feren mar adins
foren testimonis de les obres del Senyor,
dels seus prodigis en alta mar. **R./**

A una orde seua es girà un huracà
que alçava grans onades:
igual se veen en el cel, com se veen en el fondo de la mar,
i, extenuats de mareig, no es tenien en cames,
no valia per a res la seua perícia. **R./**

En les seues penes cridaren al Senyor
i els salvà d'aquell perill:
amainà el temporal, vingué la bonança
i es calmaren les onades de la mar. **R./**

I els va dur fins al port,
plens de goig per la calma retrobada.
Que reconeguen els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en be dels hòmens. **R./**

SEGONA LLECTURA
Ha començat un món novell

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **5, 14-17**

Germans:

Nos apremia l'amor que Crist nos té en reconèixer que, si u ha mort per tots, tots han mort en ell. I Crist ha mort per tots, per a que els qui viuen ya no vixquen per ad ells mateixos, sino per ad aquell que ha mort i resucitat per tots.

Per això nosatres, des d'ara, ya no valorem a ningú en els criteris humans. I si en un atre temps havíem valorat aixina a Crist, ara ya no. Aquells que viuen en Crist són una nova criatura; tot lo que era antic ha passat i ha començat un món novell.

Paraula de Deu.

Aleluya

R./ Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta; Deu ha visitat al seu poble.

R./ Aleluya.

EVANGELI

¿Quí deu ser este a qui inclús el vent i la mar obedixen?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **4, 35-41**

Un dia, cap a la vesprada, Jesús va dir als seus discípuls:

«Passem a l'atra vora». En seguida deixaren allí a la gent i se l'endugueren en la mateixa barca en que estava. Prop d'ells els seguien també unes atres barques.

De repent s'alçà un temporal de vent tant fort que les ones caién sobre la barca i s'anava omplint d'aigua. Mentres, Jesús estava a popa dormint en el cap reclinat en un coixí. Els discípuls el despertaren i li van dir: «Mestre, ¿no veus que nos estem afonant?». Jesús s'incorporà, renyí al vent i digué a la mar: «Calla't; estigues queta». El vent amainà i seguí una gran bonança.

En acabant els va dir: «¿Per qué sou tan covarts? ¿A ón està la vostra fe?». Ells, plens encara d'espant, se preguntaven els uns als atres: ¿Quí deu ser este a qui inclús el vent i la mar obedixen?». »

Paraula del Senyor.

DUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

L'enveja del dimoni va introduir la mort en el món

Lectura del llibre de la Sabiduria 1, 13-15; 2, 23-24

Deu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perga la vida; tot ho ha creat per a que existira, ha format el món per a que l'home vixca, sense posar-li ninguna classe de verí mortal. El regne de la mort no és de la terra perque la bondat i la justícia són immortals.

Deu no creà a l'home somés a la mort, sino a image de la seua existència eterna. Pero l'enveja del dimoni va introduir la mort en el món i els partidaris d'ell són els qui l'experimenten.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 29, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b (R./: 2a)

R./ T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet reviure d'entre els qui baixaven a la fossa. **R./**

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. **R./**

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. **R./**

SEGONA LLECTURA

Que lo que vos sobra compense lo que falta als germans pobres

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint **8, 7. 9. 13-15**

Germans:

Vosatres sobreabundeu en tot: en fe, en doctrina, en coneiximent, en interès per tot i inclús en l'amor que em professeu. Puix sigau també generosos en este favor que vos demane.

Ya coneixeu quina va ser la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, se va fer pobre per vosatres, per a enriquir-vos en la seua pobrea. No seria just que, per a allaugerar als atres, vosatres patíreu estretor.

Més be, un criteri d'equitat exigix que, en el moment present, lo que vos sobra compense lo que els falta ad ells, a fi de que, si un dia ad ells els sobra, això suplixca lo que vos farà falta a vosatres. D'este modo és factible que hi haja igualtat. És precisament lo que diu l'Escritura: «Ni a qui n'havia recollit molt li'n sobrava, ni a qui n'havia recollit poc li'n faltava».

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Tim 1, 10b

R./ Aleluya. Jesucrist, el nostre Salvador, ha desposseït a la mort del poder que tenia i, en la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplandir la llum de la vida. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Chiqueta, a tu et dic: ¡alça't!

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc **5, 21-43**

En aquell temps:

De nou, Jesús tornà en barca a l'atra vora de la mar, a on en seguida molta gent se reuní al seu entorn. Ell seguia junt a l'aigua quan aplegà u dels caps de la sinagoga que es dia Jairo, qui, en vore a Jesús, se li tirà als peus i, suplicant-li-ho en tota l'ànima, digué: «La meua filleta s'està morint; pero, si tu vens i li impons les mans, se posarà be i no es morirà». Jesús se n'anà en ell. Anava també una gran multitud de gent que el seguia i l'espentava per tots els costats.

Entre la gent hi havia una dòna que patia pèrdues de sanc des de fea dotze anys. Despuix de consultar a molts meges, que l'havien feta sofrir molt, s'havia gastat tot lo que ella tenia i no havia conseguit millorar gens ni miqueta, sino que, al contrari, anava de mal en pijor. Esta dòna, que havia oït parlar de Jesús, se li acostà per darrere en mig de la gent i li tocà el manteu perque pensava: «Només que li toque la roba que du, ya em curaré». I aixina va ser. Immediatament se li tallà l'hemorràgia i va sentir que el mal li havia desaparegut.

Jesús, que sabia el poder que havia eixit d'ell, se girà a l'instant i preguntà a la gent: «¿Quí m'ha tocat el manteu?». Els discípuls li digueren: «La gent t'oprimix per totes bandes i ¿preguntes encara quí t'ha tocat?». Pero Jesús seguia mirant per a vore quí ho havia fet. I aquella dòna, tremolant de por perque sabia lo que havia passat, s'acostà, se prosternà davant d'ell i contà tota la veritat.

Jesús li respongué: «Filla, la teua fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau, lliure ya de la teua malaltia».

Mentrestant, aplegaren uns de la casa del cap de la sinagoga i li van dir al pare: «La teua filla s'ha mort. ¿Qué trauràs d'inquietar més al Mestre?».

Pero Jesús, sense fer cas d'aquelles paraules, li va dir al cap de la sinagoga: «No tingues por. Tin només fe». I no va permetre que els acompanyara ningú, llevat de Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume.

Quan van arribar a la casa del cap de la sinagoga, va vore l'avalot de la gent que plorava i cridava a més no poder. Ell entrà en casa i va dir: ¿Qué són este avalot i estos plors? La criatura no està morta, sino que dorm». Ells se rien.

Pero Jesús els va fer eixir a tots, se feu acompanyar només del pare i la mare de la chiqueta i dels qui anaven en ell, entrà en l'habitació a on la chiqueta jaïa, li donà la mà i li digué: «*Talitha, qummi*» (que vol dir: «Chiqueta, a tu et dic: ¡alça't!»). I al moment, la chiqueta, que ya tenia dotze anys, s'alçà i es posà a caminar. La gent no s'ho podia creure. Jesús els prohibí terminantment que feren saber lo que havia passat i urgí donar de menjar a la chiqueta.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

*Encara que siguen un poble que sempre s'amotoina, han de saber
que hi ha un profeta en mig d'ells*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 2, 2-5

Per aquells dies:

L'Esperit entrà dins de mi, me va fer alçar dret i vaig sentir que em parlava. Me digué:

«Fill d'home, t'envie als fills d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com sos pares, fins al dia de hui, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envie ad estos fills de cara dura i de cor obstinat. Tant si t'escolten com si no, tu els diràs: «Aixina parla el Senyor Deu». Perque, encara que siguen un poble que sempre s'amotoina, han de saber que hi ha un profeta en mig d'ells».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 122, 1-2a. 2bcd. 3-4 (R./: 2cd)

R./ Tenim els ulls posats en el Senyor
fins que s'apiade de nosatres.

A tu, que tens el tro dalt del cel,
alce els meus ulls.

Com l'esclau té els ulls posats
en les mans del seu amo. **R./**

Com l'esclava té els seus ulls posats
en les mans de la senyora,
tenim els ulls posats en el Senyor
fins que s'apiade de nosatres. **R./**

Compadix-nos, Senyor, compadix-nos,
que estem saturats de despreci.

La nostra ànima està ben saturada
dels escarnis dels altius,
del despreci dels insolents. **R./**

SEGONA LLECTURA

Estic content de gloriar-me de les meues debilitats; gràcies ad elles tinc dins de mi la força de Crist

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 7-10

Germans:

Les revelacions que he tingut eren tan extraordinàries que Deu, per a que no se me'n puguen els fums al cap, ha permés que me clavaren com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em galteja per a que no m'enorgullisca. Yo he demanat tres vegades al Senyor que em lliure, pero ell sempre m'ha respost: «Te sobra en la meua gràcia; puix el meu poder alcança la seua perfecció en la debilitat».

Per això estic content de gloriar-me de les meues flaqueses, per a sentir dins de mi la força de Crist. M'agrada ser dèbil i vore'm ultrajat, pobre, perseguit i acorralat, i sofrir-ho tot per causa de Crist; perque, quan soc dèbil, és quan soc realment fort.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 4, 18

R./ Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Els profetes només són mal rebets en el seu poble

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 6, 1-6

En aquell temps:

Jesús anà a Nazaret, el seu poble, acompanyat dels seus discípuls. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga.

Tots, en sentir-lo, s'estranyaven i dien: «¿D'a ón li ve tot això? ¿Cóm sap tant i qué són estos milacres que realisen les seues mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seues parentes, ¿no viuen ací entre nosatres?». I s'escandalisaven.

Per això, Jesús els digué: «Per totes bandes són estimats els profetes, pero no en la seua pròpia terra, ni entre la seua parentela, ni entre els de la seua mateixa casa». I no pogué fer ningun milacre; només va impondre les mans a uns quants malalts, que es van posar bons. I es sorprenia de que no volgueren creure. En acabant, Jesús va recórrer les viles i els pobles pròxims i els ensenyava.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XV DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Ves a profetisar al meu poble*

Lectura del llibre del profeta Amós 7, 12-15

Per aquells dies: Amasies, sacerdot de Betel, digué a Amós:

«Vident, ves-te'n d'ací. Fuig al país de Judà. Allí menja el teu pa i fes de profeta, pero ací, en Betel, guarda't de tornar a fer de profeta, que açò és un santuari del rei i la casa del regne».

Amós li respongué: «Yo no soc profeta ni he segut mai de ninguna comunitat de profetes. Yo soc pastor i sé fer madurar el fruit de les figueres, pero el mateix Senyor m'ha tret de darrere del bestiar i m'ha dit: «Ves a profetisar contra Israel, el meu poble».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 84, 9ab-10. 11-12. 13-14 (R./: 8)

R./ Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada
i dona-nos la teua salvació.

Yo escolte lo que diu el Senyor:
Deu anuncia la pau al seu poble.
El Senyor està prop per a salvar als seus fidels
i la seua glòria habitarà en el nostre territori. **R./**

La fidelitat i l'amor se trobaran,
se besaran la justícia i la pau;
la fidelitat germinarà de la terra
i la bondat mirarà des del cel. **R./**

El Senyor nos donarà la pluja
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà davant d'ell
i la pau seguirà els seus passos. **R./**

SEGONA LLECTURA

Deu nos elegí en Crist abans de crear el món

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 1, 3-14

Alabat siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que nos ha beneït en Crist en tota classe de benediccions espirituals i celestials. Ell nos elegí en la persona de Crist abans de crear el món per a que fórem irrepressibles als seus ulls, com correspon als ad Ell consagrats. Per amor nos destinà a ser adoptats com a fills seus per Jesucrist, per pura iniciativa de la seua benevolència. D'este modo, la grandea dels favors, que nos ha concedit en el seu Fill benamat, se convertix en un himne d'alabança a la seua glòria. En la sanc del seu Fill, i en virtut de la riquesa de la seua gran bondat, Deu nos ha lliberat i nos ha perdonat els nostres pecats.

La riquesa dels favors de Deu s'ha desbordat en nosatres en donar-nos tota esta sabiduria i comprensió que tenim, i nos ha fet conéixer els seus designis més secrets. És un pla que, benévolament, havia decidit realisar per mig de Crist, quan vinguera el temps oportú: a saber, instaurar en Crist totes les coses, tant les del cel com les de la terra.

En ell hem heretat també la nostra part, aquella a la qual nos havia destinat el designi de Deu que tot ho du a terme d'acort en la decisió de la seua lliure voluntat. Aixina nosatres, que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança, serem un himne vivent a la glòria de Deu. I vosatres, que heu escoltat l'anunci de la veritat i la Bona Nova de la vostra salvació, en acabant d'escoltar-la i de creure en ella, també heu segut marcats en l'Esperit Sant promés en ser empeltats en Crist. Esta és la penyora de l'herència que Deu nos té reservada mentres aplega la plena lliberació del poble de Deu. Des d'ara serem un himne d'alabança a la seua grandea.

Paraula de Deu.

Aleluya Cfr. Ef 1, 17-18

R./ Aleluya. Que Deu, el Pare de nostre Senyor Jesucrist, allumene els ulls del nostre cor per a que conegam a quina esperança hem segut cridats. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Jesús començà a enviar als dotze

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 6, 7-13

En aquell temps:

Jesús reuní als dotze discípuls i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes.

I els recomanà que, a part del bastó, no dugueren res per al camí: ni pa, ni serró, ni diners, ni un atre vestit; i, només, les sandàlies per calcer.

I els donà estes instruccions: «En la primera casa a on vos estageu quedeu-vos fins que marcheu d'aquell lloc. Si en un lloc no vos volen recibir ni escoltar, a l'hora d'eixir-vos-en espolseu-vos la pols de baix dels peus com una acusació contra ells».

Els dotze se'n van anar i predicaren a la gent que es convertira. També expulsaren molts dimonis i ungiren en oli a molts malalts, que es posaven bons.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Yo mateix arreplegaré totes les ovelles que em queden i els donaré pastors

Lectura del llibre del profeta Jeremies 23, 1-6

«¡Ai dels pastors que dispersen i maltracten les ovelles de la meua ramera!», diu l'oràcul del Senyor.

Per això el Senyor, Deu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosatres heu dispersat les meues ovelles i les heu fetes fugir en lloc de guardar-les. Per tant, ara yo vos passaré contes per a reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oràcul del Senyor.

I totes les ovelles que em queden, yo mateix les arreplegaré de tots els pobles a on les havia fetes fugir i les faré tornar als seus prats; allí seran fecundes i es multiplicaran. Els donaré pastors que les guarden i ningú tornarà a fer-los por ni a escarotar-les, ni en faltará cap, diu l'oràcul del Senyor.

Dies vindran, diu l'oràcul del Senyor, que faré germinar un rebrot llegendim del llinatge de Davit que farà regnar en la terra la justícia i el be. En els seus dies, Judà no sofrirà ningun mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: “El-Senyor-és-la-nostra-justícia”».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 22, 1-3a. 4. 5. 6 (R./: 1)

R./ El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

El Senyor és el meu pastor, no em falta res;
me fa sestejar en prats deliciosos;
me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí em renova. **R./**

Encara que passe per sendes tenebroses
no tinc por de res
perque et tinc al meu costat;
el teu gayato de pastor em serena i em conforta. **R./**

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen.
M'ungixes el cap en perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R./**

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tota la vida,
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. **R./**

SEGONA LLECTURA

És ell la nostra pau. De dos pobles n'ha fet u només

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes **2, 13-18**

Germans:

Els qui abans estàvem llunt de Crist-Jesús, ara, per la seua sanc, estem ben propet d'ell.

Crist és la nostra pau. Ell ha fet, dels dos pobles, un poble només en destruir en el seu propi cos la barrera de l'odi que els separava. Ell ha abolit la Llei en els seus preceptes i normes i els ha fet fer les paus a fi de crear un home nou. Ha reconciliat als dos pobles en Deu i, unint-los en un sol cos per mig de la seua mort en creu, ha donat mort per ell mateix a l'enemistat que els dividia.

Per això, ha vingut a dur-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosatres que estàveu llunt i la pau als qui estaven prop, els jueus. Gràcies ad ell, els uns i els atres tenim accés al Pare guiats per un mateix Esperit.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10, 27

R./ Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me seguixen. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Eren com ovelles sense pastor

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **6, 30-34**

En aquell temps:

Els apòstols se reuniren novament en Jesús i li parlaren de tot lo que havien fet i ensenyat. Ell els va dir: «Vingau ara, vosatres només, a un lloc despoblat i reposeu un poc». Perque era tanta la gent que els seguia que no els deixaven temps ni per a menjar.

Se'n pujaren ells a soles a una barca i s'encaminaren cap a un lloc despoblat. Pero algú els va vore quan marchaven; i molts, que ho van saber, van eixir de tots aquells pobles i, corrent a peu per la vora, arribaren abans que ells.

Quan Jesús desembarcà, va vore una gran gentada i es compadí perque eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Tots ne menjaran i encara en sobrarà*

Lectura del segon llibre dels Reis 4, 42-44

Per aquells dies: Un home de Baal-Salisà anà a dur a Eliseu, l'home de Deu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi del novell. Eliseu digué al seu servidor: «Dona-ho a la comunitat i que mengen». El servidor li contestà: «¿Cóm puc donar açò a un centenar d'hòmens?».

Pero Eliseu insistí: «Dona-ho a tota la comunitat i que mengen. Perque açò diu el Senyor: «Tots ne menjaran i encara en sobrarà». Els ho repartí, ne menjaren tots i encara en sobrà, com el Senyor ho havia dit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 144, 10-11. 15-16. 17-18 (R./: Cf. 16)

R./ En quant obris tu la mà, Senyor,
nos omplis de favors.

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor,
que et beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu regne
i que parlen de les teues gestes. **R./**

Tots tenen els ulls posats en tu, mirant esperançats,
i al seu temps tu els dones l'aliment.
En quant obris tu la mà, Senyor,
omplis de favors a tots els vivents. **R./**

El Senyor és just en tots els seus camins
i compassiu en totes les seues obres.
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen ab sinceritat. **R./**

SEGONA LLECTURA

Un sol cos, un sol Senyor, una sola fe, un sol batisme

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 4, 1-6

Germans:

Yo, empresonat per causa del Senyor, vos pregue que vixcau com ho demana la vocació a la qual heu segut cridats. Sigau humils, amables i comprensius; aguanteu-vos els uns als altres en amor; no escatimeu ningun esforç per a consolidar l'unitat, fruit de l'Esperit, en els lligams de la pau.

U sol és el cos i un sol és l'esperit, com és també una sola l'esperança que naix de la vocació a la qual heu segut cridats. Hi ha un sol Senyor, una sola fe, un sol batisme, un sol Deu i Pare de tots, que està per damunt de tot, que actua a través de tot i està present en tot. Beneït siga pels sigles dels sigles. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 7, 16

R./ Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta; Deu ha visitat al seu poble.

R./ Aleluya.

EVANGELI

Jesús repartí els pans a tota la gent. Ne repartia tants com ne volien

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 6, 1-15

En aquell temps:

Jesús se n'anà a l'atra vora de la mar de Galilea (que és la de Tiberíades). El seguia molta gent perque veen els milacres que fea en els malalts. Jesús pujà a una montanya i s'assentà en els discípuls. S'acostava la Pasqua, la festa principal dels judeus.

Jesús alçà els ulls i, en vore la gentada que anava aplegant, preguntà a Felip: «¿A ón comprarem pa per a que en puga menjar tota esta gent?». Ho preguntava per a vore qué dia Felip, ya que Jesús ya sabia lo que anava fer.

Felip li respongué: «Necessitariem molts diners per a poder donar només un tros de pa a cada u».

Un atre dels discípuls, Andreu, el germà de Simó Pere, intervingué dient: «Ací hi ha un chic que té cinc pans d'ordi i dos peixos; pero, ¿qué és açò per a tanta gent?».

Jesús digué: «Feu que s'assenten tots». En aquell lloc hi havia molta herba, i s'assentaren tots. Eren uns cincmil hòmens.

Jesús prengué els pans i, en acabant de dir l'acció de gràcies a Deu, els repartí entre tota la gent assentada. Això mateix va fer en els peixos, i en repartí tants com ne volien. Quan ya tots quedaren satisfets, Jesús digué als seus discípuls: «Arreplegueu lo que ha sobrat, que no es faça malbé». Ho feren aixina, i de les sòbres d'aquells

cinc pans d'ordi ompliren dotze còvens.

Quan la gent se donà conte del prodigi que Jesús havia fet, comentava: «Segur que este home és el Profeta que havia de vindre al món».

Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per a fer-lo rei, se retirà ell a soles a la montanya.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Yo vos faré ploure pa del cel*

Lectura del llibre de l'Èxodo 16, 2- 4. 12-15

Per aquells dies:

Tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aaron. El poble d'Israel els dia: «¿Qué be si la mà del Senyor nos haguera fet morir a tots en la terra d'Egipte, quan encara nos assentàvem al rededor de les olles de carn i menjàvem tot el pa que volíem! Nos has fet eixir cap ad este desert per a que tot este poble muiga de fam».

El Senyor digué a Moisès: «Mira, yo vos faré ploure pa del cel. Que tots ixquen cada dia a arreplegar-ne, pero només el que necessiten per ad aquell dia. Vullc vore si complixen o no lo que yo els mane.

He oït estes murmuracions del poble d'Israel. Dis-los, per tant: Esta vesprada menjareu carn, i demà de matí tot el pa que vullgau, i sabreu que yo, el Senyor, soc el vostre Deu».

Aquella vesprada aplegà un sorrat de guals que cobrí el campament, i al sendemà de matí, tot el campament estava ple de rosada. Quan la rosada s'evaporà, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de rosada blanca que cobrix la terra. Els israelites, en vore-ho, se dien els uns als atres: «*Manhu*», que vol dir, «¿Qué és açò?».

Perque no sabien qué era. Moisès els va dir: «Açò és el pa que el Senyor vos dona per aliment».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 77, 3-4bc. 23-24. 25 i 54 (R./: Cf. 24b)

R./ El Senyor els donà el seu forment celestial.

Lo que vam sentir i vam deprendre,
lo que els pares nos van contar
no podem amagar-ho als nostres fills;
i que ells ho conten als qui vindran.
Són les gestes glorioses del Senyor. **R./**

Ell donà órden als núvols
i obrí les comportes del cel
per a que ploquera l'aliment del manà,
el dò del seu forment celestial. **R./**

I els hòmens van menjar el pa dels àngels,
les provisions abundants que els enviava.
Els introduí en el seu tancat sagrat,
en la montanya que el seu braç els conquistà. **R./**

SEGONA LLECTURA

Revestiu- vos d'este home novell que Deu ha creat a image seua

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes **4, 17. 20 -24**

Germans:

Açò és lo que vos dic i vos recomane en nom del Senyor: que no vixcau ya més com els qui no creuen, deixant-vos conduir per criteris que no valen gens.

No és res de tot això lo que vosatres heu deprés sobre Crist. Perque suponc que vos l'han predicat com és i que, com a cristians, se vos ha ensenyat, d'acort en l'autèntica doctrina de Jesús, a renunciar a la vostra antiga manera de viure, a despullar-vos d'esta naturalea caduca que, seduïda pel plaer, camina cap a la seua pròpia destrucció. Feu que es renove el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar i revestiu-vos d'este home novell que Deu ha creat a image seua: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 4, 4b

R./ Aleluya. L'home no viu només de pa: viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Els qui venen a mi no passaran mai fam, i els qui creuen en mi no tindran mai set

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan **6, 24 -35**

En aquell temps:

Quan la gent va vore que ni Jesús ni els seus discípuls estaven allí, pujà a les barques i anà a Cafarnaüm en busca de Jesús. Quan el trobaren en l'atra vora, estranyats, li van preguntar: «Mestre, ¿quàn has vingut ací?».

Jesús els respongué: «La veritat és que vosatres no em busqueu pels prodigis que heu vist, sino perque heu menjat tot el pa que heu volgut. No vos heu de preocupar per un menjar que es fa malbé, sino per a conseguir el que es conserva sempre, el que dona la vida eterna. Este és l'aliment que vos donarà el Fill de l'home, a qui el Pare, Deu, ha marcat en el sagell de la seua autoritat».

Els li preguntaren: «¿Qué hem de fer per a portar-nos com Deu vol?».

Jesús els contestà: «Lo que Deu vol de vosatres és que cregau en el qui Ell ha enviat».

Li replicaren: «¿Quina senyal visible nos pots donar per a que cregam en tu? ¿Quines obres fas? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, com diu l'Escritura: «Els donà a menjar pa del cel».

Jesús els respongué: «No va ser Moisès qui vos donà pa celestial; és mon Pare qui vos dona el verdader pa del cel, perquè el pa que dona Deu és el que baixa del cel per a donar vida al món».

Els li van dir: «Senyor, dona-nos sempre d'eixe pa». Jesús els contestà: «Yo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran mai fam, i els qui creuen en mi no tindran mai set».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

En la força d'aquell aliment caminà fins a la montanya de Deu

Lectura del primer llibre dels Reis 19, 4-8

Per aquell temps:

Elies caminà durant un dia pel desert, s'assentà a l'ombra d'una ginesta i demanà la mort pregant d'esta manera: «Ya n'hi ha prou, Senyor. Lleva'm la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares, que també han mort». En acabant se gità baix d'aquella ginesta i s'adormí.

Mentres dormia, un àngel el tocà i li va dir: «Alça't i menja». Elies va vore en el seu capçal un pa cuit a la brasa i un cànter d'aigua. Menjà, begué i s'adormí una atra volta.

L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: «Alça't i menja, que encara has de fer molt de camí». Ell s'alçà, menjà i begué i, en la força d'aquell aliment, caminà quaranta dies i quaranta nits fins que aplegà a l'Horep, la montanya de Deu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R./: Cf. 9a)

R./ Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindrè sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. **R./**

Tots a l'hora glorifiquem al Senyor,
exalcem tots junts el seu nom.
He demanat al Senyor que m'aconsellara;
ell me respongué i em salvà de tots els meus terrors. **R./**

Mireu-lo be i vos omplirà de llum;
ya no haureu de baixar els ulls, avergonyits.
Quan l'afligit invoca al Senyor,
ell l'escolta i el salva del perill. **R./**

L'àngel del Senyor acampa al rededor dels seus fidels
i els protegix.
Tasteu i voreu qué bo és el Senyor;
feliç qui s'acull ad ell. **R./**

SEGONA LLECTURA
Vixcau amant igual com Crist amà

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 4, 30 – 5, 2

Germans:

No entristiu a l'Esperit Sant en que Deu vos ha marcat per a reconèixer-vos el dia de la lliberació final.

Llunt de vosatres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qualsevol classe de maldat. Sigau, en canvi, bondadosos i compassius; i perdoneu-vos els uns als altres com Deu vos ha perdonat en Crist.

Sou fills benamats de Deu: procureu imitar-lo. Vixcau en l'amor, igual com Crist nos amà i s'entregà per nosatres, oferint-se a Deu com una víctima d'olor agradable.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 6, 51-52

R./ Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. **R./** Aleluya.

EVANGELI
Yo soc el pa viu baixat del cel

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 6, 41-51

En aquell temps:

El judeus murmuraven de Jesús perquè havia dit que ell era «el pa baixat del cel», i es preguntaven: «Este, ¿no és Jesús, el fill de Josep?, ¿cóm ara diu que ha baixat del cel?».

Jesús els digué: «Deixeu-vos de criticar. Ningú pot vindre a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat. I als qui venen a mi yo els resucitaré l'últim dia. Diu el llibre dels Profetes que “tots seran instruïts per Deu”. Tots els qui escolten l'ensenyança del Pare i la deprenen venen a mi. En açò no vullc dir que algú haja vist mai al Pare: només el qui ve de Deu, eixe sí que ha vist al Pare. Vos ho dic en bona veritat: els qui creuen tenen vida eterna.

Yo soc el pa que dona la vida. Els vostres pares menjaren el manà en el desert i moriren; este és el pa que baixa del cel a fi de que no muiga ningú dels qui el mengen.

Yo soc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja d'este pa viurà sempre, i el pa que yo done és la meua carn per a la vida del món».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XX DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Vingau a menjar el meu pa i a beure els meus vins

Lectura del llibre dels Proverbis 9, 1- 6

La sabiduria ha construït el seu palau, ha posat set columnes; prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seua taula. En acabant envia a les criades a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguen els il·letrats».

I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Vingau a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu i avançareu pel camí del coneixement».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 33, 2-3. 10-11. 12-13. 14-15 (R./: 9a)

R./ Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindrè sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. **R./**

Sants del Senyor, venereu-lo;
venereu-lo i no vos faltarà res.
Els rics s'empobriran i passaran fam,
pero als qui busquen al Senyor no els faltarà ningun be. **R./**

Vingau, fills meus, escolteu-me;
vos ensenyaré com heu de venerar al Senyor.
¿Quí és l'home que s'estima la vida,
que vol viure temps de benestar? **R./**

Guarda't la llengua del mal,
que no diguen res de fals els teus llavis.
Decanta't del mal i fes el be,
busca la pau i procura conseguir-la. **R./**

SEGONA LLECTURA

Mireu d'entendre qué vol de vosatres el Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 5, 15-20

Germans:

Doneu-vos conte be de cóm vos comporteu: no sigau com la gent que no sap lo que es fa, sino com gent de coneiximent; mireu d'aprofitar-vos del moment present perque els temps que vivim són roïns. No sigau d'aquells que no fan cas de res: mireu, més be, d'entendre qué vol de vosatres el Senyor.

No begau massa, que el vi du al llibertinage; deixeu que vos òmpliga l'Esperit Sant. Reciteu entre vosatres salms, himnes i càntics espirituals; canteu i toqueu per al Senyor des del fondo dels vostres cors, donant gràcies sempre i de tot a Deu Pare, en el nom de Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 6, 57

R./ Aleluya. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc està en mi i yo en ell, diu el Senyor. R./ Aleluya.

EVANGELI

La meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 6, 51-58

En aquell temps, Jesús digué als jueus:

«Yo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja d'este pa viurà per a sempre. Més encara: el pa que yo done és la meua carn per a que done vida al món.

Els jueus se posaren a discutir i dien: «¿Cóm s'ho pot arreglar este per a donar-nos a menjar la seua carn?».

Jesús els respongué:

«La veritat és que, si no mengem la carn del Fill de l'home i no beveu la seua sanc, no tindreu vida en vosatres. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc té vida eterna i yo el resucitaré l'últim dia.

Per cert: la meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc està en mi i yo en ell. El Pare que viu m'ha enviat a mi, i yo vixc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen viuran gràcies a mi.

Este és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells moriren; pero els qui mengen d'este pa viuran per a sempre».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Volem adorar al Senyor, que és el nostre Deu

Lectura del llibre de Josué 24, 1-2a. 15 -17. 18b

Per aquells dies:

Josué reuní en Siquem a totes les tribus d'Israel i cridà als ancians d'Israel, als seus caporals, als seus juges i als seus magistrats. Se presentaren tots davant de Deu i Josué digué a tot el poble: «Si no vos pareix be servir al Senyor, trieu hui a qui voleu servir: als deus que adoraven els vostres pares quan vivien en la regió occidental de l'Éufrates, o als deus dels amorreus, en la terra dels quals viviu. Pero yo i la meua família hem decidit adorar al Senyor».

El poble respongué: «Mai de la vida abandonarem al Senyor per a adorar a uns altres deus. El Senyor, nostre Deu, és qui nos va traure, a nosatres i als nostres pares, de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud; ell obrà davant dels nostres ulls aquells prodigis tan grans i nos guardà per a on anàvem, en mig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosatres estem decidits a servir al Senyor, que és el nostre Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 33, 2-3. 17 i 16. 18-19. 20-21. 22-23 (R./: 9a)

R./ Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindrè sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. **R./**

El Senyor s'encara als malvats
per a borrar de la terra la seua memòria.
Els ulls del Senyor velen pels justs
i els escolta quan demanen auxili. **R./**

Quan criden, el Senyor els escolta
i els trau de tots els perills seus.
El Senyor està prop dels afligits,
ell salva als abatuts. **R./**

Els justs sofriuen molts mals,
pero el Senyor sempre els llibera;
vela per cada u dels seus ossos
i no els podrà trencar ningú. *R./*

La malícia du al malvat a la mort,
els qui detesten al just expiaran la seua culpa.
El Senyor redimix als seus serfs;
i no serà castigat el qui es refugia en ell. *R./*

SEGONA LLECTURA

Este és un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Iglésia

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes *5, 21-32*

Germans:

Respecteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. Que les dones respecten als seus marits, com tots respectem al Senyor, perquè el marit és cap de la seua muller igual com Crist és el cap i salvador de l'Iglésia, que és com el seu cos. Per tant, igual com l'Iglésia és dòcil a Crist, les dones ho han de ser en tot als seus marits.

I vosatres, marits, ameua a les vostres dones com Crist ama a l'Iglésia; la vol tant que s'ha entregat a la mort per ella a fi de consagrar-la a Deu, purificant-la en el bany de l'aigua, acompanyat de la paraula. D'este modo s'ha preparat una Iglésia gloriosa sense taca ni arruga, ni res paregut: una Iglésia, tota santa i immaculada.

Seguint este model, els marits han de voler a les seues dones com al seu cos que són. Qui ama a la seua muller és com si es volguera ad ell mateix; puix no hi ha hagut mai ningú que odiara al seu propi cos; ben al contrari, tots l'alimenten i el visten.

És lo que Crist fa en la seua Iglésia, que és el seu cos, del qual tots nosatres som membres vius. Per a dir-ho en paraules de l'Escritura: «Per això l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i, des d'eixe instant, els dos seran una sola carn». Este és un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Iglésia.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 6, 63b. 68b

R./ Aleluya. Les teues paraules, Senyor, són esperit i són vida. Tu tens paraules de vida eterna. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Senyor, ¿a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 6, 60 - 69

En aquell temps:

Molts dels discípuls de Jesús, quan l'oïren, van dir: «Açò que diu és inadmissible. ¿Qui és capaç d'acceptar-ho?».

Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'ell, i els va dir: «¿Vos escandalisa això que vos he dit? Puix, ¿qué diríeu si véreu al Fill de l'home pujar a on estava primer? L'Esperit és el qui dona la vida; la carn no servix per a res. Les paraules que yo vos he dit són esperit i són vida. Pero entre vosatres hi ha alguns que no creuen».

És que Jesús sabia, des del principi, qui eren els qui no creïen i qui l'havia de traïcionar.

I afegí: «Per això vos he dit abans que ningú pot acceptar-me si mon Pare no li concedix este dò».

Des d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit l'abandonaren i ya no anaven en ell.

Jesús preguntà als dotze: «¿També vosatres me voleu abandonar?».

Simó Pere li respongué: «Senyor. ¿A qui aniríem? Només tu tens paraules de vida eterna; i nosatres creem i sabem que tu eres Crist, el Fill de Deu».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

*No afegiu res als manaments que yo vos done...
compliu els manaments del Senyor*

Lectura del llibre del Deuteronomi 4, 1-2. 6-8

Moisés digué al poble:

«Ara, Israel, escolta els manaments i decrets que hui t'ensenye i complix-los. Aixina viureu i entrareu en possessió de la terra que el Senyor, el Deu dels vostres pares, vos dona. No afegiu res als manaments que yo vos done ni lleveu res. Compliu els preceptes del Senyor, el vostre Deu, que vos done hui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica.

Si ho feu aixina, tots els pobles vos tindran per hòmens de juí i molt intel·ligents; els quals, quan sàpien que vos he donat tots estos decrets, diran: «Realment, este poble és una nació sensata i molt intel·ligent». Perque ¿quina és la nació que té als seus deus tan prop com el Senyor, nostre Deu, que està prop de nosatres sempre que l'invoquem? I, ¿quina és la gran nació que té uns decrets i unes prescripcions tan justes com esta Llei que yo vos done hui?».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 14, 2-3ab. 3cd-4ab. 5 (R./: 1a)

R./ Senyor, ¿quí podrà quedar-se en ta casa?

Qui es comporta honradament i obra en rectitut,
qui diu la veritat com la pensa
i, quan parla, no sembla calúmnies. **R./**

Qui no fa mal al seu veí
ni diu de ningú res infamant;
qui als ulls d'ell conten ben poc els descreguts
i vol i honra als qui temen al Senyor. **R./**

Qui no fia els seus diners abusivament
i qui no es ven per a fer-li mal a l'inocent.
Qui obra d'este modo no sucumbirà mai. **R./**

SEGONA LLECTURA
Heu de posar en pràctica la paraula

Lectura de la carta de sant Jaume 1, 16b-18. 21b-22. 27

Germans meus benvolguts:

Tot lo que tenim de bo i tot dò perfecte prové de dalt, del creador de la llum, en qui res canvia ni hi ha ninguna ombra de variació. Ell, per la seua lliure voluntat i en la paraula de la veritat, nos ha engendrat a la vida per a que fórem com un primer fruit de tot lo que ha creat.

Acolliu dòcilment el message que, plantat en vosatres, té el poder de salvarvos. Pero no vos llimiteu a escoltar-lo, que vos enganyaríeu a vosatres mateixos; l'heu de posar en pràctica.

La religiositat autèntica, i sense taca als ulls de Deu Pare, és que ajudeu als dèbils i als desvalguts en les seues necessitats i que vos gardeu incontaminats de la malícia del món.

Paraula de Deu.

Aleluya Ja 1, 18

R./ Aleluya. El Pare, per la seua lliure voluntat i en la paraula de la veritat, nos ha engendrat a la vida per a que fórem com un primer fruit de tot lo que ha creat. **R./** Aleluya.

EVANGELI

*Vosatres abandoneu els manaments de Deu
per a mantindre les tradicions dels hòmens*

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 7, 1-8. 14-15. 21-23

En aquell temps:

Els fariseus, i alguns escribes que venien de Jerusalem, se reuniren al rededor de Jesús i es donaren conte de que alguns dels seus discípuls menjaven en les mans impures, és dir, sense haver fet la cerimònia de llavar-se-les. (Puix els fariseus, i en general tots els judeus, aferrant-se a la tradició dels seus antepassats, no mengen mai sense haver-se llavat primer les mans ritualment; i quan tornen del mercat no mengen si abans no s'han banyat; i observen, per tradició, moltes pràctiques paregudes, com escurar els gots, els pichers i els atifells metàlics).

Els fariseus, per tant, i els escribes preguntaren a Jesús:.

«¿Per qué els teus discípuls no seguixen la tradició dels ancians i mengen en les mans impures?».

Jesús els respongué: «¡Hipòcrites! ¡Quànta raó tenia Isaïes quan va profetisar de vosatres, com diu l'Escriptura!: “Este poble m'honra de llavis a fòra, pero el seu cor se manté molt llunt de mi. El cult que em dona és ben inútil porque lo únic que

ensenyen és a complir preceptes humans”. Vosatres abandoneu els manaments de Deu per a mantindre les tradicions dels hòmens».

En acabant, Jesús cridà a la gent i els va dir: «Escolteu-me tots i entengau be açò que vos dic: Res de lo que, des de fòra, entra en l’home el pot contaminar; només lo que ix del cor de l’home és lo que pot contaminar-lo, porque de dins de l’home, és dir, del fondo del seu cor ixen les males intencions que el porten a cometre les immoralitats sexuals, les lladronícies, els assassinats, els adulteris, l’avarícia, la maldat, els enganys, les indecències, l’enveja, la blasfèmia, l’orgull, l’imbecilitat. Tot açò tan roïn que ix de dins és lo que contamina a l’home».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXIII** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Les orelles dels sorts s'obriran i la llengua del mut cridarà de goig

Lectura del llibre del profeta Isaïes **35, 4 -7a**

Digau als de cor acovardit: «Sigau valents, no tingau por. Ací teniu al vostre Deu que ve a fer justícia; ve ell en persona a rescabalar-se i vos salvarà».

Se desapegaran els ulls dels cegos, les orelles dels sorts s'obriran; els coixos, com els cervos, saltaran i la llengua dels muts cridarà de goig perquè l'aigua ha brollat en l'estepa, han naixcut torrents en el desert.

Les terres ardoroses ara són estanys i la terra de la set està plena de fonts d'aigua.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 145, 6c-7. 8-9a. 9bc-10 (R./: 1)

R./ Alaba al Senyor, ànima meua.

O be: Aleluya.

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits
i dona pa als famolencs. **R./**

El Senyor dona la vista als cegos,
el Senyor adreça als qui han caigut,
el Senyor ama als qui són justs,
el Senyor guarda als forasters. **R./**

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda,
i també capgira el camí dels qui fan el mal.
El Senyor regna eternament;
i és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

¿No sabeu que Deu ha escollit als pobres per a fer-los hereus del Regne?

Lectura de la carta de sant Jaume 2, 1-5

Germans meus:

Vosatres, que creueu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no comprometau la vostra fe en favoritismes entre persones. Supongam, per eixemple, que a la vostra reunió entren dos hòmens: u molt ben vestit i en un anell d'or en el dit, i un altre pobre mal vestit.

Si vos fixeu primer en el qui va ben vestit i li dieu: «Vosté assente's ací, que estarà millor», pero al pobre li dieu: «Tu queda't ací dret» o «assenta't en terra, als meus peus», ¿no establiríeu diferències entre vosatres, i seríeu hòmens que juguen en criteris roïns?

Escolteu, germans meus benamats: Sapiau que Deu s'ha triat als pobres d'este món per a fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promés als qui el volen.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 4, 23

R./ Aleluya. Jesús predicava la Bona Nova del Regne i curava totes les malalties i dolències de la gent. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Fa que senten els sorts i que els muts parlen

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 7, 31-37

En aquell temps:

Jesús se n'ixqué del territori de Tir i, pel camí de Sidó, se n'anà cap a la mar de Galilea a través del territori de la Decàpolis.

Allí li portaren a un home sort, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imponguera les mans. Jesús se l'endugué a un costat, llunt de la gent, li ficà els dits en les orelles, i en la seua saliva li tocà la llengua; en acabant, alçant els ulls al cel, sospirà i digué: «*Effetà*», que vol dir, «obri't». A l'instant, s'obriren les orelles del sort, la llengua se li deslligà i parlava correctament.

Jesús prohibí als presents que ho digueren a ningú, pero quant més els ho prohibia, més ho explicaven a tota la gent, i no se'n podien avindre.

I dien: «Este home tot ho ha fet be. Inclús ha fet que els sorts senten i que els muts parlen».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXIV** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

He parat l'esquena als qui m'assotaven

Lectura del llibre del profeta Isaïes **50, 5-9a**

El Senyor m'ha parlat a l'orella i yo no m'he resistit ni m'he fet arrere; he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i salivades.

El Senyor m'ajuda; per això no em done per vençut; per això pare la cara com una roca i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat al juge que em declara innocent. ¿Quí vol entaular pleit contra mi? Puix comparegam junts. ¿Quí vol ser el meu acusador? Que se m'acoste. Deu, el Senyor, me defén: ¿quí em podrà condemnar?

Paraula de Deu.

Salm responsorial 114, 1-2. 3-4. 5-6. 8-9 (R./: 9)

R./ Continuaré caminant en la presència del Senyor,
entre els qui viuen.

O be: Aleluya.

Vullc de tot cor al Senyor:
el Senyor ha escoltat la meua súplica,
ha escoltat la meua clamor
quan l'invocava. **R./**

Me rodejaven els llaços de la mort,
tenia davant de mi els seus paranys
i dins de mi l'angústia i el desfici.
Vaig invocar el nom del Senyor:
«Ah, Senyor, salva'm la vida». **R./**

El Senyor és just i benigne,
el nostre Deu és compassiu.
El Senyor salvaguarda als senzills;
yo era dèbil i m'ha salvat. **R./**

Ha lliberat de la mort la meua vida,
els meus ulls de negar-se en un plor
i els meus peus de donar un pas en fals.
Continuaré caminant en la presència del Senyor,
entre els qui viuen. **R./**

SEGONA LLECTURA

Si no hi ha obres, la fe a soles està morta

Lectura de la carta de sant Jaume 2, 14-18

Germans meus:

Si algú diu que té fe i no ho demostra en les obres, ¿de qué li serviria?; ¿la fe el podrà salvar? Supongam que u dels nostres germans o germanes no té ni vestit ni l'aliment de cada dia. Si acodix a vosatres i li dieu: «Deu t'ampare, germà; que trobes en qué abrigar-te be i asseciar la fam», pero no li doneu res de lo que necessita, ¿de qué li servirien les vostres paraules?

En la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe a soles està morta de raïl. També es pot pensar d'este modo: tu dius que tens la fe; yo, en canvi, tinc les obres. Puix be, si pots, demostra'm que tens fe sense les obres, que yo, en les obres, te demostraré la meua fe.

Paraula de Deu.

Aleluya Gàl 6, 14

R./ Aleluya. Deu me lliure de gloriar-me en res que no siga la creu de nostre Senyor Jesucrist, en la qual el món ha mort per a mi i yo per al món. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Tu eres el Messies... El Fill de l'home ha de patir molt

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 8, 27-35

En aquell temps:

Jesús, en els seus discípuls, se n'anà als poblets de Cesarea de Filips i pel camí els preguntà: ¿Quí diu la gent que soc yo?».

Els li respongueren: «Uns diuen que eres Joan Batiste; uns atres, que eres Elies; i uns atres, que eres algú dels profetes».

Jesús tornà a preguntar: «I vosatres, ¿quí dieu que soc yo?».

Pere li respongué: «Tu eres el Messies». Pero ell els prohibí severament que ho digueren a ningú.

I des d'aquell moment començà a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els escribes l'han de rebujar; més tart l'han de matar, pero al cap de tres dies resucitarà». I els ho dia en tota claritat. Pere, enduent-se'l a part, se posà a contradir-lo.

Però Jesús se girà, renyí a Pere davant dels discípuls i digué: «Fuig d'ací, Satanàs. Tu no penses com Deu, sino com els hòmens».

En acabant cridà a la gent i als seus discípuls i els va dir: «Si algú vol vindre-se'n en mi que es negue ad ell mateix, que prenga la seua creu i em seguixca. Perque qui vullga salvar la seua vida la perdrà, pero qui done la seua vida per mi i per l'Evangelí la salvarà».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXV** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA
Condenem-lo a una mort vergonyosa

Lectura del llibre de la Sabiduria **2, 12. 17-20**

Els malvats dien:

«Vigilem al just, que nos fa nosa i és contrari a tot lo que fem; nos retrau que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació que se nos ha donat. A vore si és veritat això que diu; provem cóm serà la seua fi.

Si realment el just és fill de Deu, Deu el defensarà i el salvarà dels qui el perseguixen. Posem-lo a prova; ultragem-lo i torturem-lo, a vore si es manté seré; comprovem si sap soportar el mal; condenem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Deu ya el protegirà».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 53, 3-4. 5. 6 i 8 (R./: 6b)

R./ El Senyor fa costat a la meua ànima.

Deu poderós, fes-me justícia,
salva'm, pel teu nom.
Escolta la meua súplica,
escolta les meues paraules. **R./**

Mira cóm uns arrogants s'alcen contra mi,
en quina violència demanen la meua mort
i no pensen en Deu. **R./**

Pero és Deu qui m'ajuda,
el Senyor fa costat a la meua ànima.
De tot cor t'oferiré sacrificis
i t'alabaré, Senyor, porque eres bo. **R./**

SEGONA LLECTURA
*El fruit de la justícia naix de la llavor
que els hòmens pacificadors han sembrat en pau*

Lectura de la carta de sant Jaume 3, 16–4, 3

Benvolguts:

A on hi ha enveges i rivalitats hi ha pertorbació i maldats de tota espècie. Però la sabiduria que ve del cel és pura, pacífica, indulgent, conciliadora, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. Resumint: el fruit de la justícia naix de la llavor que els pacificadors sembren en pau.

¿D'a ón venen entre vosatres els conflictes i les rinyes? ¿No venen dels vostres desijos de plaer que lluiten en el vostre interior? Desigueu coses que no teniu i per això assessineu; envegeu coses que no podeu conseguir i per això renyiú i vos baralleu. Però vosatres no ho obteniu perque no ho demaneu. O be ho demaneu i no ho obteniu perque ho demaneu malament, en l'intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

Paraula de Deu.

Aleluya 2Tes 2, 14

R./ Aleluya. Deu, valent-se de l'Evangelí, nos ha cridat a posseir la glòria de Jesucrist, nostre Senyor. **R./** Aleluya.

EVANGELI
El Fill de l'home serà entregat...
Si algú vol ser el primer ha de ser el servidor de tots

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 9, 30-37

En aquell temps:

Jesús i els discípuls passaren per Galilea, però Jesús no volia que ho sabera ningú. I es dedicà a instruir als seus discípuls, dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels hòmens, que el mataran i, despuix de mort, resucitarà al cap de tres dies». Ells no entenien qué volia dir, però no s'atreviren a fer-li preguntes.

Aplegaren a Cafarnaüm i, una volta en casa, els preguntà: «¿Qué discutíeu pel camí?». Però ells callaven perque pel camí havien vengut discutint quin d'ells seria el més important. Jesús s'assentà, cridà als dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer que siga l'últim i el servidor de tots».

En acabant feu vindre a un chiquet, el posà en mig d'ells i, duent-lo al braç, els va dir: «Qui acull a u d'estos chiquets en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sino al qui m'ha enviat».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

¿Estàs celós de mi? ¡Qué be si tot el poble tinguera el dò de profecia!

Lectura del llibre dels Números 11, 25-29

Per aquells dies:

El Senyor baixà en el núvol i parlava en Moisés, i, prenent de l'Esperit que Moisés tenia, el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit se posà damunt d'ells, començaren a profetisar sense parar. En el campament havien quedat dos hòmens, Eldat i Medat, inscrits entre els setanta, pero que no s'havien presentat davant del tabernàcul. L'Esperit també es posà damunt d'ells i allí mateix, en el campament, començaren a profetisar.

Un jove anà corrent a fer-li-ho saber a Moisés. Josué, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisés, digué: «Moisés, senyor meu, prohibix-los-ho». Pero Moisés li respongué:

«¿Estàs celós de mi? ¡Qué be si tot el poble del Senyor tinguera el dò de profecia i el Senyor els donara a tots el seu Esperit!».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 18, 8. 10. 12-13. 14 (R./: 9a)

R./ Els preceptes del Senyor òmplin de goig el cor.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit.
És segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instrúix a l'ignorant. **R./**

El temor del Senyor és cosa santa
i es manté per a sempre més i més;
els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. **R./**

El teu servent està sempre a punt
per a guardar els teus preceptes en profit;
pero, ¿quí es dona conte dels propis erros?
Perdona'm de lo que em passa d'inadvertit. **R./**

Guarda'm també, Senyor, de l'orgull
a fi de que no s'apodere de mi;
és aixina com seré bo de veritat
i quedaré net de totes les meues culpes. **R./**

SEGONA LLECTURA

Les vostres riqueses s'han podrit

Lectura de la carta de sant Jaume **5, 1-6**

Ara vos parle a vosatres, els rics. Ploreu desconsoladament a la vista de les desgràcies que vos cauran damunt. Les vostres riqueses estan podrides; s'han arnat els vostres vestits; s'han rovellat, inclús, el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i vos devorará les carns com si fora el fòc. ¿Per qué heu acumulat riqueses precisament ara que el temps s'acaba?

El jornal que heu escatimat als vostres treballadors clama contra vosatres, i el seu clamor ha aplegat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu vixcut ací en la terra una vida de delícies i plaers, i per això vos heu fet grossos com el bestiar per al dia de la matança. Heu condenat al just, l'heu assassinat, i ell ya no vos opon resistència.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 17, 17ba

R./ Aleluya. La teua paraula és veritat, Senyor: consagra-nos en la veritat. **R./**
Aleluya.

EVANGELI

*Qui no està contra nosatres, està en nosatres.
Si la teua mà te fa caure en pecat, talla-te-la*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc **9, 38-43.45.47-48**

En aquell temps:

Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist a u que es valia del teu nom per a expulsar dimonis i hem intentat prohibir-li-ho perque no és dels nostres».

Jesús respongué: «No li ho prohibiu».

Qui, en nom meu, faça milacres, no podrà al mateix temps malparlar de mi. Qui no està contra vosatres, està en vosatres.

I qui vos done una gota d'aigua en el meu nom, perque sou de Crist, vos dic de veritat que no quedarà sense recompensa.

Pero, a qui escandalise a u d'estos chiquets que creuen en mi, li valdria més que el tiraren a la mar en una roda de molí lligada al coll.

Si la teua mà et fa caure en pecat, talla-te-la, perque val més que entres en la

vida eterna sense mà, que no que vages en les dos mans a l'infern, al fòc que mai s'apaga. Si el teu peu te fa caure en pecat, talla-te'l, perquè val més que entres en la vida eterna sense peu, que no que sigues llançat en els dos peus a l'infern. I si el teu ull te fa caure en pecat, arranca-te'l, perquè val més que entres en el Regne de Deu en un sol ull, que no que sigues llançat en els dos ulls a l'infern, a on el corcò no es mor mai i el fòc no s'apaga.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *Els dos formen una sola família*

Lectura del llibre del Gènesis 2, 18-24

El Senyor-Deu digué:

«No seria bo que l'home estiguera a soles. Li faré ad algú com ell per a que l'ajude i l'acompanye».

El Senyor-Deu modelà de terra totes les bèsties salvages i tots els pardalets del cel i els presentà a l'home, a vore quin nom els donaria: i el nom que l'home donara a cada u dels animals, eixe seria el seu nom. L'home posà noms a cada u dels animals, domèstics i salvages, i a cada u dels aucells; pero no trobà a ningú com ell que fora capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia.

En aquell instant, el Senyor-Deu va fer caure a l'home en una sòn profunda i es quedà adormit. Li tragué una de les costelles i omplí de carn el buit que havia deixat. En acabant, de la costella que li havia tret, el Senyor-Deu va fer a la dòna i la presentà a l'home.

L'home digué: «Esta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà dòna perquè ha eixit de l'home». Per això, l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i ells dos seran una sola carn».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 127, 1-2. 3. 4-5. 6 (R./: Cf. 5)

R./ Que el Senyor nos beneïxca tots els dies de la nostra vida.

Feliços els qui temen al Senyor
i van seguint els seus camins.
Quan menges del fruit de les teues mans,
seràs feliç i afortunat. **R./**

La teua dòna serà com una parra fecunda
en l'intimitat de ta casa,
i els teus fills seran com plantons d'olivera
al rededor de la teua taula. **R./**

Esta és la recompensa dels qui temen al Senyor.
Que el Senyor te beneïxca des de Sió,
i que veges prosperar a Jerusalem
tots els dies de la teua vida. **R./**
Que pugues vore als fills dels teus fills.
¡Pau a Israel! **R./**

SEGONA LLECTURA

Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix Pare

Lectura de la carta als Hebreus 2, 9-11

Germans:

A Jesús, a qui Deu l'ha posat un poc per davall dels àngels, ara, despuix de la seua passió i la seua mort, el veem coronat de glòria i d'honor perque Deu, que nos ama, va voler que morira per tots.

En efecte, Deu, per qui i per a qui existix tot, va creure oportú, per tal de dur a una multitud de fills a la glòria, perfeccionar i consagrar en el sofriment al qui és l'autor i guia de la salvació d'ells.

I és que, tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix Pare; i per això no s'averkonyix de nomenar germans seus als hòmens.

Paraula de Deu.

Aleluya 1 Jn 4, 12

R./ Aleluya. Si nos amem, Deu està en nosatres; i el seu amor és tan gran dins de nosatres que no cal res més. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Lo que Deu ha unit, l'home no ho deu separar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 10, 2-16

En aquell temps:

Uns fariseus s'acostaren a Jesús per a provar-lo i li preguntaren si el marit se pot divorciar de la seua dòna.

Jesús els preguntà: «¿Qué vos ordenà Moisès?».

Els li respongueren: «Moisés permet donar a l'esposa un document de divorç i separar-se d'ella».

Jesús els va dir: «Moisés va escriure esta disposició perque sou durs de cor. Pero al principi «Deu creà a l'home i a la dòna; per això l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i els dos seran una sola carn. De modo que ya no són dos, sino dos en u. Per tant, lo que Deu ha unit, l'home no ho deu separar».

Una volta ya en casa, els discípuls tornaren a preguntar-li sobre lo mateix. Jesús els digué: «El qui es divorcia de la seua dòna i es casa en una atra, comet adulteri contra la primera; i si la dòna divorciada del seu marit es casa en un atre, també comet adulteri».

La gent va dur a Jesús uns chiquets per a que els imponguera les mans, pero els discípuls renyien als qui els havien portats. A Jesús li sabé mal que els renyiren i els va dir: «Deixeu que els chiquets vinguen a mi; no me'ls aparteu, perque el Regne de

Deu és dels qui són com ells. Vos ho dic de veritat: Qui no accepte el Regne de Deu com l'accepta un chiquet, no entrarà en ell». I abraçava als chiquets i els beneïa imponent-los les mans.

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc 10, 2-12

En aquell temps:

Uns fariseus s'acostaren a Jesús per a provar-lo i li preguntaren si el marit se pot divorciar de la seua dona.

Jesús els preguntà: «¿Qué vos ordenà Moisès?».

Els li respongueren: «Moisés permet donar a l'esposa un document de divorç i separar-se d'ella».

Jesús els va dir: «Moisés va escriure esta disposició perquè sou durs de cor. Però al principi «Deu creà a l'home i a la dona; per això l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i els dos seran una sola carn. De modo que ya no són dos, sino dos en u. Per tant, lo que Deu ha unit, l'home no ho deu separar».

Una volta ya en casa, els discípuls tornaren a preguntar-li sobre lo mateix. Jesús els digué: «El qui es divorcia de la seua dona i es casa en una atra, comet adulteri contra la primera; i si la dona divorciada del seu marit es casa en un altre, també comet adulteri».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Comparada en la sabiduria, tinc la riquesa per no res

Lectura del llibre de la Sabiduria 7, 7-11

Vaig demanar a Deu que em donara enteniment i m'ho concedí; vaig cridar a l'esperit de sabiduria i em vingué. La preferixc a insígnies i trons reals, i, comparada en ella, tinc la riquesa per no res. Ni tan sols la compare en les pedres precioses, perque tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra d'arena, i la plata no val més que el fanc.

Me l'estime més que la salut i la bellea, i vullc que em faça de llum perque la seua claror no s'apaga mai.

Juntament en la sabiduria m'han vingut tots els bens, du les seues mans plenes de riqueses incontables.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 89, 12-13. 14-15. 16-17 (R./: 14)

R./ Assecia-nos, Senyor, dels teus favors
i ho celebrarem tota la vida plens de goig.

Ensenya-nos a calcular els nostres dies
per tal d'adquirir un cor sensat.

Gira't, Senyor; ¿qué esperes?

Tin compassió dels teus serfs. **R./**

Assecia-nos dels teus favors, ya de bon matí,
i ho celebrarem tota la vida plens de goig.

Dona-nos tants dies d'alegria

com nos n'has donat d'afflicció;

tants anys de goig com n'hem tingut de penes. **R./**

Que pugam vore tots nosatres l'obra de les teues mans,
que els nostres fills vegem la teua glòria.

Que vinga sobre nosatres la bondat del Senyor, Deu nostre,

i enfortixca i consolide les obres de les nostres mans. **R./**

SEGONA LLECTURA

La paraula de Deu aclaria les intencions i els pensaments del cor

Lectura de la carta als Hebreus 4, 12-13

Germans:

La paraula de Deu és font de vida i d'eficàcia. És més tallant que una espasa de dos talls; tan penetrant que aplega a on es dividixen l'ànima i l'esperit, les juntes i el moll dels ossos, i aclaria les intencions i els pensaments del cor. En tot el món creat no hi ha res que Deu no veja clarament; tot està patent i al descobert davant dels ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes exhaustius.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 5, 3

R./ Aleluya. ¡Qué felixos són els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu!; el Regne del cel serà d'ells. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Ves a vendre tot lo que tens i vine en mi

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 10, 17-30

En aquell temps:

Un dia que Jesús eixia de camí, un jove anà corrent, s'agenollà als seus peus i li preguntà: «Mestre bo, ¿qué he de fer per a posseir la vida eterna?».

Jesús li va dir: «¿Per qué em dius bo? L'únic bo és Deu. Ya saps qué diuen els manaments: «No mataràs, no cometràs adulteri, no robaràs, no declararàs en fals contra un atre, no faràs ninguna estafa, honra a ton pare i a ta mare».

El jove respongué: «Tot açò ya ho he complit des de chiquet».

Jesús el mirà en afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot lo que tens, dona-ho als pobres i tindràs un tesoro guardat en el cel. En acabant, torna ací i seguix-me». Esta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà ben trist, porque era molt ric.

Jesús mirà al seu entorn i digué als discípuls: «¡Als qui són rics, qué difícil els serà entrar en el Regne de Deu!». Els discípuls, en sentir estes paraules, quedaren sorpresos; pero Jesús els tornà a dir: «Fills meus, ¡qué difícil va a ser als qui confien en les riqueses entrar en el Regne de Deu! És més fàcil per a un gamell passar pel forat d'una agulla, que per a un ric entrar en el Regne de Deu».

Els quedaren encara més sorpresos i es dien entre ells: «I, en este cas, ¿quí es podrà salvar?».

Jesús els mirà i els va dir: «Als hòmens, els és impossible, pero a Deu no, porque Deu ho pot tot».

Pere es posà a dir-li: «Mira, nosatres ho hem deixat tot per tal de seguir-te».

Jesús respongué: «Vos ho dic en tota veritat: els qui per mi i per anunciar l'Evangelí han deixat la casa, germans o germanes, pare o mare, fills o camps, no deixaran d'obtindre, en este món, cent voltes més en cases, germanes, germans, mare, fills i camps —encara que tot això siga en mig de persecucions—, i en el món futur obtindran la vida eterna».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc 10, 17-27

En aquell temps:

Un dia que Jesús eixia de camí, un jove anà corrent, s'agenollà als seus peus i li preguntà: «Mestre bo, ¿qué he de fer per a posseir la vida eterna?».

Jesús li va dir: «¿Per qué em dius bo? L'únic bo és Deu. Ya saps qué diuen els manaments: «No mataràs, no cometràs adulteri, no robaràs, no declararàs en fals contra un atre, no faràs ninguna estafa, honra a ton pare i a ta mare».

El jove respongué: «Tot açò ya ho he complit des de chiquet».

Jesús el mirà en afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot lo que tens, dona-ho als pobres i tindràs un tesor guardat en el cel. En acabant, torna ací i seguix-me». Esta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà ben trist, porque era molt ric.

Jesús mirà al seu entorn i digué als discípuls: «¿Als qui són rics, qué difícil els serà entrar en el Regne de Deu!». Els discípuls, en sentir estes paraules, quedaren sorpresos; pero Jesús els tornà a dir: «Fills meus, ¿qué difícil va a ser als qui confien en les riqueses entrar en el Regne de Deu! És més fàcil per a un gamell passar pel forat d'una agulla, que per a un ric entrar en el Regne de Deu».

Els quedaren encara més sorpresos i es dien entre ells: «I, en este cas, ¿quí es podrà salvar?».

Jesús els mirà i els va dir: «Als hòmens, els és impossible, pero a Deu no, porque Deu ho pot tot».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXIX** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà una descendència

Lectura del llibre del profeta Isaïes **53, 10-11**

El Senyor volgué que el sofriment el triturara. Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà la seua descendència, viurà llargament, i per ell el designi del Senyor aplegarà a bon port. Gràcies al sofriment de la seua ànima ara veu la llum; el just, en les penes que ha sofrit, ha justificat a uns atres perque ha carregat en les seues culpes.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 32, 4-5. 18-19. 20 i 22 (R./: 22)

R./ Que el teu amor, Senyor, no nos deixe mai; esta és l'esperança que tenim posada en tu.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat.
Ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. **R./**

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,
en els qui esperen en la seua misericòrdia,
per a lliurar de la mort les seues vides
i reanimar-los en temps de fam. **R./**

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem sempre de tu. **R./**

SEGONA LLECTURA

Acostem-nos confiadamment al tro de la gràcia de Deu

Lectura de la carta als Hebreus **4, 14-16**

Germans:

Mantingam-nos fermes en la fe que professem, ya que en Jesús, el Fill de Deu, tenim al gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant del mateix tro de Deu. Perque el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres

debilitats; ya que ell, igual que nosatres, ha segut provat en tot, a excepció d'una cosa: en el pecat. Per tant, acostem-nos confiadament al tro de la gràcia de Deu perquè és ben segur que es compadirà de nosatres, nos acollirà i nos concedirà, quan siga l'hora, l'auxili que necessitem.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 10, 45

R./ Aleluya. El Fill de l'home ha vingut a servir i a donar la seua vida com a preu de rescat per tots els hòmens. **R./** Aleluya.

EVANGELI

*El Fill de l'home ha vingut a donar la seua vida
com a preu de rescat per tots els hòmens*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 10, 35-45

En aquell temps:

Jaume i Joan, els dos fills del Zebedeu, s'acostaren a Jesús mentres anaven de camí, i li digueren: «Mestre, voldríem que nos concedires un favor que et demanarem».

Jesús els preguntà: «¿Qué voleu que faça per vosatres?».

Els li digueren: «Concedix-nos que un dia, en la teua glòria, nos assentem, l'u a la teua dreta i l'atre a la teua esquerra».

Jesús els respongué: «No sabeu qué demaneu. ¿Podreu beure el càlìç que yo bega i ser batejats en el batisme en que yo em batege?».

Els li digueren: «Sí que podrem».

Jesús els va dir: «És cert, vosatres beureu el càlìç que yo bega i sereu batejats en el batisme en que yo em batege; pero assentar-vos l'u a la meua dreta i l'atre a la meua esquerra no soc yo qui ho ha de concedir; és per als qui està reservat».

Quan els atres dèu ho van sentir, s'indignaren contra Jaume i Joan.

Jesús cridà als discípuls i els digué: «Ya sabeu que, en totes les nacions, els qui manen disponen dels seus súbdits com si foren els seus amos i els fan sentir el pes de la seua autoritat. Pero entre vosatres no ha de ser aixina: qui vullga ser important, ha de ser el vostre servidor; i qui vullga ser el principal, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sino a servir als atres i a donar la seua vida com a preu de rescat per tots els hòmens».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc 10, 42-45

En aquell temps:

Jesús cridà als discípuls i els digué: «Ya sabeu que, en totes les nacions, els qui manen disposen dels seus súbdits com si foren els seus amos i els fan sentir el pes de la seua autoritat. Però entre vosatres no ha de ser aixina: qui vullga ser important, ha de ser el vostre servidor; i qui vullga ser el principal, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sino a servir als altres i a donar la seua vida com a preu de rescat per tots els hòmens».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXX** DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA
Cegos i coixos, els faré tornar consolats

Lectura del llibre del profeta Jeremies **31, 7-9**

Açò diu el Senyor:

«Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacop, que és la millor de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat al seu poble, al restant d'Israel.

Yo els faré vindre del país del Nort i els reuniré des de l'extrem de la terra. Entre tots hi haurà cegos, coixos i mares que crien; tornarà una gentada immensa.

Havien eixit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rius d'aigua per un camí pla, sense entrepeçons. Perque yo soc un pare per a Israel i Efraïm és el meu fill major».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 125, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6 (R./: 3)

R./ És gran lo que el Senyor fa en favor nostre.

¡En quin goig ho celebrem!
Quan el Senyor restaurà la sort de Sió,
nos quedàrem com ensomiant;
la nostra boca s'omplí de rialles
i els nostres llavis de crits d'alegria. **R./**

Els atres pobles se dien: «És gran
lo que el Senyor ha fet a favor d'ells».
És gran lo que el Senyor fa en favor nostre.
¡En quin goig ho celebrem! **R./**

Canvia, Senyor, la nostra sort
com l'aigua renova l'estepa del Neguep.
Els qui sembraven en llàgrimes
criden de goig en la sega. **R./**

En anar, anaven plorant,
emportant-se la llavor;
en tornar, tornen cantant,
duent les seues garbes. **R./**

SEGONA LLECTURA

Eres sacerdot per a sempre com ho fon Melquisedec

Lectura de la carta als Hebreus 5, 1-6

El gran sacerdot, triat d'entre els hòmens, està destinat a representar als hòmens en lo que és de Deu per a oferir-li dons i sacrificis pels pecats. No li és gens difícil ser indulgent en els qui pequen per ignorància o per erro, perquè ell mateix experimenta per totes bandes les seues pròpies flaquees. Per això, necessita oferir sacrificis, tant pels seus propis pecats com pels del poble. Ademés, ningú es pot apropiari este honor: és Deu qui crida, com en el cas d'Aaron.

Igualment, Crist tampoc s'atribuí a sí mateix la glòria de ser gran sacerdot, sino que li la va donar aquell que li va dir: «Tu eres el meu Fill, yo t'he engendrat hui». O com diu en un altre lloc: «Tu eres sacerdot per a sempre segons l'orde de Melquisedec».

Paraula de Deu.

Aleluya 2 Tim 1, 10b

R./ Aleluya. Jesucrist, el nostre Salvador, ha desposseït a la mort del poder que tenia i, en la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplandir la llum de la vida. **R./** Aleluya.

EVANGELI

“Rabboni”, fes que m'hi veja

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 10, 46-52

En aquell temps:

Jesús ixqué de Jericó en els seus discípuls i molta més gent. A la vora del camí hi havia assentat, demanant caritat, un cego que es dia Bartimeu (és dir, fill de Timeu). Quan sentí dir que el qui passava era Jesús de Nazaret, començà a cridar: «Fill de Davit, Jesús, tin compassió de mi». Molts el renyien per a fer-lo callar, pero ell cridava cada volta més: «Fill de Davit, tin compassió de mi».

Jesús se parà i digué: «Crideu-lo». Ells cridaren al cego i li van dir: «Anima't i vine, que et crida». El cego, tirant la capa, s'alçà d'un bot i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Qué vols que et faça?». Li respongué el cego: «“Rabboni” (Mestre meu), fes que m'hi veja». Jesús li va dir: «Ves-te'n, la teua fe t'ha curat». I, a l'instant, Bartimeu s'hi va vore i el va seguir pel camí.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Escolta, Israel: Ama al Senyor, el teu Deu, en tot el cor

Lectura del llibre del Deuteronomi **6, 2-6**

Per aquells dies:

Moisés digué al poble: «Tem al Senyor, el teu Deu; complix, durant tota la vida, els manaments que yo vos done, tant a tu com als teus fills i als fills dels teus fills. Aixina viureu anys i més anys.

Escolta-ho, Israel, i posa en pràctica açò que et mane; aixina seràs un poble feliç i numerós en una terra que dona llet i mel, com el Senyor ho va prometre als teus pares.

Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Deu, el Senyor és únic. Ama al Senyor, el teu Deu, en tot el cor, en tota l'ànima i en totes les forces. Guarda en el teu cor les paraules dels manaments que hui yo et done».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 17, 2-3. 3bc-4. 47 i 51ab (R./: 2)

R./ Yo et vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea.

Yo et vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea,
la meua roca, la muralla i el refugi meu. **R./**

Deu meu, fortí a on yo m'ampare,
escut i castell de la meua defensa.
Yo clame al Senyor, a qui adore,
i per això quedaré lliure dels qui em perseguixen. **R./**

¡Vixca el Senyor; beneïda siga la meua Roca!
Beneït siga el meu Deu i Salvador.
Ell ha donat una gran victòria al seu rei
i ha mostrat el seu amor al seu Ungit. **R./**

SEGONA LLECTURA

Jesús, que viu per a sempre, no traspasa a ningú les funcions sacerdotals

Lectura de la carta als Hebreus 7, 23 -28

Germans:

Els sacerdots de l'antiga aliança van ser molts perquè la mort els impedia prolongar els seus càrrecs. Però Jesús, que viu per a sempre, té un sacerdoci que és etern. Per això té el poder de salvar de forma definitiva a tots els qui per ell s'acosten a Deu, ja que viu sempre intercedint a favor d'ells.

Un gran sacerdot, com este, és el que necessitàvem: sant, innocent i incontaminat; per això va ser tret d'en mig dels pecadors i elevat més amunt del cel. Jesús no necessita, com els altres grans sacerdots, oferir víctimes cada dia, tant pels seus propis pecats com pels del poble. Ell se va oferir a sí mateix tot d'una per a sempre.

La Llei havia fet sacerdots a uns hòmens plens de flaquees; mentres que Deu, per la seua paraula de jurament, que ha substituït a la Llei, ha consagrat al Fill, constituint-lo sacerdot perfectíssim per a sempre.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 14, 23

R./ Aleluya. El qui em vol de veres farà cas de lo que yo dic, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i el Pare i yo vindrem ad ell i viurem en ell. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Amar a Deu és lo primer. Lo segon és amar als atres

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 12, 28b-34

En aquell temps:

U dels mestres de la Llei s'acostà a Jesús i li va fer esta pregunta: «¿Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?».

Jesús li respongué: El primer és: Escolta, Israel: El Senyor, nostre Deu, és l'únic Senyor. «Amaràs al Senyor, el teu Deu, en tot el cor, en tota l'ànima, en tot el pensament i en totes les forces». El segon és: «Amaràs als atres com a tu mateix». Més gran que estos ya no hi ha un altre manament.

El mestre de la Llei digué a Jesús: «Molt be, Mestre. Ya sé quina és la veritat: que Deu és únic i que no n'hi ha un altre llevat d'ell; que amar-lo en tot el cor, en tot el pensament i en totes les forces, i amar als atres com a u mateix, és millor que tots els sacrificis i totes les ofrenes cremades en l'altar».

Jesús, en sentir esta resposta tan sensata, li va dir: «Tu no estàs llunt del Regne de Deu». I ningú s'atreví a fer-li ya més preguntats.

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

La viuda va fer un panet i li'l donà a Elies

Lectura del primer llibre dels Reis **17, 10-16**

Per aquell temps:

El profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan aplegà a l'entrada del poble, hi havia allí una viuda que arreplegava llenya. Elies la cridà i li va dir: «Porta'm, per favor, un poc d'aigua en un got per a beure». Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: «Porta'm, també, un tros de pa».

Ella li respongué: «Per la vida del Senyor, el teu Deu, te jure que no ne tinc gens. Només tinc un grapat de farina en l'orceta i un poquet d'oli en el setrill. Ara estava arreplegant estes branquetes i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Nos el menjarem i en acabant morirem».

Elies li va dir: «No tingues por. Fes-ho com dius, pero primer fes un panet per a mi i dona-me'l. Més tart ya ne faràs per a tu i per al teu fill.

Açò diu el Senyor, Deu d'Israel: "No es buidarà l'orça de la farina ni s'acabarà l'oli del setrill fins al dia en que el Senyor envie la pluja sobre la terra"».

Ella va fer lo que Elies li havia dit; i durant molts dies, tant ella com la seua família, van poder menjar: no es va buidar l'orça de la farina ni s'acabà l'oli del setrill, com el Senyor havia dit per boca d'Elies.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 145, 6c-7, 8-9a. 9bc-10 (R./: 1)

R./ Alaba al Senyor, ànima meua.

O be: Aleluya

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits
i dona pa als famolencs.
El Senyor llibera als detinguts. **R./**

El Senyor dona la vista als cegos,
el Senyor adreça als qui han caigut;
el Senyor ama als qui són justs;
el Senyor guarda als forasters. **R./**

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda
i també capgira el camí dels qui fan el mal.
El Senyor regna eternament
i és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

Crist va ser oferit una sola volta, quan va prendre damunt d'ell els pecats de tots

Lectura de la carta als Hebreus **9, 24-28**

Crist no va entrar en aquell santuari fet per mà d'hòmens, a image del verdader, sino que entrà en el mateix cel, a on ara, en presència de Deu, intercedix per nosatres. Tampoc s'ha d'oferir ell mateix moltes voltes, com el gran sacerdot que entrava en el santuari cada any i oferia una sanc que no era la seua. Si haguera segut aixina, Crist hauria hagut de patir moltes voltes des de la creació del món. De fet, Crist només s'ha manifestat una sola volta ara, en el moment culminant de l'història, oferint-se ell mateix com a víctima per a destruir el pecat.

Els hòmens han de morir una sola volta i, despuix de la mort, vindrà el juí de Deu. D'un modo paregut, Crist se va oferir una sola volta en sacrifici, quan va prendre damunt d'ell els pecats de tots; en acabant tornarà a manifestar-se, no ya per raó dels pecats, sino per a salvar ad aquells que l'esperen en el moment de la seua vinguda.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 5, 3

R./ Aleluya. ¡Qué felixos són els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu!; el Regne del cel serà d'ells. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Esta viuda pobra és la que ha donat més de tots

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc **12, 38-44**

En aquell temps:

Jesús, instruint a la gent, dia: «No vos fieu dels mestres de la Llei; els agrada passejar-se en els seus vestits suntuosos i que la gent els salude en les places; que els facen ocupar els llocs preferents en les sinagogues i els primers llocs en els convits. Eixos, que devoren els bens de les viudes i, en el moment de l'oració, per a fer-se notar se posen filactèries ben llargues, són els qui seran jujats més rigorosament».

Jesús, assentat en el temple, davant de la sala del tesor, estava mirant cóm la gent tirava diners. Molts rics ne tiraven en prou quantitat; pero vingué una viuda pobra que tirà dos monedes de poc de valor.

Jesús cridà als discípuls i els digué: «Vos dic de veritat que esta viuda pobra és la que ha donat més de tots; perque els atres han donat de lo que els sobrava, pero ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot lo que tenia».

Paraula del Senyor.

O be, més breu:

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc 12, 41-44

En aquell temps:

Jesús, assentat en el temple, davant de la sala del tesor, estava mirant cómo la gent tirava diners. Molts rics ne tiraven en prou quantitat; pero vingué una viuda pobra que tirà dos monedes de poc de valor.

Jesús cridà als discípuls i els digué: «Vos dic de veritat que esta viuda pobra és la que ha donat més de tots; perque els atres han donat de lo que els sobrava, pero ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot lo que tenia».

Paraula del Senyor.

DUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA *En aquell moment serà salvat el poble*

Lectura del llibre del profeta Daniel **12, 1-3**

Per aquells dies, mentres yo, Daniel, plorava i estava de dol, vaig oir estes paraules del Senyor: «En aquell temps, se presentarà Miquel, comandant dels eixèrcits celestials, que vela pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des de que existixen les nacions fins ad aquell moment. Pero en aquell instant serà salvat el teu poble i tots els qui estiguen inscrits en el llibre.

Molts dels qui dormen en la pols de la terra es despertaran, uns per a la vida eterna i uns atres per a la vergonya d'una reprovació sense fi.

Els justs resplandiran com la llum del firmament, i els qui hagen conduït al poble pel bon camí lluiran com les estreles per a tota l'eternitat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 15, 5 i 8. 9-10. 11 (R./: 1)

R./ Guarda'm, Deu meu, que en tu trobe yo refugi.

Senyor, heretat meua i càlic meu:

tu eres la meua fillola.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor;

i en ells a la meua dreta mai vacilaré. **R./**

Per això se m'alegra el cor,

se m'omplin de goig les entranyes

i el meu cos reposa esperançat,

perque tu no entregaràs a la mort la meua vida

ni deixaràs caure a la fossa al qui t'és fidel. **R./**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida

i m'ompliràs de goig en la teua presència;

al teu costat tot serà alegria

i delícies per a sempre. **R./**

SEGONA LLECTURA

Oferint-se en sacrifici una sola volta ha consagrat del tot i per a sempre als qui havien de ser santificats

Lectura de la carta als Hebreus 10, 14-11. 18

Tots els sacerdots eixercixen diàriament el seu ministeri i oferixen a sovint uns mateixos sacrificis que mai poden llevar els pecats. Però Jesucrist va oferir pels pecats i per a sempre un únic sacrifici i està assentat a la dreta de Deu, esperant que «els seus enemics vinguen a ser l'escabell dels seus peus».

D'este modo, oferint-se en sacrifici una sola volta, ha consagrat del tot i per a sempre als qui havien de ser santificats.

Quan Deu ya ha perdonat els pecats, ya no cal presentar noves ofrenes per a obtindre el perdó.

Paraula de Deu.

Aleluya Lc 21, 36

R./ Aleluya. Estigau alerta pregant en tota ocasió per a poder mantindre-vos drets davant del Fill de l'home. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Reunirà als seus elegits, que vindran dels quatre vents

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 13, 24-32

En aquell temps:

Jesús digué als seus discípuls: «En acabar les desgràcies d'aquells dies, el sol s'enfosquirà i la llum no farà gens de claror; les estrelles aniran caent del cel i les estructures de l'univers se bamejaran.

Ad eixes hores voran vindre al Fill de l'home sobre els núvols en un gran poder i majestat. Mentrestant, enviarà als àngels per a reunir als seus elegits, que vindran dels quatre vents, des dels extrems més apartats de la terra i del cel.

Mireu la figuera i depregau la lliçó: quan les seues branques se tornen tendres i naixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosatres vejau tot açò, sapiau que el final ya està prop, que ya està a les portes.

Vos dic de veritat que no passarà esta generació sense que s'haja complit tot això. El cel i la terra passaran, pero les meues paraules no passaran. Ara, en quant al dia i a l'hora, ningú les sap, ni els àngels del cel ni el Fill: només ho sap el Pare».

Paraula del Senyor.

DUMENGE **XXXIV** O ÚLTIM DE DURANT L'ANY
SOLEMNITAT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST,
REI DE TOT EL MÓN

PRIMERA LLECTURA
La seua sobirania és eterna

Lectura del llibre del profeta Daniel **7, 13-14**

Mirant aquella visió de nit, vaig vore vindre, en mig dels núvols del cel, com un Fill d'home; s'acostà a l'ancià venerable i el presentaren davant d'ell. Li fon donada la sobirania, la glòria i la realea; i tots els pobles, tribus i llengües li feren homenage. La seua sobirania és eterna; no passarà mai; la seua realea no decaurà.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 92, 1ab. 1c-2. 5 (R./: 1a)

R./ El Senyor és rei, vestit de majestat.

El Senyor és rei, vestit de majestat.
El Senyor va vestit i cenyit de poder. **R./**

Manté ferm tot el món i incommovible.
El teu Soli es manté dret des del principi
i tu vius des de sempre. **R./**

El teu pacte és irrevocable;
la santitat, Senyor, cau be en ta casa
a lo llarc de tots els temps. **R./**

SEGONA LLECTURA
*Príncip dels reis de la terra... ha fet de nosatres un regne,
uns sacerdots per a Deu*

Lectura del llibre de l'Apocalipsis **1, 5-8**

A Jesucrist, el testimoni fidel, el primer resucitat d'entre els morts i el príncip dels reis de la terra. Ad aquell que nos amà, nos lliberà dels nostres pecats per la seua sanc i ha fet de nosatres un regne i uns sacerdots per a Deu, son Pare, ad Ell la glòria i l'imperi pels sigles dels sigles. Amén.

Mireu cóm ve en els núvols. Tots els ulls el voran, inclús els qui el traspasaren. Tots els pobles de la terra es llamentaran per causa d'ell. Aixina fon i aixina serà.

Yo soc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Deu, el qui és, el qui era i el qui està a punt d'aplegar, l'Amo de tot el món.

Paraula de Deu.

Aleluya Mc 11, 10

R./ Aleluya. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el Regne del nostre pare Davit, que està a punt d'aplegar. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Tens raó: yo soc rei

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan **18, 33b-37**

En aquell temps:

Pilat digué a Jesús: «¿Eres tu el rei dels jueus?».

Jesús li contestà: «¿Ix de tu açò que me preguntes o són uns atres els qui t'ho han dit de mi?».

Respongué Pilat: «yo no soc judeu. Són els del teu poble i els grans sacerdots els qui t'han entregat en les meues mans. Vulle saber qué has fet».

Jesús respongué: «El meu regne no és cosa d'este món. Si ho fora, els meus hòmens haurien lluitat per a evitar que yo caiguera en mans dels jueus. Pero no, el meu regne no és d'ací».

Pilat insistí: «¿Vols dir que tu eres rei?».

Jesús li contestà: «yo soc rei, com tu ho dius. La meua missió és donar testimoni de la veritat; per ad això he naixcut i per ad això he vingut al món: tots els qui amen la veritat escolten la meua veu».

Paraula del Senyor.

SOLEMNITATS
DEL SENYOR
DE DURANT L'ANY

Dumenge darrere de Pentecostés
SOLEMNITAT DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT

PRIMERA LLECTURA

El Senyor és l'únic Deu: ni dalt, en el cel, ni ací baix, en la terra, n'hi ha un atre

Lectura del llibre del Deuteronomi 4, 32-34. 39-40

Moisés digué al poble:

«Repasa les èpoques antigues, des del dia que Deu creà a l'home sobre la terra, i investiga d'un cap a l'atre del cel a vore si mai hi ha hagut un fet tan gran com este: si s'ha oït dir alguna volta que un poble haja escoltat la veu de Deu, que li parlava d'enmig del fòc, com tu l'has escoltada, i haja sobreviscut; si mai s'ha sentit dir que algun deu se n'haja vingut a triar-se un poble, esclau d'un atre poble, provant a l'opressor en senyals i prodigis, combatent-lo en mà forta i braç poderós i en fets horribles i extraordinaris, com tot lo que el Senyor, vostre Deu, ha fet per vosatres en Egipte i ho heu vist en els vostres ulls.

Per tant, reconeix hui i medita-ho en el teu cor, que el Senyor és l'únic Deu allà dalt, en el cel, i ací baix, en la terra, i que no n'hi ha un atre. Guarda els seus decrets i els manaments que yo et done hui per a que et vaja be a tu i als teus descendents i vixques molt de temps en la terra que el Senyor, Deu teu, te va donar per a sempre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 32, 4-5. 6 i 9. 18-19.20 i 22 (R./: 12b)

R./ Feliç el poble que el Senyor se l'ha triat com a seu.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat;
ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. **R./**

La paraula del Senyor ha fet el cel,
i en l'alé de la seua boca ha creat el firmament.
Ell ho digué i tot va començar;
a una orde d'ell tot va existir. **R./**

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,
en els qui esperen en la seua misericòrdia,
per a lliurar de la mort les seues vides
i reanimar-los en temps de fam. **R./**

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem sempre de tu. **R./**

SEGONA LLECTURA

Hem rebut un Esperit que nos ha fet fills i nos fa cridar: «Abbà, Pare»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma **8, 14-17**

Germans:

Els qui es deixen dur per l'Esperit de Deu, eixos són els fills de Deu. Nosatres hem rebut, no un esperit d'esclaus que nos faça recaure en el temor, sino un Esperit que nos ha fet fills i nos fa cridar: «Abbà, Pare». I el mateix Esperit s'unix al nostre esperit per a donar testimoni de que som fills de Deu. I si som fills, també som hereus: hereus de Deu i cohereus en Crist, ya que, si patim en Ell, és per a ser glorificats en Ell.

Paraula de Deu.

Aleluya Ap 1, 8

R./ Aleluya. Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant: al Deu que és, que era i que ha de vindre. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu **28, 16-20**

En aquell temps:

Els onze discípuls se n'anaren a Galilea, a la montanya que Jesús els havia indicat. Allí trobaren a Jesús i l'adoraren; pero alguns encara vacilaven.

Jesús s'acostà i els va dir: «Deu m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra. Aneu, per tant, i feu discípuls entre els habitants de tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a complir tot lo que vos he encomanat.

I sapiau açò: que yo estic ab vosatres cada dia fins a la fi del món».

Paraula del Senyor.

Dijous darrere de la Santíssima Trinitat (traslladada al dumenge següent)

SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANC DE CRIST

PRIMERA LLECTURA

Esta sanc és la sanc de l'aliança que el Senyor fa en vosatres

Lectura del llibre de l'Èxodo 24, 3-8

En aquell temps:

Moisés anà a comunicar al poble tot lo que el Senyor li havia dit i tot lo que li havia manat; i el poble sancer respongué a una veu: «Farem tot lo que diu el Senyor».

Moisés va escriure totes les paraules del Senyor; i al sendemà, alçant-se de bon matí, erigí un altar al peu de la montanya i colocà dotze monolits de pedra per les dotze tribus d'Israel. I encomanà ad alguns jóvens, d'entre els israelites, que oferiren víctimes en holocaust i immolaren vedelles com a sacrifici de comunió.

Moisés arreplegà en llibrells la mitat de la sanc i l'atra mitat l'escampà sobre l'altar. En acabant, agafant el document de l'aliança, el llegí al poble en veu alta i el poble va respondre: «Farem tot lo que diu el Senyor i l'obedirem».

I Moisés aspergí al poble en la sanc i va dir: «Esta és la sanc de l'aliança que el Senyor ha fet en vosatres, d'acort en les paraules ací escrites».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 115, 12-13. 15-16. 17-18 (R./: 13)

R./ Alçaré el càlic de la salvació
invocant el teu nom, Senyor.

O be: Aleluya.

¿Cóm li podria tornar al Senyor
tot el be que m'ha fet?:
invocant el seu nom
alçaré el càlic de la salvació. **R./**

Al Senyor molt li doldria
la mort dels seus fidels.
Senyor: yo soc el teu esclau
des del dia en que vaig nàixer. **R./**

T'ofriré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor.
Compliré les meues promeses
davant de tot el poble. **R./**

SEGONA LLECTURA

La sanc de Crist nos purifica interiorment

Lectura de la carta als hebreus **9, 11-15**

Germans:

Crist ha vingut com a gran Sacerdot del nou món que ara comença. Ha entrat una volta per sempre en el lloc sant, passant per un tabernàcul més gran i més perfecte no fet per mans d'hòmens, és dir, no d'este món creat; i no s'ha servit de la sanc de cabrits i de vedells, sino que, en la seua pròpia sanc, nos ha redimit per a sempre.

Si la sanc dels cabrits i dels vedells i la cendra d'una vedella, escampada sobre els contaminats, els santificava retornant-los la purea externa, en molta més raó la sanc de Crist, que, per l'Esperit Sant, s'ha oferit a Deu com a víctima immaculada, purificarà la consciència nostra de les obres que nos duen a la mort per a que pugam donar cult al Deu viu.

I per això Crist és el mediador d'una nova aliança, per a que, havent mort Ell en rescat de les culpes comeses durant la primera aliança, puguen obtindre la promesa de Deu tots els qui han segut cridats a l'herència eterna.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 6, 51-52

R./ Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. **R./** Aleluya.

EVANGELI

Açò és el meu Cos. Açò és la meua Sanc

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc **14, 12-16. 22-26**

El primer dia dels Àzims, quan era immolat el corder pasqual, els discípuIs digueren a Jesús: «¿A ón vols que anem a preparar-te el lloc per al sopar de Pasqua?».

Ell envià a dos dels seus discípuIs en esta consigna: «Aneu a la ciutat i vos trobareu en un home que du un cànter d'aigua. Seguiu-lo i, allí a on entre, digau a l'amo de la casa: «El Mestre diu: ¿a ón està el meu saló per a menjar el corder pasqual en els meus discípuIs?». Ell vos mostrarà dalt de la casa una gran sala

arreglada en estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar». Els discípuls se n'anaren i, en arribar a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit; i prepararen el sopar pasqual.

Mentres sopaven, Jesús prengué el pa i, dient la benedicció, el partí i els el donà dient: «Prengau-ne, que açò és el meu Cos». En acabant, agafant el càlic, digué l'acció de gràcies, els el donà i begueren tots; i els va dir: «Açò és la meua Sanc, la sanc de l'Aliança, escampada per tots els hòmens. En tota l'ànima vos ho dic: ya no beuré més d'este fruit de la vinya fins al dia que ne bega de novell en el Regne de Deu».

I quan van cantar l'himne, ixqueren cap a la Montanya de les Oliveres.

Paraula del Senyor.

Divendres de la tercera setmana darrere de Pentecostés

SOLEMNITAT DEL SAGRAT COR DE JESÚS

PRIMERA LLECTURA

Tinc el cor commogut dins de mi

Lectura del llibre del profeta Osees 11, 1b. 3-4. 8c-9

Açò diu el Senyor:

«Quan Israel era ja un fadrí, jo el vaig amar; i, com a fill, el vaig cridar per a que vinguera d'Egipte. Als d'Efraïm jo mateix els vaig ensenyar a caminar i els portava als braços; pero no volgueren reconèixer que em cuidava d'ells. Els atrea en llaços humans i en venciells d'amor: fea en ells com el qui pren a un chiquet i se l'acosta a la cara, i m'inclinava per a donar-los l'aliment.

Se'm commou el cor i se'm remouen les entranyes. No em deixaré dur pel furor del meu enuig ni tornaré per a devastar a Efraïm, porque jo soc Deu i no un home; soc el Sant, present en mig de tu, i no l'enemic en la porta».

Paraula de Deu.

Salm responsorial Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6 (R./: 3)

R./ Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que em salva;
confie i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat.
Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació. **R./**

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom;
conteu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excelent. **R./**

Canteu al Senyor que ha fet coses grandioses;
publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió.
¡Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel! **R./**

SEGONA LLECTURA

*Que arribeu a conèixer l'immensitat de l'amor de Crist,
que sobrepassa tot coneiximent*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 3, 8-12. 14-19

Germans:

A mi, que soc el rebuig del poble sant, Deu m'ha fet la gràcia d'anunciar als atres pobles la riquesa insondable que és Crist i de ficar davant de tots, a plena llum, els dissenys del pla que Deu, creador de tot, guardava secret des de sempre a fi de que, gràcies a l'Església, puguen ara conèixer, els qui tenen en el cel poder i autoritat, quàn variable és la sabiduria de Deu segons el disseny etern que ara ha dut a terme en Jesucrist, nostre Senyor, gràcies al qual podem acostar-nos a Deu lliure i confiadament per la fe que tenim en Ell.

Per això m'agenolle davant del seu Pare, de qui pren nom tota família en el cel i en la terra, i li pregue que, dels tesors de la seua glòria, vos concedisca, per la força del seu Esperit, enfortir-vos en lo més fondo del vostre ser; que Crist habite, per la fe, en els vostres cors; que, fortament arraïlats i fonamentats en l'amor, pugau comprendre, en tot el poble sant, tot lo que d'ample, llarc, alt i profund té l'amor de Crist, a fi de que aplegueu a conèixer l'immensitat d'este amor que sobrepassa tot coneiximent. D'este modo vos omplireu de la plenitud total de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya Mt 11, 29b

R./ Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que soc benévol i humil de cor. **R./** Aleluya.

O be: 1 Jn 4, 10b

R./ Aleluya. Deu ha segut el primer en amar-nos, tant que ha enviat al seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. **R./** Aleluya.

EVANGELI

U dels soldats li pegà una llançada en el costat i ixqué sanc i aigua

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 19, 31-37

En aquell temps:

Com era el Dia de la Preparació i els jueus no volien que els cossos continuaren en les creus durant el repòs del dissabte, perquè aquell dissabte era un dia solemníssim, van demanar a Pilat que trencaren les cames dels crucificats i despenjaren els cossos.

Els soldats anaren i trencaren les cames d'aquells dos que havien crucificat en Jesús; pero quan van arribar a Jesús i es donaren conte de que ya havia mort, no li trencaren les cames, sino que un dels soldats li pegà una llançada en el costat i, a l' instant, ixqué sanc i aigua.

El qui ho va vore dona testimoni i la seua paraula és digna de fe. I ell sap que açò passà perque s'havia de complir lo que diu l'Escritura: «No li han de trencar ningun os». I lo que, en un atre lloc, l'Escritura diu: «Miraran ad Aquell que han de traspasar».

Paraula del Senyor.